

Živio Mali Isus!

Dragi Prijatelji Maloga Isusa!



Božićni blagdani navješćuju nam puninu radosti. Betlehemska radost tješnje združuje srca svih koji vjeruju u događaj Božića – u događaj rođenja Djeteta Isusa. Tim jedinstvenim događajem cijeli svijet trajno poprima drugo lice a On ostaje kroz cijelu povijest čovječanstva znak osporavan. Betlehemske jaslvice i u njima položeno Dijete Isus postale su „vulkan“ topline koji se nikada neće ugastiti. Što se čovjek više približava otajstvu Boga položenom u jaslicama na slamici, biva mu toplije a radost u srcu biva trajnija.

Prošlo više od 2000 godina od Njegovog dolaska na zemlju, ali još je mnogo onih koji nisu osjetili Božićnu toplinu na samom njezinom izvoru i koji svoju sreću traže daleko od betlehemskih jaslaca.

Nažalost, živimo u društvu koje nam smišljeno nameće toliko lažnih putova, sredstava, izvora sreće i radosti koji samo na trenutak zagriju čovječje srce. Jasno nam je da ta sredstva nisu u mogućnosti odgovoriti jednoj važnoj ljudskoj potrebi, pronaći izvor topline na kojoj će čovjek moći grijati svoje srce i koja će biti pokretač njegovog radosnog života u ovom svijetu.

Varljive obmane svijeta na život bez Božje topline, ne smiju biti niti jednom kršteniku zapreka da posvjedoči drugačije iskustvo. Što više, one nam moraju biti jasni poziv da se odvažimo naviještati jedno drugo iskustvo, Božje iskustvo ljubavi u ljudskoj povijesti za kojim uvijek čezne i traga svako srce.

Mi, Prijatelji Maloga Isusa koji smo povjerovali i opredijelili se za taj navješćaj, naviještajmo svima kojima smo poslani iskustvo istinske kršćanske topline koja se može tražiti i naći jedino u srcu našega Gospodina Isusa, u zajednici Crkve čija smo djeca. U toj zajednici, svima koji su se udaljili od nje, te i onima koji još ne poznaju Isusa, središte cijeloga svijeta i svakog čovjeka, budimo „znak i privlačna sila, snaga što vodi vjeri u Krista.“

Dragi Prijatelji Maloga Isusa, sadržaj novog biltena Prijatelj malenih svjedoči o „izvoru Božje topline“ koju smo živjeli na poseban način kroz Godinu vjere. Papa Franjo u svojoj poruci upućenoj obiteljima u prigodi obiteljskog slavlja Godine vjere poziva upravo obitelj k tom izvoru napominjući im prava sredstva koja će ih voditi k tom cilju. Veliku snagu Božje topline u svom srcu posvjedočio je naš novi blaženik i mučenik Miroslav Bulešić. On je hrabro naviještao i svjedočio osvoje opredjeljenje za Boga, što je potvrdio i riječima: Želim umrijeti samo za slavu Božju i spasenje.

U samo otajstvo Kristove Crkve, u središte kršćanskog života i služenja, vodi nas blaženi papa Ivan Pavao II. po svom pismu Christifideles laici koje nam je podario prije 25 godina. Tu su na poseban način ispisana samo neka od mnogih divnih svjedočanstva prijanjanja našeg srca uz izvor Božje blizine i topline. Svjedočanstva apostolata Prijatelja Maloga Isusa u Crkvi i za Crkvu. Svjedočanstva topline koju smo donijeli drugima i pozvali bližnje da se s nama približe i ogriju na toj tajni vrela, kod malih i toplih jaslaca u kojima leži Dijete Isus. Zahvalimo Djetetu Isusu na tom velikom daru što nas je pozvao da mu budemo što bliže uz jaslvice, ne samo za božićne blagdane nego tokom cijele godine i cijelog svog života. Slijedimo i donesimo svima božićnu poruku mira, radosti i ljubavi ...

Svim čitateljima našeg biltena želimo:

Sretan Božić i blagoslovljenu Novu 2014. godinu.

Živio Mali Isus!



Dragi Prijatelji Maloga Isusa!

Božić je blagdan ljubavi, obitelji, zajedništva i prijateljstva. Božić nas okuplja oko jaslica novorođenog Kralja. Dođite i poklonite se pred tim divnim, ljubaznim, presvetim Djetetom Isusom u betlehemsjoj štalici. Donesite njemu Malenome djela ljubavi i dobrote što ih činite svaki dan njegovoj najmanjoj braći. U tom susretu saznat ćete kako još više uzljubiti ga i što vjernije mu služiti u onima koje vam povjerava svaki dan. Neka ovog Božića novorođeni Kralj u vašem domu, u vašoj obitelji bude najdraži gost. Pjevajte svome Malenom Prijatelju i slavite ga. Neka svuda vlada mir među ljudima i prijateljima dobre volje.

Sretan Božić i blagoslovljenu Novu 2014. godinu želi svima **Vrhovna uprava DPMI-a**



Bogu Ocu svidjelo se u svojoj dobroti i mudrosti objaviti samoga sebe te priopćiti nam otajstvo svoje volje (Ef 1,9) po Riječi tijelom postaloj.

Dopustimo se iznova dotaknuti neizmjenjanošću Očeve ljubavi.

Zagledajmo se u veličinu Božju koja nam se otkrila u malenosti i jednostavnosti Djeteta.

Ohrabreni tim darom Očeve ljubavi postojano živimo svoje životno poslanje i budimo uvijek spremni na obrazloženje nade koja je u nama.

Čestit Božić i blagoslovljene dane nove 2014. od srca vam želi

Vijeće za DPMI-a zagrebačke provincije



Dragi Prijatelji Maloga Isusa!

Bog nam je dao ljubav, radost i nadanje u vjeri. Radujmo se Kristovu rođenju. Molimo da nam se po Malom Isusu ostvari sve ono što je lijepo i da ljepotu Božića donesemo svim ljudima u današnjem vremenu.

„Jer nije Božić pun stol, ni novi kaput ni nova bol. Božić je sreća od svake sreće veća, radost Kristova rođenja kroz tisućljeća. Zato u božićne blagdane uđite vesela srca i duše!“

Blagoslovljen Božić i sretnu Novu godinu svim PMI i sestrama SMI od srca žele

Vijeće za DPMI-a i PMI sarajevske provincije



"Svi krajevi svijeta vidješe spasenje Boga našega."

Svaki dan Bog hita da nas spasi!

Svim sestrama i Prijateljima Malog Isusa želimo radosno i blagoslovljeno iskustvo Isusova rođenja i spasenja, te želimo sretan Božić, sve blagdane i milosnu Novu Godinu 2014.

s. Dolores Brkić, Vijeće za DPMI-a i članovi DPMI, Split

OZNAKE KRŠĆANSKE OBITELJI

Sveti je Otac na Svetoj Misi s obiteljima, na Trgu Sv. Petra, svoju propovijed, oslonio na tri točke: *Obitelj koja moli*, *Obitelj koja čuva vjeru* i *Obitelj koja živi radost*. To su temeljne označnice kršćanske obitelji.



1. OBITELJ KOJA MOLI

Evangelje nam danas očituje dva načina molitve, jedan lažni – onaj farizejev – i drugi vjerodostojan način – onaj carinikov. Farizej utjelovljuje stav i ponašanje koje Bogu, za njegova dobročinstva i njegovo milosrđe, ne iskazuje zahvalnost, nego prije svega jedno zadovoljstvo samim sobom. Farizej se osjeća pravednim, na svom mjestu te druge sudi s visoka, sa svoga pijedestala. Suprotno tome, carinik, ne umnaža riječi. Njegova je molitva ponizna, trijezna, prožeta sviješću o vlastitoj nedostojnosti, o vlastitoj bijedi: ovaj čovjek sebi priznaje potrebu za Božjim oprostjenjem. Molitva ovoga carinika jest molitva siromaha i molitva draga Bogu, koja – kako veli Prvo čitanje – prodire u nebesa (Sir 35,20), dok je ona farizejeva opterećena taštinom. U tom smislu, htio bih vas pitati, drage obitelji: molite li koji put kao obitelj. Poneki da, to znam; no, mnogi me pitaju: kako se moli? Molitva je osobna stvar, a isto tako nikad ne nalazimo jedan prikladan trenutak mira... Da, istina je, ali je to i pitanje poniznosti; pitanje priznavanja svoje potrebe za Bogom, kao što je činio i carinik! A za to je potrebna jednostavnost! Moliti zajedno Oče naš, oko stola se može. Moliti zajednički Kronicu, u obitelji, veoma je lijepo i daje toliko snage! I moliti jedni za druge!

2. OBITELJ KOJA ČUVA VJERU

Drugo nam čitanje predlaže jedan drugi vidik: *obitelj koja čuva vjeru*. Apostol Pavao, na zalazu svog života, pravi jednu rekapitulaciju svega svoga djelovanja: *Vjeru sačuvao* (2 Tim 4,7). Ma kako ju je sačuvao? Je li je pohranio u neki sef? Ne, niti ju je zakopao u zemlju, poput lijenog sluga. Pavao svoj život uspoređuje s bojem i s utrkom. Sačuvao je vjeru jer se nije ograničio na to da je brani, nego ju je naviještao, ukorijenio i pronio daleko. Odlučno se suprotstavio onima koji su htjeli sačuvati i „balzamirati“ Kristovu poruku unutar granica Palestine. Stoga je činio hrabre izbore, odlazi u neprijateljski raspoloženu sredinu, dopro je do onih koji su daleko iz različitih kultura, govorio je slobodno i bez straha. Pavao je vjeru sačuvao, onakvom kavu je i primio; kakva mu bijaše darovana, hrleći na periferije ne vodeći računa o tome da se opravda ili brani pred napadima. I ovdje se možemo zapitati: kako mi čuvamo svoju vjeru? Držimo li je samo za sebe i unutar svoje obitelji, kao neko privatno dobro ili je znamo dijeliti i prenositi svjedočanstvom, prihvaćanjem i otvorenošću prema drugima. Svi znamo da obitelji, na poseban način one mlade žive u trci i užurbanosti; ali pomislite li katkad da ta trka može biti i trka vjere? Kršćanske su obitelji, misionarske obitelji, u svakodnevnom životu, čineći to u sve dane, začinjavajući sve solju i kvascem vjere.

3. OBITELJ KOJA ŽIVI RADOST

U psalmu piše, *Nek' čuju ponizni i nek' se raduju* (Ps 34,3). Čitav je psalam zapravo himan upućen Gospodinu kao izvoru radosti i mira. No, koji je razlog takve radosti? – Ovaj: Gospodin je blizu, čuje vapaj malenih i oslobađa ih od zla. Pavao također piše: *Budite radosni... Gospodin je blizu* (Fil 4, 4–5)! Drage obitelji, to vi dobro znate: istinska radost u obitelji nije nešto površno, niti dolazi od materijalnih stvari niti od ugodnih okolnosti. Istinska radost dolazi iz dubokog sklada među osobama, što svi osjećaju u srcu, što daje da u srcu osjetimo ljepotu onoga *biti zajedno*, biti potpora jedni drugima na životnom putu. Ali u temelju ovog osjećaja duboke radosti, Božja je prisutnost u obitelji; njegova ljubav koja prihvaća; koja je milosrdna; koja svakoga poštuje. Jedino Bog umije uspostaviti sklad među razlikama. Ako Božja ljubav nedostaje, onda i obitelj gubi sklad te prevagne individualizam čime se gasi radost. Ako pak obitelj živi radost vjere te je spontano priopćuje, biva sol zemlje i svjetlo svijeta; i kvasac je društva. Drage obitelji, živite uvijek s vjerom i jednostavnošću, poput Svete Nazaretske Obitelji. Radost i mir Gospodnji bili uvijek s vama.

Na završetku liturgijskog slavlja, prije molitve Anđeo Gospodnji, papa je Franjo pred slikom Svete Obitelji molio za sve obitelji:

Molitva Svetoga Oca za obitelji

Isuse, Marijo i Josipe,
Sveta Nazaretska Obitelji,
s divljenjem i pouzdanjem tebi danas upravljamo pogled;
u vama kontempliramo ljepotu zajedništva u istinskoj ljubavi;
vama povjeravamo sve svoje obitelji,
da se u njima obnove divote milosti.
Sveta Nazaretska obitelj, privlačiva školo Evanđelja;
nauči nas oponašati tvoje kreposti,
mudrom duhovnom stegom podari nam bistar pogled
da u svakodnevnim životnim zbiljama
znamo prepoznati djelo Providnosti.
Sveta Nazaretska Obitelji,
vjerna čuvarice otajstva spasenja,
preporodi u nama vrjednovanje tišine,
daj da naše obitelji postanu cenakuli molitve
i pretvori ih u male kućne Crkve;
obnovi želju za svetošću, podrži plemeniti trud rada,
odgoja, slušanja, uzajamnog razumijevanja i praštanja.
Sveta Nazaretska Obitelji,
u našem društvu razbudi svijest o svetosti i nepovrjedivosti obitelji, neprocjenjivoga i
nezamjenjivoga dobra;
učini da svaka obitelj bude gostoljubivo boravište dobrote i mira
za djecu i za starije osobe,
za bolesne i osamljene, za siromašne i potrebite.
Isuse, Marijo i Josipe,
vama se pouzdano obraćamo, vama se radosno povjeravamo.

Papa Franjo

U Vatikanu, 27. listopada 2013.

DON MIROSLAV BULEŠIĆ NOVI BLAŽENIK KATOLIČKE CRKVE

Dana 28. rujna 2013. godine, na svečanom misnom slavlju u pulskoj Areni koje je predvodio Papin izaslanik prefekt Kongregacije za kauze svetih kardinal Angelo Amato, proglašen je blaženim hrvatski svećenik i mučenik za vjeru sluga Božji Miroslav Bulešić.

Tko je bio naš novi blaženik?

Miroslav Bulešić rodio se 13. svibnja 1920. u istarskom selu Čabrunići, župe Svetvinčenat, od roditelja Miha i Lucije rođ. Butković. Kršten je 23. svibnja u župnoj crkvi u Juršićima. Prve je molitve i prve istine katoličke vjere mali Miroslav naučio iz molitvenika «Oče budi volja tvoja», knjige koju je za duhovne potrebe hrvatskih vjernika u Istri u 19. stoljeću sastavio biskup Juraj Dobrila. Osnovnu školu polazio je u Juršićima, gdje mu vjeroučiteljem bijaše



revni i vrijedni svećenik Ivan Pavić. U desetoj godini života Bulešić se opredjeljuje za sjemenišno školovanje. Budući da je godinu dana bio u pripravnici «Alojzjevišće» u Gorici, Miroslav Bulešić ulazi u sjemenište u Kopru za školsku godinu 1931/32. U koparskom sjemeništu boravi do 1939. godine, kada je, završivši pet razred gimnazije i tri razreda liceja, položio ispit zrelosti, veliku maturu. Nakon položene mature u koparskom sjemeništu, a na preporuku svećenika Ivana Pavića («Radi se o odličnom mladiću, intelektualnom, otvorenom, pobožnom i dobrom») njegov ga porečki i pulski biskup upućuje na jesen 1939. na studij u Rim.

U Vječnom gradu bogoslov Bulešić boravio je od jeseni 1939. do ljeta 1943. godine. Prve godine studija boravio je u Francuskom zavodu, a naredne tri godine u sjemeništu Lombardo. Studirao je na Papinskom sveučilištu Gregorijani filozofiju i teologiju. Za uzdržavanje Bulešića u Rimu zauzeo se i tadašnji zagrebački nadbiskup, kasnije kardinal, bl. Alojzije Stepinac, o čemu svjedoči pismo o. Sakača iz siječnja 1940. godine. U Rimu, središtu kršćanstva i gradu tolikih prvokršćanskih mučenika, Bulešić je sazrio duhovno i intelektualno. Na blagdan Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije 1942. godine, u bazilici sv. Petra osobno je sudjelovao kod Papine posvete svijeta Bezgrješnom Srcu Marijinu. U rano proljeće 1943. godine, na poziv svog biskupa, bogoslov Bulešić vratio se u Istru da primi svećeničko ređenje.

Miroslav Bulešić za svećenika je zaređen 11. travnja 1943. godine u župnoj crkvi u Svetvinčentu. O tom je događaju u dnevniku zapisao: «Moja majka, otac i braća su plakali, a i mogli su: sin im je umro, sam je prestajao biti njihova svojina i počimao biti stvar Božja». Dva tjedan potom u rodnoj je župi slavio svoju Mladu misu. Kao svoje mladomisničko geslo uzeo je zazive iz molitve Oče naš: «Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja Tvoja!»

Na jesen 1943. godine Bulešić je imenovan župnikom u Baderni. U toj se župi slijedeće dvije ratne godine zdušno trudio u pastoralnom djelovanju te se istodobno hrabrio i nesebično zauzimao za ljude, osobito za one koji su u ratnom vohoru bili najugroženiji. U svibnju 1944. godine piše vlč. Ivanu Paviću: «Između žalosnog, tužnog, krvlju natopljenog

naroda, mi moramo biti dobri Samaritanci, koji tješimo, liječimo, pridižemo, zavijamo svaku ranu...» Na Poreštini, kao i po svojoj Istri, tada djeluju tri vojske: partizani, fašisti i Nijemci. No kroz cijelo to vrijeme mržnje, uz istinsko rodoljublje, vlč. Bulešić je sačuvala univerzalnost i principijelnost katoličkog svećenika te je ispod bilo koje vojničke odore uvijek gledao čovjeka kao Božju sliku, o čemu svjedoči njegova izjava: «Ja sam katolički svećenik i podijelit ću svete sakramente svima koji ih zatraže: i Hrvatima i Nijemcima i Talijanima.» Zbog takvog odvažnog, dosljednog i načelnog djelovanja Bulešiću stižu prijetnje s raznih strana, te je on u osobnom dnevniku u proljeće 1944. zapisao, obraćajući se Bogu: «Ako me hoćeš k Sebi, evo me pripravna. Moj život Ti sasvim darujem za svoje stado. Uz Tvoju milost, i ako me Ti učiniš dostojnim, ne bojim se mučeništva, već ga žudim. Neka bude Tvoja volja.» Zatim, kao da naslućuje da bi se i sama njegova žrtva mogla iskrivljeno tumačiti, on sam pojašnjava za što je spreman položiti život: «Želim umrijeti samo za slavu Božju i spasenje duše svoje i duše svojih vjernika.» Protivnicima pak i progoniteljima poručuje: «Moja osveta je – oprost». Nakon učestalih optužbi i kleveta, Bulešić na Božić 1944. godine u propovijedi sasvim otvoreno govori vjernicima svoje župe: «Ničega se ne bojim, jer znam da činim u svemu svoju dužnost, i miran sam pred Bogom i pred ljudima. Puštam vama da sudite i da prosudite moje djelovanje. Ja, znajte, da ću se uvijek držati vjere, držati svojeg poštenja, koje neću prodati za ikakvu zemaljsku cijenu; bez straha ću svakome kazati ono što je pošteno i ono što nije pošteno. Prema tim ću načelima uvijek živjeti. A to su načela Kristova. Kraj rata dočekao je Bulešić u Baderni, ali već u jesen 1945. imenovan je župnikom u Kanfanaru.

U ovoj novoj sredini župnik Bulešić dao se svom revnošću na duhovnu obnovu prostrane i zahtjevne župe. Osim Kanfanara, u sklopu te župe su i velike kapelanije Sošići i Barat. Oživio je crkveno pjevanje, crkvena su slavlja postala za sve privlačna. Uveo je u župu pobožnosti prema Srcu Isusovu i prema Srcu Marijinu, promičući i zajedničko moljenje krunice, češću ispovijed i svetu pričest, posebno za skupine revnijih vjernika, za mladež, djecu. Vjernike su grubim pritiscima odvrćali od nedjeljne mise i crkvenih obreda, stali su uvoditi samo "civilna vjenčanja" i pogrebe, itd. No uza sve pritiske i uvjeravanja od strane komunista, kanfanarski su župljani u povećem broju dolazili u crkvu i pažljivo slušali župnikove propovijedi.. Promatrajući kako narod hrli na misu, a Bulešića kako u biretu i reverendi, odgovarajući na pozdrave, prolazi između okupljenih vjernika prema crkvi, neki su članovi komunističke partije jedne nedjelje 1946. godine na kanfanarskom trgu međusobno zaključili: "Dok je ovaj živ, narod neće ići za nama, niti dolaziti na naše sastanke". Župnika Bulešića pokušali su preko rodbine nagovoriti neka se makne iz Kanfanara, neka pođe u Italiju: tamo je studirao, tamo ima rodbine i prijatelja, tamo će biti na miru. No on je odvratio: "Ovdje je veća potreba za svećenicima, ovdje treba ostati!" Prenijeli su mu i otvorene prijetnje komunista: neka ne govori tako otvoreno, neka bude oprezan, prijete da će ga ubiti. On je odgovorio: "Ako me ubiju, ubit će me za vjeru i Boga!" Miroslav Bulešić nije ostao dugo u Kanfanaru, jer je već školske godine 1946/47. postavljen za podravnatelja i profesora u Biskupijskom sjemeništu u Pazinu.

U Pazinskom sjemeništu Bulešić se ozbiljno, savjesno i zdušno posvećuje radu s prvim generacijama sjemeništara. Istodobno se, kao tajnik Svećeničkog zbora sv. Pavla, odvažno i ustrajno zauzima za slobodu vjere i nesmetanog djelovanja Crkve u novoj, komunističkoj

državi. Također se, u tom Svećeničkom zboru, svim silama trudi da zaštiti osobito mlađe svećenike od komunističkih nasrtaja s jedne strane te da Zbor svećenika očuva od pogubnih manipulacija onodobnih vlasti s druge strane. U to ulaže sav svoj svećenički ugled, znanje i iskustvo, svjedočeći ponajprije vlastitim primjerom: kršćanskom principijelnošću, hrabrošću i dosljednošću. Zrelo sagledavajući situaciju u kojoj se našla Crkva u Istri i njezino svećenstvo, koji su trpjeli sve jače pritiske komunističkih vlasti, u vremenu kad je porečki i pulski biskup Radossi napuštao Istru, a tršćansko – koparskom biskupu Santinu komunisti otvoreno prijetili, dok je zagrebački nadbiskup Alojzije Stepinac bio zatočen u Lepoglavi, Bulešić se intimno pripremao za mučeništvo. To je posvjedočio njegov tadašnji stariji subrat u Pazinskom sjemeništu, kasnije riječko-senjski nadbiskup mons. Josip Pavličić, u crkvi u Lanišću 23. kolovoza 1947. godine: «Tri mjeseca prije svoje smrti, u kasno proljeće 1947. godine, Miro Bulešić mi je govorio o bijelom i crvenom mučeništvu. On se je već tada pripremao na mučeništvo». A sjemeništarcima je, kako je sam zabilježio u svom dnevniku, govoreći o svećeničkom poslanju, tih dana rekao: «Biti svećenik znači – biti mučenik». Početkom ožujka 1947., podravnatelj Bulešić se pobrinuo da se veliko raspelo, koje je iz središta atrija Biskupijskog sjemeništa svetogrdno skinula skupina «napredne omladine», uz pjevanje i molitve cijelog Sjemeništa časno vrati na svoje mjesto. Koncem lipnja 1947. godine, obraćajući se Bogu, u dnevniku je zapisao: «Ja želim, ako je Tvoja volja, čim prije doći k Tebi». Premda još mladog, ali već uglednog i nesavitljivog svećenika, protivnici su zacijelo stalno pratili i čekali svoj čas.

U kolovozu 1947. Miroslav Bulešić, kao podravnatelj Pazinskog sjemeništa i tajnik Svećeničkog zbora sv. Pavla, prati delegata Svete Stolice mons. dr. Jakoba Ukmara kod dijeljenja sv. potvrde u Buzetu i okolnim župama. «One dane kad sam obilazio župe radi krizme rado mi je pomagao. Gdje je prijetila opasnost, polazio je naprijed pregledati teren», svjedoči o svom prijatelju Bulešiću dr. Ukmar u pismu mons. Mariu Pavatu u Rim od 5. rujna 1954. godine. U subotu 23. kolovoza 1947. godine, kad su razulareni komunisti upali u župnu crkvu u Buzetu, s namjerom da spriječe Krizmu, Bulešić je svojim tijelom branio Svetohranište i u njemu Presveti oltarski sakrament. «Ovamo možete proći samo preko mene mrtvoga», rekao im je, blijed u licu, ali posve smiren, stojeći na gornjoj stepenici oltara, okrenut prema onima koji su drsko zaposjeli prezbiterij. Uoči dolaska u Lanišće, dok su s Čičarije stizale prijetnje organiziranih komunista, na pitanje boji li se tamo otići, Miroslav Bulešić je odgovorio: «Samo jedanput će se umrijeti». Krizma u Lanišću održana je u nedjelju, na blagdan sv. Bartola apostola, 24. kolovoza 1947. godine.

Govoreći o mučeništvu Miroslava Bulešića, dr. Ukmar je u službenom izvješću za Biskupski Ordinarijat u Trstu od 12. studenoga 1947. godine, napisao: «Nakon završetka krizme u crkvi i mise koju je služio vlč. Miroslav Bulešić, uputili smo se ka župnoj kući. Nakon četvrt sata, kad su bili krizmani i oni koji su naknadno prispjeli – bilo je to oko jedanaest sati – pobunjenici su ušli u kuću i ubili nožem vlč. g. Bulešića koji je bio kraj vrata. Ja osobno izišao sam iz župnog ureda u predvorje i vidio ga mrtva kako leži na tlu među zlikovcima koji su zaposjeli kuću; povukao sam se u spavaću sobu, gdje sam nakon minute vremena i sam teško izudaran i ostao sam ležeći u krvi. Smatrajući da sam mrtav, ostavili su mene i potražili župnika, ali ga nisu pronašli jer se bio sakrio. Kroz dvadeset sati ostao sam u nesvijesti...».

Bulešić je ubijen ubodima noža u grlo, a njegova krv poprskala je zid predsoblja laniškoga župnog ureda. Prema riječima očevidaca, Bulešić je, osjetivši da umire, zazivao: «Isuse, primi dušu moju!».

Tadašnje vlasti nisu dopustile da se ovaj odvažni svjedok vjere pokopa u rodnoj župi u Svetvinčentu, nego su odredili da bude pokopan u Lanišću. Tek je 1958. omogućeno da se njegovi tjelesni ostaci prenesu u rodnu župu, gdje su pokopani kraj glavnog ulaza u crkvu mučenika sv. Vincencija, na groblju; odatle su godine 2003. preneseni u župnu crkvu, gdje se i danas štuje. U Biskupiji porečkoj i pulskoj provedeno je (1998.-2004.) službeno istraživanje o životu i mučeničkoj žrtvi Miroslava Bulešića, koje je 2004. godine predano Kongregaciji u Rim.

Državno Tajništvo Svete Stolice, dopisom od 12. veljače 2013. godine, priopćilo je da je Sveti Otac Benedikt XVI. dopustio da se obred proglašenja blaženim Sluge Božjega Miroslava Bulešića obavi u Porečkoj i Pulskoj biskupiji u subotu, 28. rujna 2013. godine.

Palmina grano, ti s rajskih visina
pozdravljaš mili nam zemaljski dom.
Zoveš nas tamo gdje Božanskog sina
Djevica nosi u naručju svom.

Ljubavi Božje, i vjere, i nade
Miroslav svjedok je k blaženstvu zvan.
Svećenik vijekom, on vodi nas k Ocu,
tamo gdje svakom je pripravan stan.

...

Daniel Načinović

95. obljetnica smrti Sluge Božjega Josipa Stadlera

(8. XII. 1918. – 8. XII. 2013.)

SLUGO BOŽJI STADLERU

LJUBIO SI MAJKU SVETU
I ISUSA OD MALENA,
PA TI VJERA POSTA JAKA
KAO TVRĐA, KAO STIJENA.

GOSPI ŽIVOT PREDAO SI,
S VJEROM NJOJ SE UTJECAO.
U SVOM SRCU BEZGRJEŠNOJ SI
PRVI OLTAR SAZIDAO.

SLUGO BOŽJI STADLERU,
SRCA BOŽJEG LJUBITELJU,
TVOJOJ VJERI UZOR NADA,
UTJEHA I ZVIJEZDA ZLATNA
BIJAŠE IMAKULATA.

ŠIROM BOSNE PODIZ'O SI
CRKVE I KAPELE SVETE
DA BEZGRJEŠNOJ MAJCI DOĐE
SVAKO SRCE, SVAKO DIJETE.

NA SVOJ BLAGDAN BEZGRJEŠNA TE
POVELA KROZ RAJSKA VRATA
U OKRILJE BOGA OCA,
U ZAGRLJAJ KRISTA BRATA.

SLUGO BOŽJI STADLERU,
SRCA BOŽJEG LJUBITELJU,
TVOJOJ VJERI UZOR NADA,
UTJEHA I ZVIJEZDA ZLATNA
BIJAŠE IMAKULATA.

Nedjeljka Andrić, PMI Slavonski Brod

DOKUMENTI CRKVE

O 25. obljetnici objavljivanja Apostolske pobudnice **Christifideles laici** koju je na blagdan *Svete Obitelji*, 30. prosinca 1988. objavio blaženi papa Ivan Pavao II., želimo u ovom broju našeg biltena predstaviti njezin sadržaj.

Apostolska pobudnica plod je rada Biskupske sinode održane u Rimu od 1. do 30. listopada 1987. a posvećena je svim biskupima, svećenicima, redovnicima i redovnicama te na poseban način vjernicima laicima. Otkrivajući u ovoj Apostolskoj pobudnici nove smjernice i poticaje za naše djelovanje, uključimo se još više u život svete Crkve i njezinog poslanja u svijetu.

CHRISTIFIDELES LAICI VJERNICI LAICI

Vjernici laici (Christifideles laici) pripadaju onome Narodu Božjem koji je predstavljen radnicima u vinogradu o kojima govori Evanđelje po Mateju (Mt 20, 1-2). Evanđeoska prisposoba otvara pred našim očima pogled na beskraj vinograda Gospodnjeg i na mnoštvo osoba, muškaraca i žena koje je On pozvao i poslao da u njemu rade. Vinograd je cijeli svijet (usp. Mt 13, 38) koji se mora preobraziti u skladu s Bojim naumom u očekivanju konačnog događaja Kraljevstva Božjeg.

Idite i vi u moj Vinograd (Mt 20, 3.4)

Poziv Gospodina Isusa „idite i vi u moj vinograd“ neprestano odzvanja tijekom povijesti, od onoga dalekog dana, obraćajući se svakome čovjeku koji dođe na ovaj svijet.

„Idite i vi“. Poziv se ne odnosi samo na Pastire, svećenike, redovnike i redovnice, nego se proteže na sve: Gospodin osobno je pozvao i vjernike laike i od njega oni su primili poslanje za Crkvu i svijet.

II. vatikanski koncil „zaklinje u Gospodinu sve laike da se slobodno i spremno odazovu glasu Kristovu, koji ih u ovaj čas usrdno poziva, i poticaju Duha Svetoga. Ovaj poziv posebno je upravljen onima koji se osjećaju mladi i koji ga prihvaćaju sa žarom i velikodušno.“

Zašto tu stojite čitav dan besposleni? (Mt 20, 6-7)

Nove prilike, crkvene, društvene ili gospodarske, političke i kulturalne traže danas neobično snažno djelovanje vjernika laika. *Nitko ne smije biti besposlen*. Toliko je posla koji čeka sve u vinogradu Gospodnjem. „Domaćin“ još snažnije ponavlja svoj poziv „Idite i vi u moj vinograd.“ Potrebno je gledati u lice ovome našem svijetu, njegovim vrednotama i problemima, njegovim nemirima i nadama, njegovim pobjedama i porazima – to je taj vinograd, to je polje u koje su vjernici laici pozvani živjeti svoje poslanje. Golemo je i neobrađeno polje pred radnicima koje „Domaćin“ šalje na rad u svoj vinograd. Unatoč svim izazovima, nemirima s kojima se cijeli svijet susreće čovječanstvo se može i mora nadati.

Razlog našoj nadi je živo Evanđelje - sam Isus Krist. On je ona *nova „vijest“*, *nositeljica radosti* koju Crkva svednevice naviješta i svjedoči svim ljudima.

U tom navještaju i u tom svjedočenju vjernici laici imaju svoje izvorno i nezamjenjivo mjesto: preko njih se Crkva Kristova ponazočuje u najraznovrsnijim područjima života kao znak i vrelo ufanja i ljubavi.

Ja sam trs, vi mladice (Iv 15, 5) - Otajstvo Vinograda

Sliku vinograda Biblija koristi na mnogo načina i u raznim značenjima: napose, njome se izražava *otajstvo Božjega naroda*. Pod tim unutrašnjim vidom vjernici laici nisu tek obični radnici koji rade u vinogradu, nego dio samog vinograda: „ja sam trs, vi ste mladice“ (Iv 15, 5), kaže Isus.

II. Vatikanski sabor, ponavlja sliku trsa i mladice za *otajstvo Crkve*. Crkva je dakle evanđeoski vinograd. Samo unutar *otajstva Crkve* otkriva se izvorno dostojanstvo i identitet vjernika laika. I samo unutar tog dostojanstva moguće je definirati njihov poziv i poslanje u Crkvi i u svijetu.

Tko su vjernici laici?

Dajući odgovor na pitanje: Tko su vjernici laici? Koncil je očitovao svoju temeljnu tvrdnju da vjernici laici u potpunosti pripadaju Crkvi i njezinu Otajstvu i da je njihov poziv od naročita značaja. Pod imenom „laika“ misli se na sve vjernike osim članova svetoga reda i redovničkoga staleža odobrenog od Crkve. To su vjernici koji su krštenjem združeni u jedno tijelo s Kristom, učinjeni Božjim Narodom i na svoj način postali dionici Kristove svećeničke, proročke i kraljevske službe, vrše koliko na njih spada, u Crkvi i u svijetu misiju čitavoga kršćanskoga naroda.

Prema slici vinograda, vjernici laici, kao i svi drugi članovi Crkve, mladice su naciepljene na Krista, pravi trs, koje On oživljuje i čini životvornima. U svem bogatstvu što ga Bog daje kršćaninu u svetom Krštenju možemo oslikati pravi „lik“ vjernika laika.

Svrha cijeloga postojanja vjernika laika je spoznati temeljnu kršćansku novost koja proizlazi iz krštenja, sakramenta vjere, kako bi svoje dužnosti mogao ispuniti prema zvanju koje je od Boga primio.

Ovo su tri temeljne stvarnosti krštenika:

1. Svetim krštenjem postajemo *sinovi Božji u Jedinorođenomu Sinu njegovu, Kristu Isusu*.

Svaki kršćanin iznova čuje onaj glas koji se jednog dana čuo na obalama rijeke Jordana: „Ti si sin moj, ljubljeni moj, koga sam odabrao“ (Lk 3, 22).

2. Po sakramentu Isus krštenika sjedinjuje sa svojom smrću kako bi mu bio sjedinjen i u njegovu uskrsnuću. (usp. Rim 6, 3-5)

3. Duh Sveti „pomazuje“ krštenoga, utiskuje mu svoj neizbrisivi pečat (usp. 2 Kor 1, 21.-22) i čini ga duhovnim hramom, ispunja ga prisutnošću Božjom zahvaljujući sjedinjenju i

suobličenju s Isusom Kristom. Nakon tog „pomazanja“ kršćanin može, na svoj način ponoviti Isusove riječi: „Na meni je Duh Gospodnji, jer me pomazao, poslao me da donesem Radosnu vijest siromasima, da navijestim oslobođenje zarobljenicima i vraćanje vida slijepcima, da oslobodim potlačene, da proglasim godinu milosti Gospodnje“ (Lk 4, 18-19, usp. Iz 61, 1-2). Tako kršteni po krsnom i krizmenom izlivanju uzima udjela na samome poslanju Isusa Krista, Mesije i Spasitelja.

II. Vatikanski koncil prikazao je svjetovni položaj vjernika laika kao mjesto gdje im je Bog uputio svoj poziv. Oni žive u svijetu, u svim pojedinim dužnostima i poslovima svijeta i u redovitim prilikama obiteljskog i društvenog života. U svemu tome je protkan njihov život. „Svijet“ postaje mjesto i sredstvo kršćanskog poziva vjernika laika jer je i sam pozvan na proslavu Boga u Kristu. Crkva je Vinograd izabrani uz pomoć kojeg mladice žive i rastu istim svetim životvornim Kristovim sokom. Napajajući se Kristovim sokom u njegovu Vinogradu, vjernici laici rastu na putu svetosti koji je jedini poziv i put što ga Otac po Kristu upućuje svakom od njih. Poziv na svetost je poziv na savršenstvo djelotvorne ljubavi. U Dogmatskoj konst. o Crkvi Lumen gentium br. 40., Koncil ističe: „Svi vjernici, bilo kojeg staleža i stepena, pozvani su na potpuni kršćanski život i na savršenu ljubav“. Poziv na svetost ima svoje krojene u Krštenju i ponavlja se kroz druge sakramente, posebno u Euharistiji. Život po Duhu pobuđuje i traži od svih i od svakog krštenika da *sljede i nasljeduju Isusa Krista*, prigrlivši njegova Blaženstva, slušanjem i razmatranjem Božje Riječi, svjesno i aktivno sudjelujući u liturgijskom i sakramentalnom životu Crkve, pojedinačnom, obiteljskom i zajedničkom molitvom, gladni i žedni pravde, provodeći zapovijed ljubavi u svim okolnostima života i službi braći, osobito malenima, siromasima i patnicima.

Poziv vjernika laika na svetost podrazumijeva da se život po Duhu naročito izražava u njihovu ulaženju u vremenite stvarnosti i u njihovu sudjelovanju u zemaljskim poslovima.

Sinodalni su Oci izjavili: „Od pregoleme je važnosti jedinstvo života vjernika laika: oni se zaista moraju posvetiti u redovnome profesionalnom i društvenom životu. Da bi dakle mogli odgovoriti svome pozivu vjernici laici moraju u poslovima svakodnevnoga života gledati priliku za sjedinjenje s Bogom kao i služenje drugim ljudima koje privode zajedništvu s Bogom u Kristu.“

Sve mladice jednoga trsa

Sudjelovanje vjernika laika u životu Crkve – Zajednice

U Isusovim jednostavnim riječima „Ja sam pravi trs, i moj je Otac vinogradar (...). Ostanite u meni i ja ću ostati u vama“(Iv 15, 1-4) objavljeno je ono tajanstveno zajedništvo koje veže u jedinstvu Gospodina i učenike, Krista i krštene: živo i životvorno zajedništvo kojim kršćani ne pripadaju sebi, nego su Krstova svojima, poput mladica uraslih u trsu.

Isus nastavlja „Ja sam trs, vi ste mladice“ (Iv 15, 5). Iz zajedništva kršćana s Kristom proistječe zajedništvo među kršćanima. Svi su mladice jednog Trsa koji je Krist. Takvo zajedništvo sam je misterij Crkve, na što nas podsjeća II vatikanski sabor rečenicom sv. Ciprijana: „Cijela Crkva pojavljuje se kao puk skupljen u jedinstvu Oca, Sina i Duha Svetoga“.

Na to zajedništvo uvijek nas podsjeća svećenik kod početka slavlja sv. mise. "Milost Gospodina našega Isusa Krista, ljubav Boga Oca i zajedništvo Duha Svetoga neka bude sa svima vama" (2 Kor 13, 3).

Veze što sjedinjuju međusobno članove Crkve – zajednice, nisu veze „tijela“ i „krvi“ nego duhovne i još točnije veze Duha Svetoga koga primaju svi kršteni (usp. Gal 3, 1). *Crkveno zajedništvo* je, dakle, *dar, velik dar Duha Svetoga* koji su vjernici pozvani sa zahvalnošću prihvatiti i u isto vrijeme živjeti u duboku osjećaju odgovornosti. To se ostvaruje njihovim dioništvom u životu i poslanju Crkve, u službi koje vjernici laici obavljaju raznolike službe i karizme.

Vjernik laik „ne smije se nikada zatvoriti u sebe, duhovno se osamljujući od zajednice, nego mora živjeti u stalnoj izmjeni s drugima, u živu osjećaju bratstva, u radosti jednakoga dostojanstva i u nastojanju da urodi plodom ono beskrajno blago koje je dobio u baštinu. Njemu kao i drugima Duh Sveti dariva mnoge karizme, poziva ga na razne službe i zadaće. Sve te zadaće, karizme, službe i dužnosti vjernika laika postoje u zajednici i za zajednicu. To su bogatstva na korist sviju, pod mudrim vodstvom pastira.“

Službe i karizme, darovi Duha u Crkvi

Službe i karizme II. vatikanski sabor predstavlja kao darove Duha Svetoga za izgradnju Tijela Kristova i za njegovo poslanje spasenja u svijetu.

Sve službe koje danas postoje u Crkvi sudjelovanje su, iako na različit način, u službi Isusa Krista, dobroga Pastira koji daje život za svoje ovce (usp. Iv 10, 11), poniznog i do kraja žrtvovanog sluge za spas sviju (usp. Mk 10, 45).

Na prvom mjestu u Crkvi se nalaze zaređeni službenici, tj. službe koje proizlaze iz sakramenta Reda. Isus Krist doista je izabrao i postavio Apostole, sjeme Naroda Novoga Saveza i ishodište Hijerarhije, povjeri im zadaću da sve narode učine njegovim učenicima (usp. Mt 28, 19) da odgajaju i upravljaju svećenički narod. Službe sakramenta Reda, još prije nego što su milost za osobe koje ih primaju, to su za cijelu Crkvu. Kako bi osigurali i pospješili rast zajedništva u Crkvi, pastiri moraju biti duboko svjesni da je njihova služba u svome temelju usmjerena na služenje Božjem Narodu (sp. Heb. 5, 1), dok vjernici laici, moraju biti duboko svjesni da ministerijalno svećenstvo je posve nužno za njihov život i za njihovo sudjelovanje u Crkvi.

Duh Sveti Crkvi – Zajednici povjerava različite darove, obogaćuje je i drugim naročitim darovima i poticajima koje zovemo *karizme*. (2 Kor 12, 4-6)

Do procvata različitih karizmi dolazi među vjernicima laicima, muškarcima i ženama i u naša vremena. Koncil potiče da oni koji su primili različite *karizme*, koriste ih za rast cijele Crkve. Sinodalni oci kazali su kako „nije uvijek lako razaznati i prihvatiti djelovanje Duha Svetoga“. Koncil jasno kaže, kad piše: „sud o njihovoj ispravnosti (karizmi) i urednoj upotrebi spada na one koji upravljaju Crkvom, i na koje osobito spada ne ugasiti Duha, nego sve ispitati i zadržati ono što je dobro. (usp. 1. Sol. 5, 12 i 19-21), da sve karizme, u svojoj raznolikosti i upotpunjavanju, sudjeluju za opće dobro.

Sudjelovanje vjernika laika u mjesnoj Crkvi i župskoj zajednici

Sudjelovanje vjernika laika u Crkvi nalazi svoj prvi i neophodni izraz u životu i poslanju posebnih Crkava, biskupija, u kojima je „doista prisutna i djeluje jedna sveta, katolička i apostolska Kristova Crkva“.

Koncil kaže da su posebne Crkve „oblikovane na sliku opće Crkve, u kojima i od kojih je sastavljena jedna i jedina Katolička Crkva“. Isti Koncil potiče vjernike laike da djelotvorno žive tu svoju pripadnost posebnoj Crkvi, dišući više „katolički“. U Dekretu o apostolatu laika čitamo da vjernici laici stalno gaje osjećaj za biskupiju, u kojoj je župa kao jedina stanica, uvijek pripralni da na poziv svog pastira posvete svoje snage biskupijskim aktivnostima.“

Crkveno zajedništvo, i ako ima univerzalnu dimenziju, najneposredniji svoj i vidljivi izraz ima u župi: ona je ono krajnje mjesno očitovanje Crkve, u nekom smislu *Crkva sama što živi među kućama svojih sinova i svojih kćeri*. Važno je da svi iznova otkrijemo pravo lice župe, tj. Samo „otajstvo“ Crkve koja je u njoj prisutna i djelotvorna. Ona je uvijek Božja obitelj, „obiteljski, bratski i otvoreni dom“ koju prožima jedan duh. Vjernici laici moraju sve više i više biti svjesni posebne važnosti apostolskog zalaganja u svojoj župi. Na to podsjeća Koncil sa svom ozbiljnošću. „Župa pruža uzoran primjer apostolata zajednice time što ujedinjuje sve različitosti ljudi koji se u njoj nalaze i ugrađuje ih u sveopćenitost Crkve.“ U sadašnjim prilika vjernici laici mogu i moraju veoma mnogo učiniti za porast istinskoga *crkvenog zajedništva* unutar svojih župa te za buđenje misionarskog zanosa prema onima koji ne vjeruju i onih vjernika koji su napustili ili sveli na tanke grane prakticiranje kršćanskog života. Župa u svom izvornom poslanju mora biti u svijetu „mjesto“ zajedništva vjernika, ujedno „znak“ i „oruđe“ poziva na zajedništvo. Jednom riječi, biti kuća otvorena za sve i u službi svima ili, kako je volio reći papa Ivan XXIII, *seoska česma* kojoj dolaze svi žedni.

Oblici dioništva u životu Crkve

Vjernici laici, povezani sa svećenicima, redovnicima i redovnicama, tvore jedan jedinstven Božji Narod i Tijelo Kristovo. Tako svatko u svojoj jedinstvenosti i neponovljivosti, svojim bićem i svojim djelovanjem, stavlja se u službu rasta crkvenoga zajedništva, kao što svatko pojedinačno prima i usvaja zajedničko bogatstvo cijele Crkve. Neophodno je potrebno da svaki vjernik laik bude uvijek živo svjestan da je „član Crkve“ kojemu je povjerena izvorna nezamjenjiva zadaća istrošiti se na dobro svijetu. Na taj način vjernici laici mogu doprijeti do mjesta i sredina svakodnevnog života svih vjernika, do srca svojih bližnjih, prijatelja ili sudrugova, nudeći svima zajedništvo s Bogom među ljudima.

Crkveno zajedništvo, prisutno i djelotvorno u djelovanju svake pojedine osobe, nalazi svoj poseban izraz u združivanju djelovanja vjernika laika, tj. u njihovu solidarnom radu odgovornog uključivanja u život i u poslanje Crkve. O tome kroz povijest Crkve svjedoče razne bratovštine, treći redovi i različite udruge. Uz redovničke zajednice, kraj samih njihovih korijena prokljali su novi pokreti i udruženja, posebni svojim izgledom i ciljevima. Ta udruženja ili pokreti različiti su u svojim vidovima, s obzirom na apostolat, metode i putove rada u poslanju Crkve i širenju Kristova evanđelja, a svi vode na izvor nade za čovjeka

i obnove za društvo. To novo rađanje mladica u Crkvi izbija iz Krštenja kao sakramenta, i poziva vjernike laike na aktivno sudjelovanje u zajedništvu i poslanju Crkve. Takva udruživanja vjernika laika su u bivstvenoj vezi sa životom zajednice i s poslanjem same Crkve.

Kriteriji crkvenosti za laička udruženja

„Kriteriji crkvenosti“ laičkih udruženja imaju uvijek pred očima zajedništvo i poslanje Crkve. U prosuđivanju bilo kojeg udruženja vjernika laika u Crkvi, temeljnima možemo smatrati ove kriterije:

1. Davanje prvenstva pozivu kršćanina na svetost što se očituje u „plodovima koje Duh u vjernicima proizvodi“ kao rast prema punini kršćanskog života i savršenosti ljubavi.

2. Odgovornost u ispovijedanju katoličke vjere, u prihvaćanju i razglašavanju istine o Kristu, o Crkvi i o čovjeku u poslušnosti Crkvenom Učiteljstvu, koje je autentično tumači. Zato svako udruženje vjernika laika mora biti mjesto navještaja i ponude vjere kao i odgoja za nju u njezinu neokrnjenu sadržaju.

3. Svjedočanstvo čvrstog i uvjerenog zajedništva, u sinovskoj odanosti Papi koji je trajno i vidljivo središte jedinstva opće Crkve, i s biskupom koji je „vidljivo počelo i temelj jedinstva“ posebne Crkve i u „uzajamnom poštivanju svih oblika apostolata u Crkvi.“

4. Podudarnost i dioništvo u apostolskoj svrsi Crkve, a ona je „da ljudima naviješta evanđelje, da ih posvećuje i tako usmjeri njihovu kršćansku svijest da budu sposobni u različite zajednice i u različite ambijente unijeti duh evanđelja.“ Njihov misionarski polet ne smije nedostajati jer su oni sve više i više subjekti nove evangelizacije.

5. Nastojanje oko ponazočenja u ljudskom društvu kojim se, u svjetlu društvenog naučavanja Crkve, stavlja u službu cjelovita dostojanstva čovjeka. U tom smislu udruženja vjernika laika moraju postati žive rijeke dioništva i uzajamnosti na izgradnji pravednijih i bratskijih uvjeta u društvu.

Ovi izloženi kriteriji traže svoju provjeru u stvarnim plodovima kojima je popraćen život i u djelima tih raznih oblika udruživanja, kao što je obnovljen užitak u molitvi, kontemplaciji, liturgijski i sakramentalni život, nastojanje oko procvata zvanja za kršćanski brak, za ministerijalno svećenstvo, za posvećeni život kao i kršćanska prisutnost i svjedočenje u raznim ambijentima društvenog života ...

Nastavlja se ...

s. Ana Marija Kesten



Ja sam trs, vi mladice (Iv 15, 5)

ZAGREBAČKA PROVINCIJA



DAN BOLESNIKA

U našoj župi, 13. lipnja 2013. na Antunovo, obilježili smo *Dan bolesnika*. Sve je započelo sv. Misom koja je bila ranije kako bi svi stariji, koji to mogu, došli i sudjelovali. Nakon misnog slavlja preselili smo se u dvoranu na zajedničko druženje. Tu smo mi PMI-a sa drugim članovima župnog Karitasa i naš Župnik priredili mali domjenak uz sokove i kolače za sve prisutne. Družili smo se s našim starijim župljanima, razgovarali, molili

i pjevali te im pokušali na taj način pokazati da netko misli i na njih. Poslije svega, kad su izrazili želju, pobrinuli smo se kako za njihov dolazak tako i za siguran povratak kućama. Sve je završilo u veseloj atmosferi. Mi smo bili sretni jer smo im uljepšali bar jedan dan!

Ivanka Debeljak, PMI



ZA NAŠU KUMČAD ...

Na početku školske godine, na prvu listopadsku nedjelju, 5. 10. 2013., u životu dječje skupine Prijatelja Maloga Isusa u župi sv. Pavla u Zagrebu, po treći put dogodio se predivan susret s volonterkama Mirjanom i Nikolinom iz udruge *Zdenac*. Već nam je postao običaj da oko Misijske nedjelje otvorimo misijske kasice te prebrojimo koliko smo u njih prikupili od prošlogodišnjeg

svjetskog misijskog dana za svoju kumčad Jumu i Wemu, djecu iz Tanzanije kojima pomažemo školovanje. Tako je to bilo i te listopadske subote kada smo srca radosna predali Mirjani i Nikolini našu ušteđevinu koju će ponijeti u Tanzaniju. Naša radost bila je podvostručena jer smo prikupili (uz pomoć roditelja) toliko novaca da ćemo u školi svojim prilozima opremiti jedan razred sa klupama i stolcima.

Uz novac našim štíćenicima napisali smo i lijepa pisma koja nam je na swahili jezik prevela volonterka Nikolina. Biti nositelj Kristove vijesti, kako je papa Franjo napisao u svojem pismu za svjetski Misijski dan, zadaća je svakog kršćanina, a tu zadaću Prijatelji Maloga Isusa ispunjavu već duži niz godina pod vodstvom svojih animatorica.

U svojim redovitim tjednim okupljanjima pravi su mali misionari. Znadete kako? Redovito se okupljaju na molitveno – kreativnu i karitativnu radionicu. Ali, početak svake radionice ispunjen je radosnim iščekivanjem i uvijek radosnim iznenađenjem. Naime, sva imena djece Prijatelja Maloga Isusa, napisana su na papirićima i nalaze se u jednom velikom srcu. Iz tog srca svake subote izvlače po dva imena. Ona djeca, čija imena se izvuku, s velikom radošću nose kući Maloga Isusa i u zajedništvu sa svojom obitelji njeguju (barem taj tjedan) obiteljsku molitvu, a uz Malog Isusa nose i misijsku kasicu. U tu kasicu cijela obitelj tijekom tjedna štedi za našu malu kumčad, te se zajedno Mali Isus i kasicu vrata na subotnji susret i izvlače nova imena. I tako se radost i darivanje prelijevaju iz ruke u ruku, iz obitelji u obitelj!

PMI

IMAJ SRCE ZA GAHANGU

Imati srca za sestru i brata u potrebi, životni je zadatak svakog kršćanina. Nebrojeno je načina i prilika gdje i kako se Isusova poruka može provesti u djelo. Po daru služenja koje smo primile od Duha Svetoga, mi duhovne kćeri sluge Božjega Josipa Stadlera, sestre Služavke Maloga Isusa sa svojim vanjskim suradnicima Prijateljima Maloga Isusa, u samostanu *Antunovcu* u Zagrebu uz svjetski misijski dan postavile smo prigodnu prodajnu izložbu pod *geslom Imaj srce za Gahangu*.

Gahanga je dom u Ruandi za djecu s fizičkim i mentalnim oštećenjima za koju brinu autohtone sestre *Prijateljice siromaha*. Kako reče don Danko Litrić, te sestre vrše karizmu koju smo i mi Služavke Maloga Isusa primile i koju živimo u našim prilikama.

Svečanom otvorenju izložbe, 18. listopada 2013. prethodio je prigodni misijski program u župnoj crkvi sv. Ivana Krstitelja. Program je vodio misionar don Danko Litrić koji je okupljenima iznosio vlastita svjedočanstva o životu jednog misionara. Sam je rekao kako je teško u malo vremena izreći ono važno jer sve je važno. U programu je prigodno predstavio svoju novo izašlu knjigu *Bitka se nastavlja* i sve okupljene potaknuo da ju pročitaju kako bi njegovo svjedočanstvo ostavilo još dublji trag. Prigodni program i euharistijsko slavlje pjesmom je animirao zbor mladih *Damask*, iz župe sv. Pavla iz Zagreba.

Euharistijsko slavlje predslavio je vlč. Alojzije Žlebečić, domaći župnik uz koncelebraciju don Danka i vlč. Branka Piceka. U prigodnoj propovijedi don Danko svim žarom srca naglasio nam je kako smo i mi ovdje misionari. Vi niste, reče Misionar, vidjeli te patnje, to siromaštvo, tu bol u očima,...a činite za te siromahe što možete. Mi misionari ne možemo činiti dobro sami od sebe. Trebamo vašu pomoć. Zahvaljujući vama, vašoj velikodušnosti mi možemo liječiti bolesne, hraniti gladne, tješiti tužne, ... svima naviještati evanđelje. S velikom radošću i zanosom svima okupljenima rekao je kako do sad nije vidio tako lijepu misijsku izložbu. To su čudesa! Pohvalio je i zahvalio svima koji su sudjelovali u postavljanju ovog projekta rekavši da vidi da imamo srca i povjerenja u misionare. Na kraju propovijedi



prenio nam je zahvale svih onih kojima ćemo ovim darom pomoći te rekao kako oni mole za nas da nam Bog da miran život.

Po završetku euharistijskog slavlja, don Danko je blagoslovio i otvorio misijsku izložbu u prostorijama samostana. Cijelom programu nazočilo je mnogo velikodušnih srdaca. Među njima sestre iz Vrhovne uprave Družbe S. Vesna Mateljan, zamjenica vrhovne glavarice, s. Marija Banić, s. Anemarie Radan, provincijska glavarica splitske provincije, s. Katarina Penić – Sirak, provincijska glavarica i druge naše sestre.

Izložba je za posjetitelje bila otvorena od 18. do 20. listopada. Posjetili su ju mnogi, i djeca i mladi i cijele obitelji. Velikodušnost, premda je nemjerljiva, ipak je po darovima bila preobilna.

SUSRET SRDACI

Lijep listopadski dan ispratio je Prijatelje Malog Isusa iz Kloštra Podravskog, Dinjevca i Podravskih Sesveta u Zagreb na izložbu rukotvorina nastalih na kreativnim radionicama. Izložba je bila postavljena u samostanu časnih sestara Služavki Malog Isusa u Novoj Vesi, a izlagali su svoje radove Prijatelji Malog Isusa iz gotovo svih naših župa u kojima djeluju časne sestre iz reda Služavki Maloga Isusa.

Moto izložbe bio je: Imaj srce za Gahangu. Gahanga je misijska postaja u kojoj djeluju naši misionari svećenici i siromašne sestre. Uz Božju i ljudsku pomoć onih hrane, duhovno i materijalno, presiromašno stanovništvo Afrike i skrbe o najnemoćnijima, o djeci. Stvarno siromaštvo i bijedu tih ljudi mi ne možemo pojmiti jer ga, na sreću,



nismo iskusili. No, možemo pomoći neznatnim odricanjem. Vođeni tim mislima, Prijatelji Malog Isusa prionuli su izradi raznih ukrasnih i uporabnih predmeta, upriličili izložbu i uspješno prodavali iste. Mi smo također pokupovali neke sitnice i prikupili ideje za daljnji rad na našim kreativnim radionicama. Uz put smo razgledali samostan i upoznali se s načinom života i rada časnih sestara. Prisustvovali smo misi u Katedrali i duša ispunjenih radošću krenuli u našu dragu Podravinu.

Marija Bobonj, PMI Kloštar Podravski

SA RADIONICE PMI-a

Dolaze nam dani Došašća, kada se užurbanije i brižljivije pripremamo za proslavu rođenja Isusova. Nekako svi osjećamo slatko uzbuđenje na taj značajan i tako drag događaj, rođenje našeg Boga, kada je, da bi nas privukao k sebi, odlučio doći u poniznosti malenog djeteta, jer zna da je to način da omekša ta, „naša srca kamena“ ...

U četvrtak, 21. studenoga 2013., okupili smo se na radionicu, lijepa grupica, PMI-a iz sv. Jeronima, jer nam je pročelnica, s. Emanuela, dogovorila dolazak dviju gospođa iz Retkovca, koje su nas došle naučiti izrađivati ovčice od prave vune.

I došle su PMI-a, gđa Nina Martinović i gđa Marija Habajec, iz župe sv. Pavla. Započeli smo naš susret krunicom Djeteta Isusa i pjesmom Majci Božjoj Gospi od Zdravlja, koju smo taj dan slavili. I pažljivo se krenulo na posao, na poduku... Uz veselo druženje, marljive ruke i stručno vodstvo, ubrzo je raslo stado ovčica ...

Služavka Isusova, s. Bernardica, pobrinula i za se za okrjepu. Lijepo je biti Prijatelj našem Isusu, našem Spasitelju, našem Otkupitelju. Molimo te Isuse, smiluj nam se, da te svi ljudi upoznaju i da budu u Tvome Imenu spašeni! Zato: ŽIVIO MALI ISUS, UVIJEK U NAŠIM SRCIMA!

Animatorica, PMI-a, Marija Lukač Sv. JERONIM, MAKSIMIR



BLIŽI SE ADVENTSKO VRIJEME!

Posebna je radost ovih dana na *dječjim* radionicama Prijatelja Malog Isusa župe Retkovec. Zašto? Pa bliži nam se najljepše vrijeme u godini, vrijeme adventa. Osim lijepih duhovnih pjesmica, tijekom njihova marljiva rada često se može čuti pjevušenje ... kad se male ruke slože, sve se može, sve se može ... A kad te ručice budu vođene toplinom iskrenih, dječjih srdaca, nastaju pravi umjetnički radovi. Svake godine sve smo brojniji, i uvijek zainteresirani za sve vrste likovnih i drugih aktivnosti.



Zanimljivo je gledati lica djece tijekom uvodne molitve. Misle, promišljaju. Znaju, da će njihovih ruku djelo uskoro krasiti štandove ispred crkve, a prikupljena novčana sredstva darovati osmijehe na licu potrebitima: djeci, siromašnima, bolesnima.

Sve teče tako glatko. Kako djeca vole reći: „Mi smo prava manufaktura!“ Dok jedni kaširaju balone za kuglice, drugi već pripremaju glinamol za izradu anđela, treći se silno



trude namotati špagicom konstrukciju za ukrase ... Stariji vrlo brižno pomažu mlađima, a mlađi marljivo ne odustaju do kraja!

I kada je sve gotovo, djeca uredno pospremaju, ali i uživaju u pohvalama naše sestre Emanuele, koja uz pohvale za kraj druženja uvijek iz rukava izvuče neku zanimljivu igru! Kući



djeca idu zadovoljna i sretna, veseleći se slijedećoj suboti kada ih čekaju nova iznenađenja pomoću kojih će i oni iznenaditi i usrećiti druge!

Kako djeca, tako su aktivni i odrasli Prijatelji Malog Isusa naše župe na svojim kreativnim, karitativnim radionicama. Uvijek topla, vedra i podržavajuća atmosfera, zaštitni su znak





naših večernih susreta. Mašta i kreativnost dar su vidljiv na dijelu, a vođeni smo i nadahnuti ljubavlju koju imamo za bližnjega, posebno za onog kojemu je najviše potrebno. S.Emanuela uvijek ima nove ideje, ali i svi međusobno jedni druge poučavamo raznim tehnikama. Svi uraci su posebni na svoj način i krasiti će sigurno kutak nečijeg doma.

I za kraj ostaje misao:

PUNO SRCE LJUBAVI, PUNE MISLI DOBRIH ŽELJA, SPAJAJU I MALENE I VELIKE U SAMO JEDNOJ NAMJERI - POMOĆI BLIŽNJEMU SVOMU!

Neda Poljak, PMI, Župa Sv. Pavla, Retkovec

SARAJEVSKA PROVINCIJA

„IZVOR RADOSTI“

HUMANITIRANI KONCERT I PRODAJNA IZLOŽBA

Devetu godinu za redom Stadlerov dječji dom *Egipat* (SDDE) iz Sarajeva i Hrvatsko kulturno društvo Napredak organiziraju humanitarni koncert i prodajnu izložbu za djecu SDDE. Događaj je i ove godine našao mjesto u prelijepoj dvorani i prostoru Franjevačkog međunarodnog studentskog centra na Kovačićima, u utorak 26. studenog 2013. Sve se odvijalo pod geslom „Izvor radosti“, a voditeljica programa bila je Anita Treščec – diplomirani teolog i magistar društvenih komunikacija. Kao i svake godine na ovom radosnom događaju, u kojemu je u centru bilo dijete, okupili su se brojni gosti ne samo Sarajeva nego i iz drugih dijelova Bosne i Hercegovine i Hrvatske.

Pokrovitelj koncerta bilo je Narodno pozorište, na čelu sa direktorom mr. Dariom Vučićem, a domaćini su i ove godine bili franjevci na čelu s provincijalom Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Lovrom Gavranom.

Oko djece Stadlerova dječjeg doma *Egipat* i oko „Izvor radosti“ okupili su se brojni svećenici na čelu s pomoćnim biskupom Vrhbosanskim – mons. dr. Perom Sudarom, kanonicima stolnog kaptola Vrhbosanskog, generalnim vikarom Vrhbosanske nadbiskupije

– mons. mr. Lukom Tunjićem, savjetnikom Apostolske nuncijature u BiH – mons. Josephom Puthenpurayil Antony, generalnim tajnikom BK BiH – mons. Ivom Tomaševićem, ravnateljem KŠC-a „Sv. Josip“ – vlč. mr. Ivicom Mršom, ravnateljem centra za mlade – vlč. dr. Šimom Maršićem, rektorom Vrhbosanskoga Bogoslovnoga Sjemeništa – preč. Markom Zubakom, s. Ivankom Mihaljević – provincijskom predstojnicom Školskih sestara franjevki Krista Kralja, časne sestre raznih Družbi a ponajviše sestara Služavki Malog Isusa Sarajevske provincije iz svih mjesta u kojima djeluju, zatim društveno-politički predstavnici, kao i veleposlanik



Republike Hrvatske u BiH – njegova ekselencija gospodin Ivan Del Vechio. Ovoj večeri nazočio je velik broj predstavnika znanstveno-kulturnog života među kojima velik broj predsjednika HKD Napredak, te predstavnici medija. Snijeg i hladnoća nisu omeli ljubitelje dječjeg osmjeha da dođu i svojom nazočnošću podare osmjeh djeci Stadlerova dječjeg doma *Egipat*.

Na početku koncerta nazočne je pozdravila provincijska glavarica sestara Služavki Malog Isusa Sarajevske provincije *Bezgrješnog Začeca Blažene Djevice Marije* – s. M. Admirata Lučić – koja je progovorila o milosnom trenutku kojeg živimo, o darovima koje su pripremala djeca SDDE, te o pjesmama i plesu koje su djeca vježbala. Pozdravila je i sve crkvene i državne predstavnike, te je zahvalila svima koji će svojom nazočnošću i darom podržati ovo djelo ljubavi koje je započeo sluga Božji nadbiskup Stadler.

Nakon govora provincijske glavarice uslijedio je radosni nastup izvođača sljedećim redom:

1. Art VIVO
2. Djeca iz SDDE
3. Vis Imakulata
4. Vis Jukić
5. Zbor djece i sestra iz SDDE + Vis Jukić
6. KUD Šokadija – Strizivojna

Na kraju programa nazočne je pozdravio pomoćni biskup Vrhbosanski – mons. dr. Pero Sudar koji je zahvalio sestrama Služavkama Maloga Isusa, na čelu s provincijskom glavaricom

sestrom Admiratom Lučić, djeci Stadlerova dječjeg doma *Egipat* i svim izvođačima što su nam u ovoj večeri ponudili izvor – vrelo radosti. Zahvalio je Družbi sestara Služavki Maloga Isusa za sve ono što kroz Stadlerov dom čine sva ova desetljeća. *Vjerujem kazao je nadalje Biskup – da svi znamo da imaju tešku, zapravo nemoguću zadaću. Teško je i nemoguće nadoknaditi sve ono što mladom ljudskom biću znači roditeljski dom, ljubav oca i majke koju je Bog tako duboko zasadio u ljudsko srce; nitko, bez obzira koliko nastojao, ne može nadoknaditi. Zato je ovo jedan od milosnih znakova Božje ljubavi i Božje providnosti. Vjerujem da ni veliki Stadler nije moga slutiti da će stoljeće nakon njegove smrti val jedne ideologije pokušati dovesti u pitanje ljubav muškarca i žene, dovesti u pitanje obitelj. On je zapravo svojim sestrama dao dvije karizme: brinuti se za one malene za koje se iz tko zna kojih razloga ne mogu brinuti oni koje je Bog pozvao da se brinu, i brinuti se za one koji su se tko zna koliko vremena brinuli za druge, a onda kad su onemoćali nitko se više nema brinuti za njih. To su dvije najugroženije kategorije, ali i dvije najblagoslovljenije kategorije. Napose za djecu. Tako daleko zapravo možda ne mogu vidjeti oči, ne mogu predvidjeti razumom, ali mogu naslutiti srcem samo sveci. Na to nas je uputio, na to nas je upozorio i ovom karizmom koju je dao svojim sestrama sluga Božji Josip Stadler. Zato od srca hvala za sve što činite! Neka Bog blagoslovi vas i sve one koji vam svojom dobrotvornošću pomažu da ovaj znak Božje nazočnosti, Božje brige za one najmanje postoji i u Sarajevu. A nama svima ostaje sveta zadaća učiniti ono što mi možemo da ljubav, najsvetije što ga je Bog utkao u ljudsku narav, a to jest ljubav u obitelji – obiteljsko ognjište – preživi ova teška rekao bih možda najbezbožnija vremena u ljudskoj povijesti. Dao Bog da dobro pobijedi! Dao Bog da sjeme što ga vi sijete i u ovoj maloj ustanovi velike ljubavi doista urodi budućnošću za čovječanstvo! Živjeli!*

Usljedilo je razgledavanje prodajne izložbe na kojoj se prije i poslije koncerta moglo naći za svakoga po nešto. Na ponudi su bili razni domaći proizvodi: kolači, ljekovite rakije i likeri, čajevi, med, razni ukrasi i još puno toga. Sve je to doneseno iz raznih krajeva drage nam Bosne i Hercegovine, Hrvatske i Njemačke, zapravo iz svih dijelova u kojima djeluje sarajevska Provincija sestara Služavki Maloga Isusa i njihovi vanjski suradnici članovi Društva Prijatelja Maloga Isusa.

Zahvaljujemo svima koji su doprinijeli radosti najmanjih Stadlerova dječjeg doma *Egipat*, za čije su školovanje namijenjena sva sredstva prikupljena od koncerta i izložbe.

s. Ljilja Mariničić

MISIJSKA IZLOŽBA

„Tebi dar od mene“, naziv je petnaeste misijske izložbe koju su organizirale sestre Služavke Maloga Isusa i Prijatelji Maloga Isusa od 30. studenog do 4. prosinca 2013. godine u Kući Navještenja u Gromiljaku. Sve prihode ove izložbe sestre posvećuju sirotištu „kardinal Stepinac“ na Haitiju, u glavnom gradu Port-au-Princeu, kamo početkom iduće godine odlaze u misije dvije sestre Služavke Maloga Isusa: sestra Liberija Filipović i Ana Uložnik. Sirotište je utemeljio vlč. Giordano Belanich, svećenik hrvatskih korijena s prebivalištem u Americi, nama u BiH poznat i kao osnivač humanitarne organizacije Croatian Relief Services (CRS).



Kako se s. Liberija i s. Ana u Haiti ne bi zaputile praznih ruku, pobrinut će se brojni prijatelji misija i svi ostali plemenita srca koji će podržati ovu misijsku izložbu. Uz prigodni program što ga je vodila Dragana Sivonjić, glavna i odgovorna urednica Radio Vitez, izložbu je svečano otvorio 30. studenog u 15 sati don Ivan Štironja, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u BiH.

Okupljenima na svečanosti otvorenja Misijske izložbe, uz ostale, obratila se i sestra Admirata Lučić, provincijalna glavarica sestara Služavki Malog Isusa u BiH. U svom govoru rekla je: „Ovogodišnja Misijska izložba koju sestre organiziraju 15 godinu zaredom po svemu je drugačija od ostalih. Naše su oči uprte u korake dragih sestara Liberije i Ane... Mi ih ne možemo pustiti same. Želimo djelima podrške krenuti s njima, biti im blizu uvijek kada

ih tamošnja djeca upitaju kruha, pokrivač, bilježnicu, lijek. Neka misijska riznica u Kući Navještenja nikada ne bude prazna“. Prijatelji Malog Isusa iz Gromiljaka, pod ravnanjem s. Marinele Zeko, zajedno s bendom „Antonius“ iz Sarajeva, recitatorom Mišelom Biletićem i kreševskim pjesnikom Antom Stanićem pobrinuli su se da program svečanosti otvorenja Izložbe bude bogat i sadržajan.

U svom govoru don Ivan je posebno istakao „da sestre ne odlaze na Haiti tražiti posla, one ga imaju i ovdje. One odlaze svjedočiti ljubav Isusovu prema bratu čovjeku. Zato će im



posebno biti potrebna molitvena pratnja, da tu zadaću izvrše vjerno i odano u ime Crkve, u ime Isusa“. Zaželio im je sreću i blagoslov, a sestrama Služavkama Maloga Isusa čestitao na ovom iskoraku, otvaranju misijske postaje na Haitiju. On je nakon proglašenja otvorenja misijske izložbe upalio prvu adventsku svijeću i predao je obitelji Budimir iz župe Gromiljak s petoro djece. Oni su s upaljenom svijećom ušli u izložbenu dvoranu i njezinim svjetlom

obasjali sve darove i posjetitelje koji će otvoriti svijeta srca i kupnjom izložbenih darova pomoći djecu u sirotištu na Haiti.

U dalekom Haitiju, najsiromašnijoj zemlji zapadne hemisfere, koju je uz razne druge nedaće s kojima se godinama nosi kao što su siromaštvo, nezaposlenost i oružani sukobi, dodatno je osiromašio razoran potres koji se dogodio početkom 2010 godine. U izuzetno snažnom potresu jačine 7 stupnjeva po Rihteru smrtno je stradalo 300 tisuća ljudi, više od milijun je ostalo bez krova nad glavom. U zemlji s oko 10 milijuna stanovnika, većinom Katolika, dakle s oko tri puta brojnijom populacijom od BiH, i danas se živi izuzetno teško. Dvije trećine stanovništva pokušava preživjeti od poljoprivrede, polovica je nepismena, a svako drugo dijete nije u mogućnosti završiti ni obvezno osnovno obrazovanje. Uz bolesti poput kolere koje od potresa haraju Haitijem, bez krova nad glavom i osnovnih uvjeta za život, mnoga djeca u ovoj dalekoj zemlji sanjaju o barem jednom obroku na dan.

Ana Popović

SPLITSKA PROVINCIJA

SVE U RUKU NEBESKOJ MAJCI

U ovoj Godini Vjere nekoliko molitvenih zajednica i Prijatelji Malog Isusa Splitske provincije sv. Josipa, organizirali su devetnicu Velikoj Gospi od 6. do 14. kolovoza, stavljajući u njezine ruke duhovne potrebe naše domovine Hrvatske i Europe. Moleći zagovor i zaštitu Majke Božje molitelji su bili iz sedam Europskih država: Austrije, Njemačke, Švicarske, Švedske, Španjolske, Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Molili smo puni pouzdanja u Majčinsku pomoć u raznim potrebama: osobnim,



obiteljskim, društvenim, duhovnim, egzistencijalnim i mnogim drugima. Snažnom vjerom molili smo da nas Marijina zagovora kod svoga Sina.

Kome u potrebi nego Majci? Tko je naša snaga, pjesma, Istina, Put i Život nego naš Spasitelj?! Varljivi su svi ostali „spasitelji“ današnjici.

S posebnim raspoloženjem povezani u duhu sa svima koji su rado prihvatili i uključili se u ovaj molitveni mozaik, molilo se osobno, u obiteljima i skupinama.

„Kad vam sve uzmu, ostaju vam dvije ruke. Sklopite ih na molitvu i tada ćete biti najjači.“ - rekao je naš veliki uzor vjere i štovatelj Blažene Djevice Marije, bl. Alojzije Stepinac. Snaga molitve PMI-a iz Krila-Jasenica i Splita potaknula nas je baš kroz ovu devetnicu pa smo priskočili u pomoć našoj slijepoj djevojci Eli Barišić i njezinoj obitelji u izuzetnoj teškoj situaciji te tako nismo ostali indiferentni pred potrebama naših bližnjih. Vjera nas je osnažila

da budemo sol i svjetlo. Vidjeti očima vjere, to je ono što molimo i danas najviše trebamo. Nije li vjera i molitva osnažila i gđu Jagu iz Knina u obrani života i obitelji?! Marijo Majko, sve u tvoje ruke stavljamo, vodi nas Isusu koji neka nam podari snagu, milost i vjeru da budemo sol i svjetlo u svim bljutavostima i tamama koje susrećemo.

Papa Franjo nam je poručio kako nismo pozvani hoditi u tami, nego živjeti i pronositi svjetlost i radost, te nas je potaknuo na još jače svjedočenje u ovom svijetu.

Mirjana Zemunik animatorica PMI-a i s. Dolores Brkić



SVJETSKI DAN BESKUĆNIKA

1. "Nitko gladan, nitko bez krova nad glavom i nitko bez podrške" bio je slogan akcije 10. listopada 2013. povodom obilježavanja Svjetskog dana beskućnika. Diljem svijeta obilježen je ovaj dan. U Hrvatskoj je obilježen u 7 gradova: Zagreb, Split, Karlovac, Pula, Rijeka i Varaždin.

Split je ovaj dan obilježio na rivi u organizaciji udruge MOST gdje je više stotina mladih volontera, u tišini zajedno s beskućnicima, sjedilo na kartonskoj kutiji s transparentima u rukama. Među njima bili su vrlo aktivni volonteri iz Druge Gimnazije, članovi PMI-a zajedno sa s. Dolores Brkić. Kartonske kutije simbol su cijelog imanja koje beskućnik posjeduje.

Hrvatska mreža za beskućnike temeljena je na vrijednostima: HUMANOST, SOLIDARNOST I LJUDSKO DOSTOJANSTVO. Inače hrvatska mreža djeluje na nacionalnoj i međunarodnoj razini.

Mladi, sjedeći na podu i kutijama simbolizirali su tešku svakodnevicu i sve veći broj beskućnika, a nažalost i mladih osoba.

Jedan beskućnik je rekao: "Nemojte me gledati drugačije jer sutra svatko može biti u mojoj poziciji."

Danas netko, sutra bilo tko, jer je sve veći broj nezaposlenih, podstanari, branitelji, invalidi, mladi i stari, ovisnici ...

Cilj je bio podignuti svijest i informiranje javnosti o ovoj problematici te pružanje podrške udrugama koje se bave problematikom beskućništva.

Splitska udruga MOST vrlo marljivo skrbi o ovoj populaciji, a PMI iz Druge Gimnazije već dugi niz godina aktivno sudjeluju s MOST-om na slavu Malog Isusa.



PROSLAVA DANA KRUHA I ZAHVALNOSTI

Pod sloganom: "Imaj srca - podijeli kruh" i ove godine u Drugoj Gimnaziji Split, obilježena je 11. listopada 2013. svečana manifestacija Dana kruha i Zahvalnosti za plodove zemlje. Voditeljica projekta je naša vjeroučiteljica prof. s. Dolores Brkić koja je dogovorila način obilježavanja zajedno s volonterima, članovima PMI-a u kojem svi mogu pokazati svoju kreativnost, dobrotu srca i želju za pomaganjem.

Svaki razred pokazao je svoju kreativnost koja je bila interdisciplinarna, a zajedništvo svima je bila humanost, solidarnost i djelotvorna ljubav.

Prikupljeno je dosta hrane i higijenskih potrepština za beskućnike o kojima brine udruga MOST.

Nadasve velikim srcem učenici i profesori su pokazali velikodušnu ljubav jer smo pomagali novčanim prilogom uz druge poklone našoj slijepoj učenici Eli Barišić koja je također PMI. Pored humanitarnog dijela manifestacija je bila i natjecateljska za kreativnost. Dekoracije, glazbene i dramske točke kao i prezentacije ocjenjivalo je povjerenstvo u sastavu: prof. s. Dolores Brkić, prof. Lidija Omrčen i ravnateljica škole Ivanka Kovačević.

Bez obzira na postignutu nagradu svi razredi su dobili nagradu, nagradu radosti i zadovoljstva u srcima pa su emotivno govorili: "Sretni smo jer i naša Ela danas ima radosni osmijeh."

Antonela Barun

PRIJATELJI – PRIJATELJIMA U POHODE

Dana 26. i 27. listopada 2013. u Marijinom mjesecu, Prijateljice Malog Isusa iz Livna: Ivana Radi, Ivana Milić i Kristijana Bandov posjetile su Prijatelje u Omišu i Krilo – Jesenicama na poziv s. Terezije Pervan i s. Rebeke Batarelo. Bio je to predivan susret i iskustvo zajedničkog druženja i rada. Na licima iščitavalo se divljenje ljepoti zajedništva kao i morskim žalima, plavetnilu neba i mora, njihovoj širini, visini, beskraju i suncu nadasve. Kroz dva poslijepodneva zajedničkog druženja u radionicama, rukotvoreći različite vrste Krunica, bogatili su se iskustvima, nadopunjavajući srca dobrotom i radošću postavljali su pitanja, a odgovori su ih punili mirom, jer će toliki moliti s ovim Krunicama. Blagoslov će stići i do daleke Tanzanije jer će Krunice biti i na humanitarnoj izložbi za naše misionare.



LJUBAV NEMA GRANICA!

Kako je lijep ovaj događaj kad se PMI-a druže, raduju i surađuju iz različitih skupina i "natječu" u dobroti i srdačnosti, naglasila je bodreći nas pročelnica s. Dolores Brkić.

Na koncu s. Terezija i s. Rebeka ispunjena srca mogle su zadovoljno reći: "Hvala Bogu, isplatilo se!" Naše drage PMI-a iz Livna na povratku u Livno posjetile su s. Anemarie Radan - provincijalku, te pune lijepih dojmova s Jadrana vratile se svojim domovima ozarene srdačnošću i gostoprimstvom kojeg su doživjele.

PMI

MISIJSKA NEDJELJA

Prijatelji Malog Isusa župa Ciste Velike i Dobranja, te vjernički puk pridružio se prikupljanju novčane pomoći za siromašne stanovnike na afričkom kontinentu. Tako je sav prihod prikupljen na svetoj misi od lemozine na misijsku nedjelju 20. listopada 2013., namijenjen upravo siromašnoj djeci u Africi.

Prikazana su dva dokumentarna filma o našim misionarima: don Nikoli Sariću, don Draženu Klapežu i don Anti Batarelu, o neizrecivoj bijedi u kojoj žive djeca na tlu Afrike. Osnovci iz naše škole priredili su prigodni recital, a župnik don Danijel Guć upoznao je mještane s pismom don Nikole Sarića našeg misionara koji je već preko 40 godina na službi kao misionar na „crnom kontinentu“. U dirljivom pismu, don Nikola piše o teškim uvjetima života svih žitelja, a pogotovu siromašne djece.

Prijatelji Malog Isusa i župljani nisu ostali beščutni na takva saznanja, pa su mlade žene darovale svoje ruketvorine, a vrijedne domaćice kolače. Prihod od njihove prodaje namijenjen je upravo gladnoj i siromašnoj djeci u Africi. Prijatelji Malog Isusa su tako i ovom gestom pokazali veliko srce u suosjećanju i pružanju pomoći najmlađima u Africi koji nemaju što jesti ni obući.

Matea Vučak

S LJUBAVJU U TANZANIJU

Sestre Služavke Malog Isusa splitske Provincije i njihovi vanjski suradnici Prijatelji Malog Isusa organizirali su humanitarnu izložbu, a prihode izložbe poslat će našim misionarima u Tanzaniji, svećenicima splitsko-makarske nadbiskupije: don Anti Batareli, don Nikoli Sariću i don Draženu Klapežu, za potrebe njihovih siromašnih vjernika. Provincijska pročelnica Prijatelja Malog Isusa s. Dolores Brkić osmislila je ovu akciju i njezin program. Sestre vjeroučiteljice angažirale su Prijatelje Malog Isusa u svojim sredinama u realiziranju akcije. Neumorno i žarom ljubavi prema potrebnoj braći i sestrama u Tanzaniji izrađivali su ruketvorine od raznih materijala i u različitim tehnikama, i to kao svoj dar ljubavi donijeli za humanitarnu izložbu.

Humanitarna izložba "S ljubavlju braći u Tanzaniji" otvorena je 29. studenoga 2013. u prostorijama dominikanskog samostana u Splitu. Program je počeo u crkvi sv. Dominika u Splitu s početkom u 18 sati molitvom misijske krunice s kojom smo htjeli pokloniti misionarima

i crnoj braći i sestrama duhovni dar. U 18.30 slavljena je sveta misa, koju je predvodio don Dario Ćorić, župnik župe Košute i nadbiskupski povjerenik za misije, u koncelebraciji s paterom Petrom Galićem dominikancem. Don Dario je u propovijedi istaknuo značenje misija, misionarskog djelovanja i potrebu pozornosti za braću u nevolji. Pjevanje su animirali Prijatelji Malog Isusa. Pripjevni psalam pjevao je Prijatelj Malog Isusa prof. Ivan Bošnjak. Na prikazanju pjesmu "Pieta Signore" solo je pjevala Prijateljica Malog Isusa sopranistica prof. Marija Buzdovačić, a na kraju sv. mise otpjevala je "Ave Maria". Zatim su djeca iz župe Gospe od Otoka iz Solina izvela prigodni kratki igrokaz misijskog sadržaja, pod vodstvom s. Roke. Iz crkve su svi prisutni pošli u dvoranu na katu u dominikanskom samostanu, gdje je postavljena humanitarna izložba. Don Dario je blagoslovnim molitvom zazvao Božji blagoslov na sestre i Prijatelje Malog Isusa, na predmete koje su s ljubavlju izrađivali i donijeli, blagoslov na one koji će ove rukotvorine po prigodnoj cijeni kupiti i svojim prilogom obradovati siromašnu braću i sestre u Tanzaniji po rukama naših hrvatskih misionara.

Izložba će biti otvorena u subotu i nedjelju, 30 i 31. studenoga, u dvorani dominikanskog samostana u Splitu. Svi zainteresirani mogu doći i kupnjom malih stvari obradovati siromašne u Tanzaniji. Na izložbenim stolovima naći će adventske vijence, božićne ukrase, božićne čestitke, nabožne predmete, kolača, malih proizvoda domaćinske radinosti. Tako je na završetku godine vjere, uoči početka Adventa, spleten vijenac ljubavi prema bližnjima u potrebi koji povezuje Hrvatsku i Tanzaniju. Zapaljena je prva adventska svijeća koja obasjava put da se i ovog Božića Isus rodi u našim srcima i srcima njegove male braće širom svijeta.



s. Maneta Mijoč



KAKO ŽIVIM KRŠĆANSTVO

Ja volim kršćanstvo. Volim ga i uvijek ću ga voljeti. Ponosna sam što sam kršćanka! Kršćanstvo, to je nešto posebno. Kada čujem tu riječ prvo mi na pamet padne Krist. Zatim i ostale riječi: crkva, molitva, zajednica vjernika i još mnogo toga. Ja živim kršćanstvo najbolje što mogu. Kako, to ću vam sad reći.

Molim se, to me čini radosnom i sretnom. Oče naš tu molitvu nas je naučio Isus zato je radosno molim. Pjevam u crkvenom zboru Paulus. Okupljamo se svake subote. Pjevanje za mene

znači puno toga, tako mogu izraziti ljubav i sve svoje osjećaje. Nakon toga su PMI to znači Prijatelji Maloga Isusa. U tim subotnjim druženjima radimo mnogo toga. Svoje rukotvorine izlažemo ispred župne crkve, a prikupljenim novčanim prilogom pomažemo potrebnima. Svake nedjelje idem u crkvu. Mnogo toga i naučim i čujem. Najljepši i najbolji dio mise mi je pričest. Tada znam da ću primiti hostiju odnosno Isusa i zato se veselim. Kada primim Isusa osjećam se sretno, radosno i ponosno. Kada napravim nešto ružno ili bezobrazno javlja mi se savjest. Kada to nije u redu odem na ispovijed. Kada izađem iz ispovjedaonice sigurna sam da mi je Isus oprostio i tada je moja savjest čista. Radim dobra djela, pomažem mami, tati radim neke kućanske poslove. To me veseli. Dobra djela su nešto najbolje, tada se osjećam korisno i radosno. Ponašam se pristojno, a u crkvi se osjećam potpuno drugačije. Opustim se. Znam da je uz mene Bog i moja obitelj. Pridržavam se 10 Božjih zapovijedi, one nam pomažu da odemo u raj i da se pridružimo Isusu. Već sam išla na prvu pričest. Taj trenutak sam čekala mnogo mjeseci i od tog trenutka pa sve do danas mogu i želim s radošću primati Tijelo Isusovo. Još me čeka krizma (potvrda) da primim Duha Svetoga i da onda osjetim još jaču snagu vjere. Moja župa posvećena je svetom Pavlu. Župnik, kapelan i časne sestre nam pomažu da bolje doživimo, a i shvatimo Isusova djela i riječi. Stvarno bih željela biti Isusov original i zato se želim potruditi da što bolje znam i razumijem sve o svojoj vjeri. Volim što nam svi pomažu da što bolje shvatimo Isusa. Kršćanstvo je stvarno nešto najbolje.

Ana Antunović, 5. r, župa sv. Pavla, Zagreb

KRIŽ

Isuse maleni, idem na Veliku devetnicu moliti Tebi na čast sa Tvojim prijateljima i našom časnom Imakulatom Lukač. Sama pomisao na Tebe ovako malenog i slatkog u jaslicama srce mi ispunja milinom, ljubavlju i nježnošću. Ti tako malen, a opet tako velik. Bog koji treba majku da ga voli i miluje, njeguje, previja i oca da ga štiti i poučava životu. Bog, a treba obitelj kao svoju sigurnost. Sama ljubav, a treba ljubav. Hvala Ti Oče što si sve tako divno stvorio da bi mi shvatili da je u životu najvažnija ljubav i sebedarje.

Jednom sam pročitala i u potpunosti se slažem: "Kad bi se sva mora i oceani pretvorili u tintu, a nebeski svod u papir i da pišem o Tvojim ljubavi, ponestalo bi i tinte i papira." Da, takav si Ti Bože, velik i nedokučiv, a opet tako bliz i uz nas.

No ja sam danas slaba i teško nosim svoj križ. Čini mi se da je pretežak jer mnogi su na mene oslonili svoje križeve. Njihove su boli postale moje boli i njihova tuga moja tuga.

Inače sam jaka i spremna pomoći i držim se onoga što piše u Svetom Pismu: “Mi jaki treba da nosimo slabosti slabih, a ne da sebi ugađamo.” (Rim 15,1). Danas ne mogu, Ti mi pomoz! Isuse. Trebam Te! Ne mogu sama! Znam da nema ljepše nade od one koja se rađa iz tuge, ni snova od onih koji se rađaju iz boli. Što j veća tama nevolja, to svjetiljka milosti jače svijetli.

Sklopit ću ruke na molitvu, a Ti ćeš otvoriti svoje srce i ruke ljubavi. Znam, bit će mi lakše. Idem k Tebi da ojačaš moju slabu vjeru, pročistiš moju grješnu narav i nanovo me ispuniš svojom snagom.



U takvom raspoloženju ulazim u crkvu, uzimam svetu vodicu za blagoslov i prije no što Te zazovem ostajem iznenađena. Što je to? – ja cijelim putem razmišljam o svom križu i mislim kako je velik, a sad je preda mnom nevjerovatno velik križ. Tvoj križ.

Lagano uzdignut prema oltaru na čvrstom metalnom postolju, položen je velik, oko 5 metara dugačak i masivan križ (400kg), a na njemu presveto tijelo moga spasitelja kao najljepši ukras.

Z križ je slika Njegove majke, Gospe od Guadalupe. Susretnem pogled časne Imakulate i sva u čudu pitam od kuda taj križ, a ona samo kaže: “Došao iznenada” i da ćemo više o tome čuti od župnika.

To je stvarno čudo. Bog mi progovara. Ja cijelim putem do crkve razmišljam o križu i pomalo se bunim u srcu. Sada me je stid pred ovim ogromnim križem na kojem je moj spasitelj koji me je otkupio i nikada se nije žalio.

Bog me je stvorio jer me ljubi i htio me je razveseliti i uvesti u svoje kraljevstvo, u vječnost. Vječnost, kako divno zvuči! Toliko sam silno željela zagrliti ovaj veliki križ, ali molitva je već počela a sam to ostavila za kraj.

Vraćam se malenom Isusu, toj slatkoj i naizgled bespomoćnoj ljubavi koja nas nježi i ispunja milinom. Šesti je dan devetnice: “Prikazanje u hramu – očitovanje Mesije u hramu.”

Kroz kronicu malom Isusu razmatramo njegov život. Hvala Ti Isuse što si se rodio da mi pokažeš i objaviš kamo idem. Hvala ti Gospo što si bila spremna sudjelovati u našem spasenju i Tebi Oče na neshvatljivoj ljubavi.

Opet gledam križ! Župnik Vjekoslav Meštrić nam je otkrio da ovaj križ putuje svijetom i da se zaustavlja u glavnim gradovima država. K nama je došao Božjom providnošću, a ja vjerujem i zagovorom naše Gospe Stenjevečke. Hvala ti majčice. Samo s tobom i po tebi možemo k Isusu. Križ je krenuo iz Ukrajine i mi smo 32 država u koju je došao i to baš u našu župu Uznesenja Blažene Djevice Marije u Stenjevcu. Već sutra ide u BiH.

Križ putuje u godini vjere, nose ga Ukrajinci i on okuplja vjernike u molitvi na blagoslov i potiče na produbljenje vjere. Blagoslovljen je od našeg dragog svetog pape Ivana Pavla

II. i od umirovljenog pape Benedikta XVI. Sve mi je to čudesno i znakovito i odiše velikim blagoslovom za našu župu i župljane. Bože, ja osjećam da i meni govoriš upravo ovim čudom.

Nakon mise sam snažno željela moliti pred ovim križem, na koljenima zahvaliti Isusu na ljubavi, ali sam mislila da se prijateljici Slavici žuri pa sam teška srca odustala. Kad sam sva zbunjena izlazila, opet Gospodin progovara i po Duhu Svetom me zaustavlja. To čini po Slavici koja me vraća u crkvu govoreći da se ne žuri. U molitvi smo pričekali da se crkva malo isprazni. Zadržali smo se u molitvi pred tim čudesnim križem. Ja osjećam stid što sam pomislila da je moj križ težak i što sam se u srcu bunila. Pa Ti mi Isuse uvijek pomažeš nositi Križ. Uvijek si uz mene. Hvala Ti! Gle, pa stvarno je lakši!!! Isuse, idemo zajedno!

Došla sam kući i molila večernji časoslov. Otvorena duha opet sam čula Božji glas kroz himan: "Dvojica braće išli su tužni što Isus umrije ...". Pa onda kroz Psalam 71 (Molitva u starosti): "Tebi se Gospodine utječem, ne daj da se postidim ikada ... (a ja sam se danas postidila) Mnogima postadoh čudo jer Ti si mi bio silna pomoć."

Isuse maleni, hvala Ti što si se rodio tako velik.

Mirjana Džaja, PMI Stenjevec

RAZMIŠLJANJE U GODINI VJERE

Što mi znači vjera?

Vjera u mom životu ima veliku ulogu. Jako mi je važna. Vjera mi je siguran put u život. Svaki dan molim „Gospodine, umnoži moju vjeru“, da je živim djelima a ne riječima.

Petar Vidović

Bez vjere nema radosnog i sigurnog života. Vjera je „Kruh“ koji nas hrani svaki dan. Vjera nije samo vjerovanje u Boga riječima, već vjerovat treba i u sebe i činiti dobra djela. Vjerujem! Vjeruj i ti da je Isus i naš Otac nebeski u tvom i mom srcu. Zato svaki dan hvali i slavi ga svojom vjerom.

Mario Biletić

Vjera? Važna mi je u životu kao i svakodnevna hrana koju jedem. Bez vjere bila bi prazna i duhovno ne ispunjena. Vjera ... Tako kratka riječ, a nama kršćanima znači mnogo. Nismo svi iste vjere. Nitko ni u čije ime ne može vjerovati. Vjera je veliki dar. Za mene je vjera pravi i jedini ispravan put u mom životu.

Marijeta Galić

Dok ima u nama vjere ima i sigurnosti u našem životu. Gdje je vjera prisutna tu nema straha. Vjera je naša snaga u ovom životu na zemlji i na nebu. Kad tako shvatimo dar vjere onda je Bog u nama i s nama. Bog je s nama u molitvi i u svakom našem djelovanju. U vjeri živim i znam, Bog je s nama uvijek. Vjera nije samo molitva. Molitva protkana vjerom mijenja naš život. Da bi vjera bila potpuna treba biti protkana našim djelima.

Andrea Beblek

Vjerom u Boga možeš zaštititi sebe i druge od zla.

Janja Perić



GODINA VJERE 2012
2013

Bez vjere u mom životu bilo bi isto kao i tijelu bez srca. Jednostavno rečeno, bez vjere ne možemo živjeti. Bog nam je svima darovao vjeru. Mi taj milosni dar trebamo iskoristiti. Vjerom u Boga mi postajemo svakim danom bogatiji. To bogatstvo ne prolazi, ono ima svoju neprocjenjivu vrijednost.

David Tomićić

Vjera je jedini sigurni put u mom životu. S vjerom pobjeđujemo svaku sumnju. Sve dok vjerujemo mi smo sigurni u svom životu. U vjeri crpimo životnu snagu za svaku kušnju.

Jelena Pecirep

Vjerujem u Boga jer me vodi u sigurnu luku, kamo svi trebamo stići. Kad idem putem Božjim nema mjesta za sumnju. U srcu se tad nastanjuje želja i potreba da budemo Kristu što sličniji.

Ivan Rimac

Svojom molitvom i djelima svakodnevno živimo snagu vjere. S vjerom lakše se živi i oprašta. Vjera mi pomaže da ovaj prolazni život shvatim kao dar, povjerenje Boga svom stvorenju. Vjerujem u život vječni.

Ivo Bilan

Od svih darova koje imam vjera mi je najvažniji i najdragocjeniji dar u mom životu. Kad imaš vjeru imaš sve. Mene su moji roditelji od malena naučili da vjerujem u Boga. Hvala im za to!

Marijo Vrebac

Vjera me upućuje na zahvalnost i potiče me da činim dobra djela. Svaki vjernik koji živi prema zapovijedima ljubavi, on živi u duhu Isusove želje.

Josip Biletić

Vjera me jača da budem jak u izazovima današnjeg vremena. Vjerujem! Ponosan sam što sam vjernik. Vjera je čudesna. U ovoj Godini vjere, radostan sam što je moja vjera postala jača. Volio bih da i drugi ljudi više vjeruju. Bog je uz nas što nam tko može.

Emilijano Barešić

Vjera je Božji dar koji se ne može mjeriti nikojim drugim darom. Vjeru ne možemo kupiti možemo je samo živjeti. Vjeru ili imaš ili nemaš. Vjeru živiš a ne životariš. Vjerovat je vrlo jednostavno: moli, praštaj, voli i čini dobra djela.

Ružica Vukančić

Vjera je blago koje svaki čovjek treba imati. Meni vjera mnogo znači. Vjera može biti vanjska i unutarnja. Vanjska tako da je možemo pokazati dobrim djelima a unutarnja tako da imam jako dobro i iskreno srce.

Martina Grubešić

BOŽIĆ JE U SRCU TVOM

Božić evo vani je,
dok izmaglica zimska pada,
u okićenim izlozima je
i na trgovima svakog grada.
Božić u zvoniku je,
dok ponoć zvoni glasno,
pa jeku svoju šalje
u zvjezdano nebo krasno.

A da li je u srcu tvom?

Božić je u svim crkvama,
u granama ukrašenog bora,
u malenim jaslama,
u pjesmi raspjevanog kora,
u kaležu pozlaćenom
i u Sakramentu Oltarskom.

A da li je u srcu tvom?

Božić svjetluca blještavo
i u toplom domu tvom,
miriši slasno i opojno
na stolu blagdanskom.
Božić se zeleni
i u žitu izniklom,
Božić je u čestitanju
i u daru ponekom.

A da li je u srcu tvom?

Ako ti blagost iz oka sja,
a ljubav se iz srca izlijeva
pa dotiče brata tvoga,
žalosna i bolesnoga,
napuštena, umornoga,
siromaha prozebloga,
velika i malenoga,
možeš pjevati zanosno
i možeš slaviti radosno
u ruhu svečanom.

Sveti Božić se rodio
i u malom srcu tvom!

Nedjeljka Andrić, PMI - Slavonski Brod



BUDI VOLJA TVOJA

U malenoj štalici moje duše
u kojoj često nered vlada,
ipak želiš stanovati
Sveti Božiću moj
pa zidaš prijestolje svoje
da ja sluškinja mala
uživam Kraljevstvo Tvoje.
Svojom sjajnom krunom
unosiš svjetlost
u svaki kutak moje štalice tamne,
koju Ti nazivaš palačom svojom.

O, jedinorođeni Kralju moj
tako želja Tvoja
sastaje se s čežnjom mojom.
Zato na koljena svoja
pred Tobom padam nice
i radosno Ti kliče duša moja:

"Budi volja Tvoja! Budi volja Tvoja!
Nedjeljka Andrić, PMI-Slavonski Brod

ČUDO GOLEMO

Pastirići u dvojnice
povečerje su svirali.
Na pašnjaku dok su pasli
cijelom stadu vol govori:
- Hej ovnovi vitorozi,
bjelorune vi ovčice,
jarci, koze i jaganjci,
u štalicu moram poći
ranije baš ove noći,
da slamicu i jaslice

svojim dahom dobro zgrijem.
Okasniti ja ne smijem.
U snu mi je prošle noći
netko tiho šaputao
pa mi danas srce sluti
čudo golemo.
Blizu staje vi budite
čudo da ne propustite.-

I dok je vol drijemajući
staju grijao
mali oslo je MARIJU
trudnu doveo,
baš u ovu malu štalu.
Umoran od duga puta
spusti se na toplu slamu
kraj Djevinih svetih skuta
i posve se preda snu.

O ponoći vola, osla
prenuše iz mirna sna
božanstveni glas DJETEŠĆA
i pjesma anđelska.
I oni se svojim glasom
slavlju pridruže,
probudivši stado cijelo
snene pastire
I ovnovi predvodnici
zvoncima su zazvonili
zovuć u sav glas:
- Hajdmo k' štali vidjet DIJETE
rođeno zbog nas!-

I ovčice jedna drugoj tiho šaputale:
- Bog izvrši obećanje,
posla svijetu SPAS.-

Nedjeljka Andrić, PMI-Slavonski Brod

PRIJATELJ MALENIH

Ništa loše malenima
Trebalo se desit ne bi,
Ono što učinio si
Jednome od njih,
Ti učinio si meni.

Prijatelj sam malenih
To svako dijete zna,
„Ja sam Put, život i Istina“.
Prije nego još jednom
„ne smetaj“ izustite.
Opet ću vam reći
Malene k meni pustite.

Prijatelj sam malenih ...

Ja sam tu da me voliš
A ne da bi me se bojao
Zato sam se malen ja
U štalici i rodio.

Prijatelj sam malenih ...

Jadranka Knežević, Gromiljak

VOLIM ISUSA

Volim te Isuse.
O meni Ti sve znaš
Lako padam
I ustajem.
Mojoj vjeri Ti se raduješ.

I molitve moje uslišavaš,
Sada znam da vjerujem
U Tebe ja,
Svaki dan te hvalim i slavim,
Aleluja, aleluja, aleluja!

Ružica Vukančić, Gromiljak



KAKO DA TI ZAHVALIM

Kako da ti zahvalim,
Kad nema te pjesme,
Nema te riječi,
Da bi bila dovoljna.

Ali ipak ...

Ti si tu za mene,
Kada svi me drugi ostave

Ti si sunce na nebu,
Ti si tu
u tami moje osame,
Ti si tu
kada zaplačem,

Tješiš me ...

Ti si tu
kada trebam te,
Braniš me od svijeta,
Isuse,

Ti si tu, Ti si tu ...
I to je najvažnije

Ti si tu
Kada se nasmijem,
Ti si tu
Kada molim se,

Dijeliš sve moje trenutke,
Najmilije ...

Ti si tu
Kada sama sam,
Ostavljena
Bez igdje ikoga,

Ti si tu
kada mi je najteže ...

Jer ljubiš me,
Jer ljubiš me
Dijeliš sve trenutke,
Stojiš uz mene

A ja trebam te,
I ovom pjesmom
Želim ti reći:
Hvala ti za sve,
razumijem.

Ana Geto, PMI, župa sv. Pavla, Zagreb



Postojim s razlogom,
trenutno ga ne vidim,
ali znam i vjerujem
Jer nada postoji.

Čak i kada nema sunca,
I kada svi me ostave,
Kada padnem do dna
I boli poklekнем

Tada vjerujem,
Vise od svega
Ti si moje sutra,
moja nada, ljubav,
Spas ...

Jer voliš me,
Kada drugi nestanu
Jer voliš me
Kada sve razočaram
Jer voliš me
Ovakvu kakva jesam
Bez pretvaranja, bez savršenstava,
bez obzira na grijeh.
U tvojim očima
Ja sam savršena.

U tvojim očima
Ja sam stvorena.
Za raj.

Ana Geto, PMI, župa sv. Pavla, Zagreb

Zahvalna Ti Ana

Dragi Bože, tebi hvala
što me čuvaš mala.
Čuvaj me dok živim
da ništa ne skrivim.
Ja se tebi molim,
jer te jako volim.
Čuvam te u srcu svom,
klanjam ti se u hramu tvom.
Molim se Tebi i Gospi našoj
čuvajte nas u duši vašoj.
Eto, ovo je pismo moje i
Bože, to ide u ruke tvoje.

Ana Obradović, Neum



Hvala ti Bože i za ljetu

Bože volim te
jer si mi život dao.
Hvala ti što nikada
ama, baš nikad nisam krao.
Bože volim te jer,
molim za svoju dobrotu.
Hvala ti za mamu i tatu
koji odgajaju mene
i danju i noću.
Bože volim te jer si mi
dao sestru i braću.
I de zaustavi
u svijetu krađu.
Ljubav će proći
i u naš grad doći.
Hvala ti za naše
Jadransko more.
Hvala Ti za sve na svijetu
kad uz more
mogu uživati u ljetu.

Ante Vujnović, Neum

Mala hvala

Bože, hvala ti što postoji
i moja obitelj i prijatelji.
Hvala ti što idem u školu.
Hvala ti što imam stan
i što me voliš.

Dorothea Butigan, Neum

Čuvaj me Bože

Bože znam da
imam mnogo mana.
Molim te čuvaj me

tijekom ovoga dana.

Molim se tebi
i Gospi našoj,
čuvajte nas
u duši Vašoj.
Bože, hvala ti
što si me stvorio.

Gabrijela Kralj, Neum

Hvala za sve

Dragi Bože, hvala ti za sve,
Lijepu obitelj i za sve
što me okružuje;
za lijepu crkvu koja je tu,
za moju dragocjenu rodbinu svu.
Hvala ti za cvijeće i drveće,
i ptice što oko moje kuće lijeće.
Želim ti zahvaliti za nešto,
bit će kratko, bit će vješto.
Hvala, Hvala ti za sve
- moj dragi Bože.

Lana Šutalo, IV. a Neum

Molitva Isusu

Dragi Isuse ja te volim
uvijek ti se rado molim.
Čuvaj moje roditelje,
braću, sestre, prijatelje.
I sve ljude Dobre volje
da nam svima bude bolje.
O Isuse, ja te molim
da me svojim putem vodiš,
da ti sebe cijelog predam
da se ničeg ja ne bojim.
Tko se Tebi rado moli
Tvoje srce njega voli.

Antonio Krešič IV. a Neum
VRHOVNA UPRAVA DPMI-a

Prečasni Mato Repić slavljenik i Prijatelj Maloga Isusa

Dana 23. lipnja 2013. godine, u svojoj rodnoj župi Petrijanec kod Varaždina preč. Mato Repić, umirovljeni svećenik zagrebačke nadbiskupije, dugogodišnji župnik u Lepoglavi i jedan od prvih članova Društva Prijatelja Maloga Isusa proslavio je 70. obljetnicu misništva u župnoj crkvi Sv. Petra i Pavla. Svetu Misu predvodio je sam slavljenik uz koncelebraciju domaćeg župnika Ivana Sakača i u nazočnosti većeg broja svećenika.

Čestitka svečaru preč. Mati Repić, PMI -a

Vrhovna glavarica Družbe sestara Služavki Malog Isusa s. M. Radoslava Radek u pratnji sestara savjetnica posjetila je 25. lipnja 2013. preč. Matu koji svoje zaluzene dane mira i odmora živi u domu za umirovljene svećenike zagrebačke nadbiskupije. U ime Družbe i Društva PMI-a, čestitala je svečaru preč. Mati veliki svećenički jubilej te preporučila u njegove molitve potrebu duhovnih zvanja u Crkvi, našoj Družbi kao i život i djelovanje DPMI-a. U znak zahvale za iskazanu blizinu i čestitku, preč. Mato obdario je sestre sa nekoliko svojih zapisa koji imaju svoj bogati i poučni sadržaj. Hvala mu od srca.



Našem slavljeniku PMI-a preč. Mati čestitamo na ovom velikom jubileju i molimo Gospodina da mu podari zdravlje kako bi slavio još dugo svoje velike svećeničke jubileje.

s. AM K

Djeca Stadlerovog Dječjeg Doma "Egipat" i simpatizeri PMI-a iz Sarajeva, posjetila sestre u Zagrebu u generalnoj kući

U nedjelju 6. listopada 2013., skupina djece iz Stadlerovog Dječjeg Doma Egipat iz Sarajeva u pratnji sestara koje se brinu za njih u SDDE, posjetila je zajednicu sestara u generalnoj kući u kojoj je na čelu časna Majka s. M. Radoslava Radek.

Dolazak djece u Zagreb bio je upriličen uz manifestaciju „Dječje nedjelje,“ koja se ove godine posebno obilježila gradu Bihaću. Na manifestaciji „Dječje nedjelje“ predstavila su se djeca iz svih dječjih domova u BiH. Po završetku programa naša djeca su imala sreću nastaviti putovanje prema Zagrebu.



Uz upoznavanje grada, djeca su se susrela sa dragim prijateljima iz obitelji Barnjak koja ih je i ugostila. Posebna radost djeci bila je posjeta sestrama u generalnoj kući gdje su ih dočekale sve sestre otvorena i radosna srca. Dobrodošlicu im je iskazala časna Majka s. M. Radoslava Radek.

I ako je vrijeme bilo kratko djeca su iskoristila svaki trenutak da uživaju u zajedništvu sa dragim sestrama i s Malim Isusom kome su ispjevala najljepše pjesme.

Živio Mali Isus, u srcima svih svojih prijatelja i simpatizera.

s. AM K

PMI-a Triljske mažoretkinje posjetile sestre u generalnoj kući

Dana 18. studenog 2013. Triljske mažoretkinje sa svojom voditeljicom Anitom Đukić članicom vrhovne uprave DPPI, i sestrom Dolores Brkić pročelnicom DPPI-a u splitskoj provinciji i članicom VUDPPI-a, posjetile su sestre u generalnoj kući. Dolazak Triljskih mažoretkinja u Zagreb upriličen je sa njihovim hodočašćem u Vukovar prigodom 22. obljetnice Vukovarske tragedije.

U predvečerje istog dana prijem i prenoćište u generalnoj kući omogućila im je časna Majka s. M. Radoslava Radek zajedno sa sestrama. Sestre su im iskazale radosnu dobrodošlicu, podijelile radosno zajedništvo kod obiteljskog stola i podarile topli dom za odmor.

Bilo je lijepo vidjeti našu mladost koja je žrtvom svog hodočašća od Trilja do Vukovara i mimohodom u Vukovaru odala zahvalnost svim nevinim žrtvama.

Sutradan su Triljske mažoretkinje u znak zahvale za lijepo gostoprimstvo, obdarile sestre svojim umjetničkim nastupom a potom su u znak sjećanja na Vukovar i na lijepo zajedništvo kod sestara podarile svima zajedničku fotografiju.

Voditeljica Triljskih mažoretkinja PMI-a zahvalila je časnoj Majci i svim sestrama što su im ukazale lijepo i nezaboravno gostoprimstvo. Svoju zahvalu završila je pozdravom Prijatelj Maloga Isusa: ŽIVIO MALI ISUS! na što su sve mažoretkinje jednoglasno uskliknule: UVIJEK U NAŠIM SRCIMA.



s. Ana Marija K.

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

STADLEROVIM STOPAMA U SARAJEVO, TRAVNIK, VITEZ, MAGLAJ

Vjerujem da smo svi prijavljeni hodočasnici već tjedan dana unaprijed u mislima pomalo bili na putu, koji je bio pred nama. I došao je trenutak polaska, na kraju divnog dana, posvećenog najljepšem i najboljem srcu svih srdaca, Srcu Isusovu, a slijedio ga je drugi najljepši dan, posvećen Srcu Marijinu ...



U ponoć, dana 9. lipnja 2013.g. krenusmo za Bosnu, put koji nas je vodio putovima sluge Božjega vrhbosanskoga nadbiskupa dr. Josipa Stadlera i utemeljitelja Družbe sestara Služavki Malog Isusa. Lijepom stadu Božjem, Prijateljima Maloga Isusa posebni ukras bile su sestre Služavke Malog Isusa, i to: s. Katarina Penić-Sirak, provincijska glavarica, s. Jelena Burić, s. Petra Marjanović, s. Antonija Bajzek, s. Mirjam Dedić, s. Irma Soldo, s. Alojzina Mijatović, s. Valerija Sakač, s. Viktorija

Predragović, s. Vjera Brunović, s. Emanuela Pečnik, s. Terezija Posavec, s. Nikoleta Koščak i postulantica, Monika Maslač.

Prijatelji Maloga Isusa bili su iz slijedećih župa: Sv. Pavao, Retkovec, Zg., sa svojim župnikom, vlč. Dragutinom Cerovečki, sv. Ivan Krstitelj Zg., sv. Vid, Pitomača, sv. Jeronim, Maksimir, Zg., Uznesenje Marijino, Stenjevec Zg., sv. Benedikt i Žalosna Gospa, Kloštar Podravski, Presveto Trojstvo, Krašić.

Dakle, u jutarnje sate, oko 8h, radosni i ne baš pospani, sa molitvom Jutarnje i pjesmom, stigismo u Sarajevo, i zaputismo se, a kamo drugamo, nego li k našem Gospodinu na poklon i na svetu misu u katedralu, gdje nas je čekao i dočekao naš dragi sluga Božji Josip Stadler, na čijem smo se grobu kratko zadržali u molitvi, i radosno se vratili na svoja mjesta, zapjevavši ulaznu pjesmu praćenu lijepom svirkom orgulja, s. Emanuele, za svetu Misu koja je upravo započela. Po završetku Euharistije, koju je predvodio rektor bogoslovnog sjemeništa, vlč. Marko Zubak, u koncelecijaciji, vlč. Dragutina Cerovečkog iz župe sv. Pavla iz Zagreba, te đakona Marina Marića, svi zajedno, uputismo se do groba sluge Božjega Josipa Stadlera i pomolismo se jednoglasno, okitivši grob lijepim srcem od crvenih ruža i svijećama, koje su darovale sestre. I krenula je rijeka molitava u tišini ponaosob... Neizostavna je bila i zajednička fotografija na kraju. Iz katedrale smo otišli u bogoslovno sjemenište koje na svoj jedinstven način govori o Stadlerovoj brizi za svećenike. Iz bogoslovije smo se uputili prema



Nadbiskupskom dvoru. Po ulasku u kuću zastali smo u molitvi u kapeli Srca Isusova gdje se Sluga Božji svakodnevno molio. Nakon podnevne pauze za objed, neki pješice, a neki taxiem, uputili smo se do „Egipta“, Stadlerova dječjeg doma za djecu bez roditeljskog staranja. Svi smo bili dirnuti dočekom tih radosnih dječjih, šticećenika doma. Naime, doček su nam priredili pjesmom dobrodošlice, njih sedamnaestak, u dobi od najmlađe Matee od 8 mjeseci, do srednjoškolske djevojke. I razmijenili smo dobrodošlicu, mi donesenim poklonima, i radosnim licima, a oni, kolačima, sokovima i dječjim veseljem... Nakon obilja obostrane radosti, krenuli smo nazad i svratili u crkvu Svete Krunice, gdje djeluju redovnice iz reda Drinskih Mučenica, Kćeri Božje Ljubavi. Tu smo se pomolili i fotografirali kod slike, koja je bila izložena i blagoslovljena za njihova proglašenja blaženima.

Puni dojmova, u poslijepodnevnom satima, krenuli smo do Gromiljaka, novoizgrađenog duhovnog centra za održavanje seminara. Divno je to zdanje, jednako lijepo izvana, njegovanim



perivojem punim odabranog cvijeća, ukrasnog raslinja, ogromnog vrta zasađenog povrćem, koje uzgajaju vrijedne ruke Stadlerovih sestara, Služavki Malog Isusa. Iznutra, sa puno ukusa uređene svrsishodne prostorije, i prelijepa kapela. Iznad svega, osjeća se prisutnost Božje topline, i spontano se „otme rečenica iz usta jedne hodočasnice; „Dobro nam je ovdje biti!“ Ipak, okrijepljeni lijepim prijemom, osvježeni posluženim sokovima, kolačima i sladoledom, krenusmo dalje, put Busovače, na noćenje. Stigli smo u predvečerje subotnjeg dana, u lijepi hotel „Tisa“. Nakon smještaja u sobe, koje su ukusno opremljene, prošetasmu lijepim okolnim perivojem, koji je plijenio čistoćom, urednošću i ukusom, kako izvana, tako i iznutra, sa ljubaznom i profesionalnom poslugom.

Ujutro, u nedjelju, okrijepljeni snom i dobrim doručkom, krenusmo prema Travniku. I dođosmo u Travnik, pred čuveno Stadlerovo sjemenište. Nitko nije ostao ravnodušan, ni onaj tko je tu prvi puta, ni onaj tko je već bio... Velebno je to zdanje, velebnog graditelja... Da može, ta gimnazija, imala bi što govoriti, od ponosa, ljubavi, dobročinstava, znanja, stručnosti, do krika i bola ljudske zloće i izopačenosti, koja ne poznaje granice. I osjeća se tu, jedna tuga ukorijenjene nepravde, koja je još na snazi, jer je dio zgrade odijeljen žičanom ogradom, oronule fasade i u „vlasti“ općine. Vlasnik, kome je sve ovo nasilno i brutalno oduzeto, ne može svoje dobiti nazad... A naš Božji vjernik, tiho i samozatajno pokazuje, kako Božjom snagom i ljubavlju oprašta i najgore nepravde i opet iz ničega, stvara novo... O Bože, koliko si velik, koliko si darežljiv onom, tko u tebe vjeruje... Zadivljeni, puni bolnih emocija, uputismo se u sjemenišnu crkvu, na poklon našem Stvoritelju, zatim na grob mučeniku, sjemeništarcu, sluzi Božjemu Petru Barbariću. U sjemenišnoj crkvi slavili smo euharistijsko slavlje, koje je predvodio župnik iz Retkovca, vlč. Dragutin Cerovečki sa nadahnutom propovjedi, a u koncelebraciji sa tajnikom katoličkog centra, vlč. Markom Majstorovićem.

Za mene je posebno potresna i uzvišena bila milost, što sam tu, u čuvenom Travničkom sjemeništu, iz kojeg su izišli toliki vrsni, i Bogu mili svećenici, dobila čast čitanja Božje riječi na Euharistijskom slavlju. To nikada neću zaboraviti i zahvaljujem dragom Bogu za tu

milost, koju mi je udijelio po s. Emanuely! Okrijepljeni Božjom hranom, tijelom Kristovim, saslušasmo još povijesno izlaganje, vlč. Marka Majstorovića, tajnika katoličkog centra u Travniku, o znamenitostima sjemeništa, o njegovu čuvenom graditelju dr. J. Stadleru i zanimljivostima vezanim uz povijesne činjenice. Poslije molitve upućene Petru Barbariću, čiji se grob nalazi u crkvi na štovanju, uputismo se u podrum, na mjesto gdje je bio prvo pokopan i na mjesto gdje je bio uklonjen i sakriven od strane partizana, u blato i vodu, gdje je boravio njegov lijes punih 50 godina, da nitko nije za to znao i nitko nije smio spomenuti njegovo ime. „Slučajno“ je pronađen, (i ako kod Boga nema slučajnosti), vjerodostojno ispraćen i pokopan u crkvi. Na njegovom grobu stalno gore svijeće i stalno se posjećuje grob od mnoštva vjernika, posebno učenika, koji se dođu njemu uteći u molitve za ispite i dobar uspjeh.

Puni dojмова i ponosa pripadanja Božjoj crkvi i hrvatskom narodu, krenusmo do Viteza, do kuće Stadlerovih sestara, u kojoj se nalazi čuveni i po europskim standardima vođen, Montessori, dječji vrtić. Zadivljeni radošću i ljubaznošću s. Andreje, iz koje pršti Božje veselje i razdraganost, pomislimo, da li su roditelji te djece koju ona i njene sestre odgajaju i paze, svjesni bogatstva, koju njihova djeca dobivaju, po tim Božjim odgajateljicama?! Svuda se osjeća toplina ljubavi koja se tu nastanila, no moralo se poći dalje, ali pješice... Čekalo nas je novo iznenađenje! Dom za stare i nemoćne, pod nazivom DOM SVETOG JOSIPA, koji se ne bi se sramio da je usred Europe, usred naprednog svijeta, dapače, mislim, da bi trebao biti ogledni primjer cijelom svijetu, to odgovorno potvrđujem... Ne zna se što je ovdje ljepše, kvalitetnije. Kao da se sve strukture i sve što tamo postoji, nadmeće u kvaliteti, kako od boljeg ima još bolje... Susretali smo posvuda nasmijana lica starih štíćenika doma, iz kojih viri mlada, radosna, nasmijana, vedra i zadovoljna duša... I naravno, uputismo se u domsku kapelu, k našem Prijatelju iz Nazareta, i začas je bila puna nas hodočasnika, sestara iz doma i štíćenika. Tu nas je izvijestila o zanimljivostima vezanih uz izgradnju, djelovanje i funkcioniranje doma i njegove djelatnosti, s. Rudolfa. Točka na „i“ bila je pjesma o Stadleru, koju je prelijepo, sigurno i punim srcem, otpjevala sama autorica, stogodišnjakinja, s. Virginia Ninić, ustavši iz kolica, plijeneći naše divljenje. Kažu da i dalje stvara, piše pjesme...

Opijeni oduševljenjem, bogatiji za puno toga, krenusmo prema Maglaju. U radosti doživljenog, i duhovitih doskočica, provincijalne glavarice, s. Katarine, ubrzo stigismo u Maglaj, do svetišta Leopolda Bogdana Mandića. Nađosmo u poslijepodnevnom nedjeljnom vremenu, zatvorenu crkvu, pa se uputismo u vrt s tisuću ruža iza crkve, gdje smo lako dočekali dolazak župnika vlč. Josipa Jelića, kojeg je mobitelom dozvala ljubazna susjeda, koja je pretpostavila gdje bi mogao biti. I došao je u „tili čas“, sa sjemeništarcem Josipom, radosno se pozdravivši sa svima nama. Uveo nas je u svetište, bogato nas upoznavši sa svim vrijednim informacijama vezanim iz svetište. A i tu se proslavio kao i Stadler, izgradnjom svetišta, svećenik, koji je isključivo vjerovao u Božju providnost, jer u trenutku početka izgradnje, gotovo nije imao „prebijene pare“, a svetište je završeno za samo dvije godine. Naš dragi, don Anto Baković, prekaljeni i čvrsti svećenik, mučen i zatvaran od strane komunista, koji je prkosio neprijateljima, čvrstoćom, i obnavljajućom snagom, koju mu je u izobilju davao dragi Bog. I promjeni on, po nadahnuću Božjem, patrona, zaštitnika župe, kojoj je nekada bio sv. Antun Padovanski, a sada sv. Leopold Mandić. I tu su na štovanju moći, dijelovi svečeve ruke, a na gornjem dijelu svetišta, tzv. balkonu, kopija ispovjedaonice iz Padove, sa velikim uspjehom sakramenta ispovjedi, kojom se i danas čuveni svetac proslavlja, po svjedočenju župnika, gdje svake srijede, dolaze rijeke hodočasnika, na Misno slavlje u 11h, a posebno zbog neizostavne i kvalitetne ispovjedi. Da li je don Anto „slučajno“ napravio koincidenciju

zamjene zaštitnika ove župe, koji su oba vezani uz Padovu? Slijedila je žarka molitva, koju je, kleknuvši pred moći svečeve ruke, poveo župnik, voditelj svetišta, vlč. Josip Jelić. I svi smo žarko, jednoglasno i gorljivo molili s njim. Tada, opet rastanak i put Zagreba...

Vedri, puni dojmova, u molitvi i pjesmi, lako stigismo do Slavenskoga Broda, rodnog grada sluge Božjega, Josipa Stadlera, koji je bio razlogom ovog bogatog hodočašća. Pođosmo do trga, gdje se nalazi čuveni kip sveca, i tu izmolismo kronicu Djetetu Isusu, a zatim još jedna poklonjena milost, što smo mogli ući u otvorenu crkvu, u kojoj se nalazi kip Gospe od Brze Pomoći. I tu se zahvalismo našoj nebeskoj Majci i krenusmo u Zagreb. Putem smo se polako opraštali od hodočasnika, od kojih su prvi izišli upravo u Slavanskom Brodu, dvije sestre iz Vinkovaca, netom poslije prelaska granice između Bosne i Hrvatske. I tako do Zagreba, polako se to čudesno hodočasničko stado smanjivalo, i vraćalo svojim kućama, bogato i prebogato za sve doživljene milosti na ovom plodonosnom putu, kojeg smo posvetili uzoru Božje vrijednosti, utemeljitelju reda sestara Služavki Malog Isusa, našem vođi, PMI Josipu Stadleru. Lijepo je biti Prijatelj Maloga Isusa, lijepo je biti u društvu sestara Služavki Maloga Isusa, jer biti s njima, znači doživjeti životne vrednote, besprijekornu organizaciju, stručnost, nesebičnost, toplinu i samozatajnost...

Hvala Vam drage miljenice Božje, za sva Vaša nesebična darivanja, jer Vi ste itekako svjesne, da darujući bližnjem najbolje od sebe, zapravo dajete Isusu sve, bez zadržke...

Neka bude završen ovaj izvještaj sa usklikom:

ŽIVIO MALI ISUS, UVIJEK U NAŠIM SRCIMA !

Tako neka bude, Amen !

Marija Lukač, PMI iz župe sv. Jeronima, Zagreb

GOSPA OD BRZE POMOĆI - HODOČASNICA SA PMI-a

Kako je lijepo zvati se Prijatelj Isusa, a posebno Malog Isusa! Tako razmišljaju i žive PMI u sv. Jeronimu, u Maksimiru u Zagrebu. Zaživjeli smo zajedništvo i redovno se sastajemo na molitvu svakog 2. i 4. četvrtka u mjesecu, poslije večernje svete Mise, a molitvu brižljivo priprema s. Tihana Strancarić. Na tim molitvenim susretima, lijepo svijetli velika svijeća sa oznakom PMI dobivena na dar u Slavanskom brodu!

Tu je sa župljanima i svakog 25. u mjesecu, prije svete mise pobožnost velike devetnice Malom Isusu koja se obavlja od 3. mjeseca do Božića. Kronicu predvode, kada im to obveze dopuštaju, sestrice Marija i Klara Makar, koje nemalo puta izmame suzu u mnogom oku.

Također smo, jedna grupica PMI-a, otišli posjetiti bolesnu članicu, gospođu Marijanu Diab u njen dom. Prilikom susreta, bilo je mnogo obostrane radosti i divljenje, kako je gđa Marijana veliki borac i kako velikom upornošću uspješno pobjeđuje ozbiljnu bolest. U trenutku saznanja za njenu bolest, bili smo povezani molitvom za njeno ozdravljenje. Bogu hvala! Animatorica Marija Lukač, sa ostalim je animatoricama u Slavanskom Brodu, na godišnjem susretu PMI-a, dobila na dar Gospu od Brze Pomoći. Kod primitka, tako dragocjenog dara, animatorica je u srcu dobila





tjedan očekujemo animatorice iz drugih župa, koje će nas animirati u izradi raznih figura, tako da ćemo razmjenjivati stečena iskustva.

poticaj da Gospu podijeli sa ostalim prijateljima... Kako? Kupila je knjižicu sa molitvama Gospe od Brze Pomoći, stavila je zajedno sa kipom u torbu i svaki tjedan je daje u obitelj PMI-a, a također i župljanima kod kojih osjeti da su u potrebi. I tako je Gospa od Brze Pomoći, postala hodočasnica... Oni, čiji je dom posjetila, svjedoče veliku radost, i zahvalnost.

Također se pripremamo za Došašće izradom prigodnih figurica, koje ćemo poklanjati štitičenicima doma, koje ćemo posjećivati. Ovaj

Marija Lukač, župa sv. Jeronima, Zagreb

TKO SMO?

U našoj župi sv. Benedikta i Žalosne Gospe djeluju vrijedni, aktivni i požrtvovalni članovi koji su sve „kapljice“ dobrih djela odlučili činiti pod okriljem Maloga Isusa i s njegovim blagoslovom!

Da, to su PRIJATELJI MALOGA ISUSA za čije djelatnosti često čujete u vašoj crkvi ili prepoznate ih u kojoj akciji... No, vjerujte, sve što čine nije zato da bi se o tome sada pisalo ili na veliko hvalilo! Društvo koje okuplja PMI-a treba biti prepoznatljivo po skromnosti, požrtvovalnosti, spremnosti na žrtvu, odricanje, želju da se evanđeoske vrijednosti više promiču i žive...; a opet uvijek prisutno i spremno biti tu za brata u potrebi ili bilo koju drugu potrebu koju uočimo u našoj župnoj zajednici.



Oni su dio naše župne zajednice koja usko surađuje sa sestrama Služavkama Maloga Isusa i nadahnjuju se na njihovoj duhovnosti i životu sl. Božjega Josipa Stadlera koji je na osobiti način svoju brigu i ljubav posvetio siromasima, osobito djeci.

Društvo okuplja isključivo odrasle, punoljetne članove koji se jednom mjesečno sastaju na molitvu i duhovno štivo, te dogovor o budućim akcijama. Dio članova, koji to žele i mogu uključuju se u praktične radionice u kojima se obično izrađuju razni kreativni predmeti koji se kasnije nude zajednici na prodajnim izložbama. Svaka od tih izložbi ima isključivo humanitarnu, točno određenu namjenu.

Dakle, sve što trebate da biste svom životnom mozaiku dodali još jedan kamenčić dobrote, jest odlučiti se činiti dobro pod okriljem Malog Isusa i sve to potkrijepiti jednom duhovnom notom „više“ u svom svakodnevnom životu!

Ne bojte se povjerovati Isusu! On svaku našu darovanost drugima obilno uzvraća!

PMI

SUSRET ANIMATORA DPMI-a ZAGREBAČKE PROVINCIJE

U subotu 12. listopada 2013. godine održan je susret animatora DPMI-a u Zagrebu samostan *Antunovac*, Nova ves 55. Ovom susretu prisustvovali su animatori iz Kloštra Podravskog, Pitomače, Zagreba župe Retkovac, Nova ves, Maksimir te iz Krašića.

Oko 9 sati okupili smo se u samostanu Antunovac, gdje su nas dočekale vedro raspoložene sestre Služavke Maloga Isusa. Među njima je bila i sestra Katarina Penić-Sirak, provincijska poglavarica koja je održala pozdravni govor. Uslijedila je molitva u samostanskoj kapelici gdje smo se duhovno osnažili i okrijepili molitvom. Iz samostanske kapelice vratili smo se u prostorije predviđene za naš susret i započeli s radom. Voditeljica susreta sestra Emanuela Pečnik najavila



je prezentaciju sestre Marije Kiš na temu **Uzori vjere u životu PMI**. U svojem izlaganju pozornost je usmjerila na Svece koje mi štujemo i koji su uzori naše vjere. To su biblijski likovi kojima se molimo i utječemo u svakidašnjim potrebama i problemima.

Prvo se osvrnula na Abrahama praoca naše vjere. Sve počinje Božjim pozivom Abrahamu koji vrši volju Božju, putuje u nepoznato, nema apsolutne sigurnosti, mora žrtvovati svoga sina. Tu vidimo kako on vjeruje, vrši volju Božju i možemo ga promatrati kao oca vjere. Uz Abrahama u životu PMI uzori vjere su Blažena Djevica Marija, Sv. Ana, Sv. Rafael, Sv. Josip. Svi oni su u svojem životu imali nedoumica, kušnji, izazova, putovanja u nepoznato ali ih je vodila njihova čvrsta vjera, poslušnost Bogu, ljubav prema Bogu. Radili su tiho, samozatajno, bili su prožeti ljubavlju i pažljivi na Božji govor. Sjetili smo se i lika Sluge Božjega Josipa Stadlera, kao velikog uzora vjere i činitelja djela ljubavi po čemu je i prozvan u Sarajevu i Bosni ocem i majkom sirotinje.

Nakon izlaganja sestre Marije formirali smo se u tri grupe. Svaka grupa dobila je temu i nekoliko pitanja, te smo vlastitim razmišljanjem iznijeli viđenje svijesti i odgovornosti prema vjeri na djelu u našim sredinama, pogotovo u ovoj **Godini vjere**.

Bližilo se vrijeme za polazak u Krašić gdje smo trebali nastaviti naše druženje i rad. Anka Stepinac, naša animatorica i ja smo bile radosne i počašćene što je Krašić izabran za susret animatora DPMI jer u Krašiću ima oko četrdesetak aktivnih Prijatelja Maloga Isusa. Prije polaska naše voditeljice pripremile su nam malo iznenađenje. U sredini prostorije nalazio

se prekrasan aranžman, sastavljen od lončarskih posudi obilježenih imenima svetaca, a mi smo iz njih izvukle male lončarske vrčeve u kojima su bile mudre izreke svetaca. U tom veselom duhu završile smo sastanak u Zagrebu i krenule u Krašić gdje smo nastavile drugi dio druženja PMI.

U prelijepoj crkvi **Presvetoga Trojstva** pridružili smo se grupi hodočasnika iz Dalmacije te smo zajedno s njima prisustvovali Svetoj misi. Nakon mise velečasni Dragutin Kučan, mjesni župnik, prezentirao nam je život blaženoga Alojzija Stepinca, kao i povijest župne crkve. Duhovno obogaćene i okrijepljene pozvane smo u župni dvor gdje su nas župnik i naše sestre počastile s ukusnim ručkom kojeg je pripremila sestra Simeona Capan. Po završetku ručka razgledale smo **spomen sobe** našega Blaženika Alojzija Stepinca. Sestra Mirjam Dedić nam je ukratko posvijestila važnost prostora u kojem je Blaženik prinosio svoje molitve i žrtve i dovršio svoj mučenički život za Boga, Crkvu i svoj Hrvatski narod, strpljivo noseći svoj križ po uzoru na svog Učitelja Isusa Krista. Potakla nas je na zagovornu molitvu uzorima vjere iz našeg naroda: Blaženom Alojziju, Sluzi Božjem Stadleru, kardinalu Kuhariću i ostalima za koje se vodi proces kanonizacije. Razgledale smo i novo napravljen **Križni put** te smo nastavile s radom. Uslijedio je drugi dio radnoga sastanka gdje smo pojedinačno iznosili okvirne planove rada DPMI za 2013./2014. godinu.

Na kraju zahvalile smo dragom Bogu na ovom susretu gdje smo u molitvi i zagovorom Blaženom Alojziju Stepincu i Slugi Božjem Josipu Stadleru završili druženje, te u radosnom raspoloženju otišle svojim domovima.

Ana Šelebaj, PMI Krašić

KRIŽNI PUT U KRAŠIĆU ZA VUKOVARSKJE ŽRTVE

Ljubav, Žrtva; Mogu li se razdvojiti? Ne! Sa stabla križa rodio se život. Vukovar! Tko položi život za svoj narod i Domovinu, darovao je sve. Mnogi su to učinili. Zahvalnost su im o godišnjici Vukovarske žrtve preko sto tisuća ljudi pokazali. Bilo je slično i na drugim mjestima stradanja. Kad jedan čovjek žrtvuje život za svoj narod, uprtost očiju toliko ljudi u jednog



čovjeka daje još veću ljubav i zahvalnost i divljenje. U Krašiću je to učinio kardinal Alojzije Stepinac molitvom i žrtvom za Crkvu i svoj Hrvatski narod.

Prijatelji Maloga Isusa s ostalim župljanima, noseći upaljene lampione u svojim rukama, prikazali su molitvu i zahvalnost svim žrtvama Vukovara, Križnim putem, koji je podignut na livadi ispod Župnog dvora gdje je boravio kardinal Stepinac. Blagoslovljeno je to mjesto, jer su preko te livade mnogi prečacem došli do Kardinala da mu iskažu svoju ljubav i zahvalnost.

Mi nismo pozvani dati život na ovakav način, ali iskazati ljubav i zahvalnost dužni smo i to u najvećoj mjeri. Neka nam budu uzor toliki patnici i mučenici našeg naroda.

dr. Ljerka Obrovac

OBASJANE SVJETLOM VJERE

Sestre Služavke Maloga Isusa u samostanu Antunovac u Zagrebu, u subotu 9. studenog 2013. animirale su duhovnu obnovu za osnovnoškolke, od petog do osmog razreda. Okupile su se djevojke iz Kloštra Podravskog, Pitomače, Podravskih Sesveta i Zagreba. Skupina je brojila četrdeset i pet sudionica.

Kako još hodimo u *Godini vjere*, sestre su susret naslovile po pastirskom pismu pape Franje *Svjetlo vjere* želeći sudionicama aktualizirati dar vjere kojeg smo primili na krštenju te kako taj dar čuvati, živjeti i dalje širiti.

U danu su se izmjenjivali tišina, razgovor, molitva, pjesma, smijeh, igra i meditacije. Sudionice su imale priliku iz bližega upoznati apostolat sestara Služavki



Maloga Isusa, doživjeti molitvu kao najvažniji posao jedne redovnice te upoznati se s likom sluga Božjega Josipa Stadlera, uzora vjere i njihova utemeljitelja. U tzv. znatizeljnu kutiju djevojke su tijekom dana ubacile papiriće s puno pitanja za sestre. Na sva pitanja sestre su odgovorile pri kraju susreta.

Kroz klanjanje i mistagošku radionicu osobito su otkrивale važnost sakramenta pomirenja i euharistije. Koliko ih je pouka i grupni rad dotaknulo svjedočilo je njihovo osobno pristupanje sakramentu pomirenja te raspjevano sudjelovanje u euharistijskom slavlju koje je predslavio fra Petar Cvekan, OFM. Bio je to dan duhovne okrjepe, radosnog druženja i sakupljanja u riznicu vlastitog srca puno lijepih iskustava.

Evo kako je dan doživjela sudionica susreta, Sara:

U subotu, 9. studenoga 2013. godine, mi zborišice 5.- 8. razreda iz Župe Svetog Pavla dan smo provele u samostanu Antunovac u Novoj Vesi. Odlučile smo dan posvetiti Bogu, ali i sebi, duhovnom obnovom. Pred crkvom smo se okupile u 8:15 i s tri auta krenule u Novu Ves.

Časne sestre su nas velikodušno primile u svoj samostan. Ponudile su nas doručkom i pićem, ali nismo bile gladne. Mi smo prve došle u samostan i dok smo čekale ostale djevojčice iz ostalih župa prošetale smo po dvorištu, razgovarale međusobno, sa sestrama i provodile odlično vrijeme. Nakon nekog vremena pojavile su se i ostale djevojke i tada su sestre započele obnovu kratkim uvodom. Svaka nam se predstavila i rekla ponešto o njihovoj službi i samostanu. Svi smo bili jako uzbuđeni, ali ipak svi su izgledali mirno i opušteno. Tada smo se iz blagavaonice premjestile u drugu sobu, s velikim projektorom. Pogledale smo predivnu prezentaciju pod nazivom „Svjetlo vjere“. Naučile smo mnogo toga o Josipu Stadleru, sestrama Služavkama Maloga Isusa, o vjeri i zbližavanju s Bogom. Svaka od nas se predstavila i nabrajale smo trenutke kada smo se osjećale najbliže, a kada pak najdalje Bogu. Kada smo završili s upoznavanjem krenuli smo u kapelicu na klanjanje. Osjećale smo se predivno, sve smo zajedno pjevale pjesme, molile smo se zajedno ili

pojedinačno na glas ili u sebi. Svi su bili prijateljski raspoloženi i sretni jer smo dobili priliku da se поблиže upoznamo sa sestrama Služavkama Maloga Isusa, s Bogom, ali i međusobno s ostalim djevojčicama. Nakon nekog vremena sestre su nam priredile vrlo ukusan ručak te smo zajedno blagovale za velikim stolovima. Neke od nas su čak i zapjevale. Atmosfera je bila odlična. Nakon objeda imale smo slobodno vrijeme i zanimljivu igru u kojoj su bile dodjeljivane nagrade. Tada smo ponovno otišli do kapelice na Srednji čas. Svaka od nas je nešto molila i molile smo korski što je bilo posebno lijepo iako u početku malo zbunjujuće. Nakon Srednjeg časa bile smo podijeljene u skupine i svaka skupina je radila ponešto vezano za euharistiju. To mi se posebno svidjelo jer sam se još više upoznala s djevojčicama iz drugih župa i mogle smo zajedno raditi. Na kraju smo prenosile svjetlo sa svijećama od prve grupe do zadnje i naše radove spajale u jednu cjelinu. Nakon radionice svaka koja je htjela mogla se pripremiti i otići na ispovijed. Sve smo sa ispovijedi izlazile s osmijehom od uha do uha, jer ju je Pater uistinu učinio lijepom i veselom. Nakon ispovijedi sudjelovale smo na slavlju sv. mise. Sve smo zajedno pjevale, molile, sve smo išle na pričest i zajedno slavile Boga. Bilo je predivno. Nakon Sv. mise, večerale smo zajedno s Patrom. Večera je bila odlična, i svi smo bili veseli, nasmijani i prštali od sreće. Tada su sestre odgovarale na pitanja koja smo im tokom dana postavili. I time je završila naša duhovna obnova.

Ovo je bilo jedno predivno životno iskustvo i drago mi je da sam prisustvovala u njemu. Duhovna obnova je bila vrlo vesela i nadahnjujuća. Mislim da smo svaka naučile ponešto, a uz sve to smo dobile i darove. Mislim da ću ovo pamtiiti zauvijek.

Sara Koprivica 8.r

ROĐENA JE MALA KATARINA!

U obitelji Marka i Ivane Brkić u župi sv. Pavla u Zagrebu, po daru milosti Božje, 7. studenog 2013. rođena je četvrta djevojčica, mala Katarina. Ima li nešto radosnije, čudesnije od rođenja djeteta? Promatrajući tako malo novorođenče, nemoguće je ne sjetiti se one svima nama znane i drage Stadlerove misli: Kad je Bog htio svijetu pokazati koliko ga neizmjereno ljubi, onda nije našao ništa tako nježno kao maleno djetetašce. Svojoj maloj djevojčici roditelji i sestrice su se jako obradovali. Kako kažu, donijela im je puno blagoslova u obitelj.

Članovi DPMI-a, osobito dječja skupina, ovoj se Bebi jako raduju jer, otkako smo saznali da joj je srce počelo kucati pod srcem majke Ivane, već smo ju odabrali da nam za Božić bude „Mali Isus“.

Priredbu brižno pripremamo. A svima vama darujemo sliku cijele obitelji. U slijedećem broju vidjet ćete malu Katarinu u jaslama u našoj župnoj crkvi.

Molimo da Gospodin mnoge naše obitelji obdari hrabrošću u darivanju i prihvaćanju novog života!



PMI

KATEHEZE ZA ODRASLE

Kao članovi svojih župnih zajednica Prijatelji Maloga Isusa Zagrebačke nadbiskupije, u utorak 12. studenog 2013. imali su priliku dijeliti radost crkvene pripadnosti te internetskim prijenosom u svojim župnim zajednicama slušati prvu katehezu zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića. Tom katehezom u Nadbiskupiji započeo je projekt *Kateheze za odrasle* kojim se želi odgovoriti na veliku potrebu suvremene Crkve. Projekt će trajati kroz cijelu pastoralnu godinu kako bismo mi vjernici današnjice, kao nekoć prva kršćanska zajednica, bili postojani u nauku apostolskom, u zajedništvu, u molitvama i u lomljenju kruha.

PMI

ZAHVALA



Od srca se želim zahvaliti, u ime svoje i u ime mojih prijatelja u Ruandi, za misionarsku izložbu "Imaj srce za Gahangu". To je čudo ljubavi sestara Služavki Malog Isusa i Prijatelja Malog Isusa! Koliko predivnih vezova i najraznolikijih rukotvorina – iz svih krajeva Hrvatske (uz mali dekorativni dodatak iz Ruande)! Koliko ljudi je to radilo kroz čitavu godinu, da bi se moglo ponuditi dobrim ljudima na divljenje i darivanje!

Vi ste pretvorili provincijsku kuću u izložbene prostorije, da bi svi koji žele mogli ući i poslužiti se tim prekrasnim izložbenim predmetima – a svoj dar ostaviti za nepoznatu siromašnu crnu braću u Ruandi. Raznovrsni i lijepi, umjetnički izraženi predmeti, brižljivo i skladno predstavljani – prava milina za oko i srce!

Osobno sam bio iznenađen i zadivljen. Uvjeren sam da su isto tako bili i svi oni koji su odgovorili na Vaš poziv da posjete izložbu. Svaki predmet je vidljivi izraz ljubavi – a to je ono što je najdragocjenije! To je urodilo i velikim darom, koji ste mi predali - koji ja za zahvalnošću primam i prenosim našim sestrama "Prijateljicama siromaha", da se one s isto takvom ljubavi mogu i dalje predati toj siromašnoj bolesnoj djeci u njihovom domu Gahangi. Primite zahvalu od sestara i njihove djece. Veliki Isus neka sve nagradi svojim blagoslovom, kako bismo i dalje sretni živjeli i radili u Njegovoj ljubavi!

Zahvalni

Don Danko Litrić, misionar



SARAJEVSKA PROVINCIJA

Duhovno - edukativna formacija za animatore i Prijatelje Malog Isusa

Od 31. svibnja do 2. lipnja 2013., u „Kući Navještenja“ na Gromiljaku održan je trodnevni susret na temu „Hodimo u Vjeri“ na kojem je sudjelovalo 32 mladih – PMI. Susret je predvodio don Anto Adžamić salezijanac iz Žepča. Sve je započelo poslijepodne 31. svibnja okupljanjem 32 sudionika iz raznih župa: Neum, Prozor, Vitez, Busovača, Potkraj, Gromiljak, Žabljak, Bisrica kod Žepča i Maglaja.

Susret je počeo uvodnim riječima i pozdravom dobrodošlice sestre Ružice Ivić Pročelnice Društva PMI. Predstavila je voditelja i animatora ovog susreta te svoju Družbu SMI i ulogu „Kuće Navještenja“ na ovim prostorima. „Svi smo dužni po svom kršćanskom pozivu naviještati jedni drugima Riječ Božju i širiti je poput Marije, koja je pohitjela u Gorje noseći Isusa svojoj rođakinji Elizabeti“ kazala je s. Ružica. Nakon međusobnog upoznavanja kroz igru uslijedila je molitva krunice i prvi dio filma o „Don Bosku“.



Drugi dan je započeo zajedničkom molitvom u kapelici, te nakon doručka, predavanje, zajedničke radionice i plenum. Kroz predavanja don Anto nam je iznio primjere iz života svetaca, kakav utjecaj imaju na naš život i kako ih možemo slijediti u vjeri. Uz svetog don Ivana Boska i još nekih svetaca predstavio nam je najmlađeg sveca u crkvi sv. Dominika Savija koji je umro u 15. godini života rekavši: „Radije umrijeti nego sagriješiti, Ispovijedat ću se često i ići na pričest, slavit ću svečano blagdane i moji će prijatelji biti Isus i Marija“ to je idealan primjer današnjim mladima i nije ga nemoguće slijediti rekao je don Anto.



Poslije zajedničkog ručka uz kratki odmor uslijedilo je predavanje o *Milosrdnom Ocu* koji nas ljubi i prihvaća nas onakvima kakvi jesmo. Razgovori o ulozi svetaca, njihovo značenje i utjecaju na naš život uz Milosrdno srce Oca koji nam prašta uvelike nam je pripomoglo pripremiti se za ispovijed i sv. Misu. Nakon večere, zajednički plenum i radionice uz igru po skupinama, i poticaj za svakog učesnika za izgradnju pojedinačne inovativnosti i kreativnosti, u izgradnji njegove osobnosti. Prije polaska na noćni odmor imali smo meditativnu molitvu klanjanja u kapelici.

Treći dan, je započeo kratkom molitvom prije doručka. Poslije prikazivanja drugog dijela filma, imali smo pojedinačni osvrt na cjelokupni susret. Svečanom nedjeljnom sv. Euharistijom i ručkom, uz zahvalu Bogu i sestrama SMI, uputili smo se svojim domovima ispunjeni Duhom Svetim i Isusom Kristom, te spoznajom o istinskim kršćanskim vrednotama.

Prijatelji Malog Isusa

Duhovni susret za Prijatelje Maloga Isusa u Maglaju

U župi Maglaj organizirala je s. Marija Filipović duhovni susret za članove Prijatelje Maloga Isusa, koji je održan 22. lipnja 2013. godine, a vodile su ga s. Ružica Ivić i s. Geneveva Rajić. Program je započeo molitvom Vjeronanja, kojom su sudionici očitovali svoju vjeru u Presveto Trojstvu. Svaka sudionica je za vrijeme molitve upalila malu svjećicu, što je imalo značenje da svi jedni drugima trebamo biti svjetlo i pomagati da se ono nikada ne ugasi u našim životima.

Prvo razmišljanje imala je s. Geneveva na temu: Moja vjera. Kroz izlaganje o vjeri dat je poticaj da svatko o sebi dobro promisli kome ili čemu vjeruje? Na čemu temelji svoju vjeru? Koji su učinci vjere u životu kršćanina? U središte pozornosti stavljena je siromašna udovica iz Evanđelja (usp. Mk 12,41-44), koja je snagom vjere, Božje milosti i čistoće duše mogla dati i posljednji novčić u hram, dok su drugi davali od svoga suviška. Time je pokazala da u sebi nosi izuzetnu duhovnu snagu i bogatstvo duha, što životu daje smisao i snagu. Zaključeno je da nije bogat onaj tko posjeduje puno materijalnih dobara, nego je bogat onaj koji nosi Boga u vlastitom životu i tko Bogu vjeruje u svakom trenutku svoga života. Iza završenog izlaganja bila je kratka rasprava na ponuđenu temu.



Nakon toga je s. Ružica imala izlaganje na temu: Prijateljstvo s Isusom. U svom razmišljanju pojasnila je što znači imati prijatelja, posebno što znači prijateljovati s Isusom. Na temelju izlaganja održana je radionica u kojoj su sudionici razmišljali o ovim pitanjima:

- Kako bi u današnjem vremenu kao PMI radila ili pomagala siromasima ili potrebnima?
- Kako se osjećaš kad učiniš nešto lijepo za drugoga?
- Da li Prijatelji Maloga Isusa imaju svoju daleku budućnost i što bi, po tvom uvjerenju, više trebalo činiti?

Sudionici susreta, koji je bilo šesnaest različitih dobi, aktivno su se uključili i u zajedničku raspravu su iznijeli lijepa i pozitivna razmišljanja o duhovnim vrednotama koje trebaju zaživjeti PMI. Istakli su ulogu roditelja koji djeci trebaju davati primjeren život, a isto tako i djeca trebaju znati vrednovati roditeljsku ulogu.

Duhovni je susret završen svetom Misom koju je predslavio župnik vlč. Josip Jelić. Nakon svet Mise svi su ostali u zajedničkom druženju, a s. Marija se pobrinula i za okrjepu tijela.

Dječji ljetni kamp 2013.

Sestre Služavke Malog Isusa u Gomiljaku organizirale su od 24. do 27. lipnja 2013. godine ljetni kamp za djecu od šeste do dvanaeste godine, koji se odvijao pod motom: „Vjera je dragocjeno blago“. Program kampa je započeo svetom Misom u 9 sati ujutro, koju je u župnoj crkvi Imena Marijina u Gromiljaku predslavio vlč. David, katedralni kapelan iz Sarajeva, uz koncelebraciju župnika preč. Marka Perića. U prigodnoj propovijedi vlč. David istakao je svetost i duhovnu veličinu svetoga Ivana Krstitelja, čiju smo svetkovinu taj dan slavili, te kratko predstavio svoje svećeničko zvanje. Svečanu liturgiju uzveličala su raspjevana djeca, pod ravnanjem s. Marinele Zeko. Nakon misnog slavlja započeo je program kojeg su vodili

animatori, Prijatelji Malog Isusa, koji je bilo dvadeset, uključujući i časne sestre. Dnevni rad započet je podjelom djece u skupine, a potom su uslijedile razne igre kroz koje su mališani prolazili da bi stigli do slagalice i postali član zelene, bijele, plave ili žute skupine.

Cjelodnevni program odvijao se kroz pjesmu, molitvu, plesove, glumačke vještine i kreativne radionice. Bile su to radionice iz četiri različita područja kao: „Vješte ruke“, u kojoj su pravljene privjesci i narukvice, zatim „Tiha radionica“ u kojoj su kroz određenu priču u tišini crtali i nešto opisivali, zatim radionica „Teta Violeta“ u kojoj su pravljene razni ukrasi i stalci za olovke, i radionica „Loptasti crtež“ u kojoj su izrađivane razne figure.

Posebno su bili zanimljivi pojedini detalji iz evanđeoskog izvješća o svetim apostolima Petru i Pavlu, te scenski prikaz o životu i radu sluga Božjega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa i Utemeljitelj sestara Služavki Malog Isusa. Svi su detalji bili djeci toliko zanimljivi da su ih čak mogli i znali skoro cijele ponoviti.

Zadnji dan kampa mogli smo se uvjeriti u onu uzrečicu: „Sve što je lijepo kratko traje“. Mnogi mališani zajedno s animatorima plakali su zbog rastanka. Kamp je završen sa Svetom misom koju je predvodio vlč. Jakov Kajinić, duhovnik u travničkom sjemeništu „Petar Barbarić“. Kao i uvijek tako i ovaj puta vlč. Jakov je svojim oduševljenjem i pjesmom uz gitaru dao hvalu Bogu te stvorio ozračje radosti i topline.

Po svršetku misnog slavlja uslijedio je završni rekreativni program. Prva točka bila je prezentacija o cijelom kampu, koju je izvrsno pripremio animator Boris Dragojević. Kroz sliku i riječ roditelji su mogli vidjeti što su njihova djeca radila i naučila kroz protekla četiri dana. Uslijedio je drugi dio programa: Ples animatora, nastup kiseljačkih mažoretkinja i nekoliko šaljivih scenskih prikaza koje su izveli animatori. S ovim je završen i svečano zatvoren dječji ljetni kamp 2013. Za cjelokupnu organizaciju zaslužne su časne sestre iz Gromiljaka, koje su, zajedno s animatorima, dale sve od sebe kako bi djeci uljepšali ove ljetne dane. Na kampu je sudjelovalo 170 djece iz župe Gromiljaka, Brestovskog, Busovače, Fojnice, Kiseljaka i Kreševa. Prepuni dojmova i zahvale sestrama i animatorima, mališani su krenuli svojim kućama u nadi za ponovnim druženjem.

Monika Franković, animatorica

Molitveno rekreativni dan za srednjoškolce i studente

Sestre Služavke Maloga Isusa organizirale su u utorak, 20. kolovoza 2013., u Kući Naviještenja u Gromiljaku molitveno rekreativni dan za srednjoškolce i studente, koji se odvijao pod motom: "Vjera je dragocjeno blago". Voditelji programa bili su don Ivo Šutalo, župnik iz Studenaca i poznati kateheta za mlade (Mostarsko-trebinjska biskupija), animatori-Prijatelji Maloga Isusa, te sestre Služavke Maloga Isusa. Na duhovnoj obnovi je sudjelovalo preko 40 mladi kako iz župe Gromiljak tako i iz okolnih župa.



Program je započeo u 9,30 okupljanjem mladih, koji se prije podne odvijao kroz međusobno upoznavanju i različite zabavne igre, što su ih animirali i predvodili animatori, Prijatelji Maloga Isusa. U podne je uslijedila sveta Misa koju je predvodio don Ivo Šutalo, a koju su uzveličali skladnim pjevanjem zbor župe Gromiljak *Vis Imakulata*, pod ravnanjem s. Marinele Zeko. U svojoj propovijedi don Ivo je istaknuo da se još uvijek nalazimo u Godini vjere i da se trebamo odlučiti za neku pozitivnu promjenu u svome životu. Upravo u ovoj darovanoj Godini vjere potrebno je da svatko od nas uvidi što nas to sprječava da budemo bolji kršćani te da radimo na sebi i pobijedimo tu prepreku. Ne moramo donijeti mnogo odluka koje na kraju nećemo niti ispuniti, dovoljno je donijeti jednu odluku i pokušati je izvršiti, naglasio je don Ivo. Kao primjer iznio nam je plemeniti savjet jedne starice koja je svom župniku rekla: „Boga moli i sve voli“.

Nakon svete Mise uslijedio je ručak i poslijepodnevni program koji se odvijao u dvije etape. U 14 sati don Ivo nam je održao izvrsno predavanje na temu: *Praznovjerje - vjera u prazno*. Ovaj fenomen je star koliko i čovjek i to se održalo se sve do današnjih dana. U praznovjerje spada vjerovanje u horoskop, u gatanje, u simbole koji donose sreću (ključ, slon, djetelina s četiri lista) i u simbole koji donose nesreću (crna mačka, razbijeno ogledalo).... Vjerom u navedeno mi odbacujemo Boga i time Ga smatramo nemoćnim nad tim znacima i predviđanjima.

Kršćani smo, rekao je don Ivo, i znamo da je naš Bog svemoćan, da nas voli i želi nam samo dobro. Stoga Ga trebamo staviti na prvo mjesto i sve će ostalo doći na svoje mjesto. Kao prvo i najvažnije mi svoga Boga trebamo nositi u srcu i tek tada ćemo biti istinski sretni. Tada nam više neće trebati nikakvi simboli koji tobože donose sreću, nego ćemo se uz molitvu moći osjećati sigurnima i neće nam trebati nikakav horoskop ni gatanje. Predavač je jako preporučio da mi, mladi kršćani, trebamo nositi kršćanske simbole, posebno križ i po kršćanskim vrlinama trebamo biti prepoznatljivi. Prije svega trebamo očitovat svoju vjeru i ljubav dobrom Bogu kroz sakramente, pohađanje nedjeljne svete Mise, doličnim ponašanjem i djelotvornom ljubavlju prema siromašnima i osamljenima starcima i staricama. Loše i nedolično ponašanje ne smije se nikad očitovat u našem kršćanskom životu. Nakon predavanja otvorena je rasprava na izloženu temu, kada smo imali priliku pitati sve što nas zanima. Zaista smo oduševljeni načinom na koji nam je predavač uputio poticajne riječi i mislim da nitko nije ostao ravnodušan.

Nakon zajedničkog fotografiranja uslijedile su ponovno rekreativne igre i time je susret završio. Zahvalni smo Bogu za ovaj molitveno-rekreativni dan, prožet radošću, molitvom, prijateljstvima, predivnim riječima i savjetima koje ćemo zasigurno.

Animatori PMI

Sudjelovanje PMI-a u obilježavanju početka nove školske godine

Nakon ljetnog odmora započela je nova školska i vjeronaučna godina 2013./2014. U nazočnosti vjernika, učenika, roditelja, nastavnika, profesora i odgojitelja, početak školske i vjeronaučne godine obilježen je zazivom Duha Svetoga i slavljem svete Mise.

U nedjelju, 15. rujna, euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Presvetog Srca Isusova u Prozoru u 9:30 sati predvodio i pod njim propovijedao župnik vlč. Stipo Knežević.

Tekstove prigodnih čitanja, Zaziva Duha Svetoga te Molitve vjernika, između ostalih pročitali su članovi i simpatizeri PMI župe Prozor. Nakon što je navijestio tekst Lukinog



evanđelja, župnik je u prigodnoj i nadahnutoj propovijedi između ostaloga pozvao učenike da budu marljivi, istinoljubivi, spremni oprostiti i otvoreni za stjecanje novih znanja, napredovanju u mudrosti i umnosti, zaželjevši da im torbe budu „pune petica“.

Poslije zaziva Zaziva Duha Svetoga, župnik Stipo izrekao je riječi bogoslovne molitve te prošao dijelom crkve i poškropio školske torbe, učenike odnosno vjernike. Tijekom euharistijskog slavlja osim ministranata i bogoslova Ljube Zadrića, nazočio je i bogoslov Ivan Zovko koji je između ostaloga i pričešćivao. Pjevanje su animirali su Mladi župe Prozor odnosno PMI Prozor, pod vodstvom s. Anđeline Perić, SMI, animatorice PMI župe Prozor.

Animator, PMI

Nagrađen bend „Imakulata“ iz Gromiljaka

U Subotici 22. rujna 2013., održan je VIII. festival hrvatskih duhovnih pjesama „HosanaFest“ pod geslom „Vjera te tvoja spasila“. Pred oko dvije tisuće gledatelja izvedeno je 15 skladbi. Nagrade su dodijeljene za najbolji tekst, nagrada publike, nagrada zajednice „Hosana“, nagrada od samih izvođača i nagrada stručnog žirija. Ovogodišnju nagradu od strane stručnog žirija primila je skupina iz Gromiljaka „Imakulata“ za pjesmu „Otisci u pijesku“. Tekst za ovu pjesmu napisao je Boris Dragojević aktivni član Društva Prijatelja Maloga Isusa. Glazbu i obradu gosp. Josip_Joco Vukoja. Skupini vis „Imakulata“ ovo je druga godina na nastupu „HosanaFest“. Prošle godine dobili su nagradu od zajednice „Hosana“ za pjesmu „Kristov mir“.

Osim skupine „Imakulata“ iz naše Vrhbosanske nadbiskupije bili su članovi „Novo nebo“ iz Zenice.

Lijepo je bilo biti sudionikom ove raspjevane mladosti. Pjesma je najbolja molitva kojom možemo slaviti Boga.

Vokalno instrumentalni sastav „Imakulata“ osnovan je 2010. Do sada je nastupio u Ođaku na Festivalu PMI, zatim na Božićnim koncertima u Kreševu i Kiseljaku. Vis „Imakulata“ djeluje u župi Imena Marijina u Gromiljaku pod vodstvom s. Marinele Zeko.

Ovome još treba nadodati da su svi članovi ovog benda animatori Prijatelja Maloga Isusa. Svoju župnu zajednicu obogaćuju svojim darovima koje ima je Bog darovao.

Dan prije nastupa na „HosanaFestu“ bila je duhovna obnova za sve sudionike – izvođače. Mladi su mogli slušati stručno predavanje „Kako vladati svojim osjećajima, komunicirati njima, kroz praktičnu vježbu. Iza ovog uslijedilo je još jedno predavanje o današnjim ovisnostima. Najveći naglasak stavljen je na



posljedice svih tih sredstava od tableta za mršavljenje do teških droga. Mladi su uživo mogli slušati iskustva momaka koji su posrnuli i na veliku radost o iskustvu povratka. Puno je dojmova da bi sve stavila na papir.

Želim se zahvaliti svima koji su nam na bilo koji način pomogli da možemo Boga slaviti raspjevanim glasovima.

s. Marinela Zeko

Duhovni susret u župi Žabljak

U subotu, 28. rujna 2013. godine održan je u župi Žabljak duhovni susret, na kojem su sudjelovale mladi sedmog i osmog razreda, te manji broj srednjoškolki. Zahvaljujući otvorenosti župnika vlč. Bone Tomića, u župi Žabljak održano je već nekoliko susreta tijekom prošle i ove školske godine.

Susret se odvijao na temu: Marija u mom životu, kojeg je vodila s. Ružica Ivić, pročelnica za Prijatelje Maloga Isusa. Na temelju izlaganja o Mariji održane su radionice u pet skupina. Srednjoškolke su bile animatorice skupina i rad se odvijao u pet skupina. Svaka od njih obrađivala je jedan događaj iz Marijina života, kao npr. Isusovo navještenje, Isusovo rođenje, Marijin pohod Elizabeti, svadba u Kani Galiljeskoj, Marija pod križem. Na svršetku je svaka skupina iznijela svoja razmišljanja i predstavili crteže, na temelju čega je napravljen zajednički plakat koji je ostao izvješten u vjeronaučnoj dvorani.

Na susretu su mladi bili jako pažljivi i zainteresirani. Vidjeli su kroz Evanđeoske poruke da je Marija, kao što i oni i njihove obitelji, prošla kroz školu životne kušnje i u svemu ostala Bogu vjerna. Mladi su bili jako pažljivi i s velikim interesom pratili ovu temu. Sve je završeno molitvom u župnoj crkvi svete Ane u Žabljaku.



Duhovni susret simpatizera PMI u župi Lovnica

U subotu, 5. listopada 2013. godine održan je u župi Lovnica duhovni susret za osmi razred i srednjoškolke, kojeg je vodila s. Ružica Ivić, pročelnica za Prijatelje Maloga Isusa. Župnik, vlč. Marko Lacić, kao i uvijek velikodušan i dobar domaćin, otvorio je sestrama i mladima vrata srca, župne kuće i crkve. Već su sestre u ovoj župi održale više susreta s mladima tijekom prošle i ove školske godine.

Susret se odvijao na temu: Marija u mom životu. U izlaganju o Mariji, Majci Isusovoj, obrađeno je pet etapa Marijina života. To su Navještenje, Isusovo rođenje, Marijin pohod Elizabeti, svadba u Kani Galilejskoj i Marija pod križem. Svaka od ovih etapa bila je za Mariju životni ispit u vjernosti Gospodinu. Na sve je odgovorila: Neka mi bude ...!



Kroz radionice svaka je skupina promatrala Mariju pod jednim događajem i na temelju toga donijela zajednička razmišljanja. Iz njihova rada moglo se jasno vidjeti kako mladi znaju prepoznati pozitivne vrednote koje bi trebali usvajati i živjeti. Jasno uočavaju izazove vremena, ali i mogućnost oduprijeti se negativnim trendovima. Što je najvažnije mladi su, iako malobrojni, kroz rad bili jako aktivni e kreativni. Na svršetku je svaka skupina iznijela svoja razmišljanja kroz riječ i jedan nacrtani simbol, na temelju čega je napravljen zajednički plakat koji je ostao izvješten u vjeronaučnoj dvorani.

Susret je završen molitvom svete krunice i svetom Misom u 16 sati, koju je predvodio župnik vlč. Lacić.

sudionica

Sudjelovanje PMI-a u obilježavanju dana kruha i dana zahvalnosti

U nedjelju, 13. listopada, u župnoj crkvi Presvetog Srca Isusova u Prozoru, tijekom euharistijskog slavlja u 9:30 sati obilježeni su Dani kruha i zahvalnosti za plodove zemlje. Sv. misu predvodio je i tijekom nje propovijedao mjesni župnik vlč. Stipo Knežević. U završnom dijelu prigodne propovijedi vlč. Stipo između ostalog pozvao je nazočne da se uče biti zahvalni te nastoje činiti dobro svojim bližnjima. Nakon propovijedi uslijedile su dvije recitacije, blagoslov izložene hrane i vjernika te Molitva vjernika. Poslije recitacija, župnik je nakon izrečenih riječi blagoslova, poškropio izložene pekarske proizvode, plodove zemlje te nazočne vjernike.

Euharistijsko slavlje i ovoga puta animirali su članovi župnog zbora mladih PMI predvođeni s. Anđelinom Perić, SMI, a dio članova i simpatizera PMI pročitao je pojedina misna čitanja.

Osim proslave u župi, Dane kruha proslavila je i OŠ Marka Marulića i to u petak, 11. listopada na trgu Josipa Stadlera ispred župne crkve. Ovom prigodom upriličena je prigodna priredba i izložba proizvoda od peciva odnosno plodova zemlje koje su uz pomoć svojim bližnjih donijeli učenici svih razreda.

Izložene pekarske proizvode, plodove zemlje te sve nazočne, blagoslovio je župnik Stipo koji je između ostaloga u prigodnom govoru pozvao nazočne da budu „dobri kao kruh“. Osim ostalih sudionika ove svečanosti, nastupili su i članovi malog crkvenog zbora (simpatizeri PMI) koji su predvođeni sestrom Anđelinom. Svečanost je završila podjelom nagrada,



konzumiranjem hrane i piće te druženjem pozvanih uzvanika u župnoj multimedijalnoj dvorani.

PMI, Prozor

Duhovne vježbe za Prijatelje Maloga Isusa i za mlade

Od 18. do 21. listopada u kući „Navještenja“ na Gromiljaku održane su trodnevne duhovne vježbe na temu „Razarajuće ovisnosti duha i tijela“ na kojem je sudjelovalo 34 mladih – PMI. Susret je predvodio don Jakov Kajinić, duhovnik u sjemeništu u Travniku. Susret je počeo poslijepodne 18. listopada okupljanjem mladih iz raznih župa: Neum, Prozor-

Rama, Vitez, Turbe, Potkraj, Kiseljak i Travnik. Susret je počeo uvodnim riječima i pozdravom dobrodošlice s. Ružice Ivić, Pročelnice Društva PMI koja je na samome početku potaknula mlade na promišljanja o smislu života. „Ovo neka budu dani međusobnog upoznavanja kroz igru i radost, ali u prvom redu dani tišine i razgovora s Bogom kroz zajedničku i osobnu molitvu“, rekla je s. Ružica.

Nakon međusobnog upoznavanja uslijedilo je predavanje don Jakova koje nas je potaknulo na razmišljanja o Isusu, o načinu na koji prihvaćamo njegov put te o svim ovozemaljskim preprekama na koje nailazimo na tom putu. Potom smo pogledali film „Susret“ svjedočanstvima redovnika i redovnica koja su nam se posebno svidjela kao i svjedočanstva časnih sestara velečasnog Jakova.



Drugi dan počeo je jutarnjom molitvom u kapelici te doručkom nakon kojeg su uslijedili predavanja i zajedničke radionice. Kroz predavanje don Jakov nam je iznio primjere iz života svetaca, kakav utjecaj imaju na naš život i kako ih možemo slijediti u vjeri. Naglasio nam je važnost druženja s Isusom kao jedinog pravog uzora i prijatelja u našem životu. Pozvao nas je da Mu otvorimo svoja srca i kroz molitvu otkrijemo svoje životno poslanje i ljepotu življenja Božjih zapovijedi. Poslije odmora uslijedio je kratki ispit savjesti te nam je don Jakov kroz primjere naših vršnjaka iz Biblije objasnio što to Isus od nas traži. Potaknuti tim predavanjem krenuli smo na sv. Ispovijed. U ispovijedi nam je don. Jakov pružio savjete i upute kako što vjernije živjeti Istinu i vjeru.

Sv. Misa je počela u 18h. Popraćena je našom molitvom i pjesmom te poučnom propovijedi koja će nam poslužiti kao putokaz na mnogim raskrsnicama života. U srcima smo ponijeli misao da nas Isus uvijek čeka, unatoč našim lutanjima.

Nakon obilate večere, mladi su se sastali u dvorani, gdje su izveli prigodne igrokaze na temu „Ovisnosti i životni poziv“.

Zatim smo pogledali film o životu i radu Sluge Božjega Josipa Stadlera koji je i utemeljitelj reda SSMI.

Ostatak večeri smo proveli u pjesmi, plesu, smijehu i zabavi.

Treći dan prije nedjeljne sv. Mise mladi su iznijeli svoje doživljaje o ovom susretu. Svatko je na poseban i jedinstven način u srcu donio određenu odluku koju će nastojati u životu primjenjivati. „Mene su se posebno dojmile jutarnje molitve, predavanja don Jakova, njegove poticajne i ohrabrujuće riječi i Časne sestre SMI koje su cijelo vrijeme bile uz nas.

Mladi su sudjelovali na sv. Misi u župnoj crkvi Imana Marijina te su pjesmom upotpunili sveto misno slavlje Misijске nedjelje koje je predvodio prečasnai dekan Marko Perić u suslavlju velečasnog Jakova Kajinić“.

Proslavljena misijska nedjelja

Dana 20. listopada 2013. u župi Imena Marijina u Gromiljaku proslavili smo Svjetski dan misija. Cijeli tjedan pripremali smo se za obilježavanje Misijske nedjelje katehezama za osnovnu školu

od prvog do osmog razreda, molitvom, te nadahnutim razmišljanjima o misijskom poslanju zahvaljujući materijalima i katehezama koje smo dobili iz Misijske središnjice.

U misijskom tjednu podijeljeno je oko 350 misijskih kasica djeci i u trgovinama. Odlučili smo svoje priloge skupljati do Božića.



Ovom prigodom i crkva je bila posebno uređena osobito mi se dojmio prostor ispred oltara. Bojama su bili dočarani svi kontinenti ispred kojeg se nalazila kućica napravljena od misijskih kasica. Ova godina vjere još više nas je potaknula na veće razmišljanje kako pomoći onima koji su u materijalnoj neimaštini.

Za vrijeme svete mise vjeroučenici zajedno sa s. Marinom Zeko pripremili su igrokaz „Ruže svete male Terezije“. Naši glumci toliko su bili uvjerljivi da su izmamili

i poneku suzu u crkvi.

Župnik don. Marko Perić okupljenim vjernicima približio je poruku Evanđelja i pročitao poruku svetog Oca Franje za ovu prigodu. Istaknuo je važnost molitve za misionare i nova misijska zvanja te da svoja srca ne zatvaramo pred potrebnima.

Pjevanje za vrijeme svete mise animirao je Don Jakov Kajinić duhovnik u Travničkom sjemeništu koji je imao duhovne vježbe za djevojke u kući Naviještenja.

Mia Biletić

Duhovni nomadi ere vodenjaka - različiti izazovi i oblici praznovjerja

Sestre Služavke Maloga Isusa iz Gromiljaka, uz dogovor i odobrenje Ravnatelja triju srednjih škola: Kiseljak, Busovača i Vitez, organizirale su 30. i 31. listopada 2013. godine predavanje za srednjoškolce na temu: "Duhovni nomadi ere vodenjaka-različiti izazovi i oblici praznovjerja". O temi je govorio predavač dr. fra Josip Blažević, franjevac konventualac iz Zagreba, najbolji katolički stručnjak i poznavatelj istočnjačke duhovnosti i religioznih pokreta u Hrvatskoj.

Nama mladima je na razumljiv način izvrsno predstavio razne oblike praznovjerja i predočio opasnosti koje vrebaju mladu osobu da je pridobiju i usmjere da zaista vjeruje u prazno. To su razne religije, sekte, kultovi, joga, reiki, Sai Babo, new age, bionergija... Svoje predavanje započeo je definicijom praznovjerja, te nam je ispričao nekoliko primjera kroz koje smo shvatili besmislenost praznovjerja i vjere u prazno. S velikim zanimanjem pratili smo njegovo izlaganje o popularnom poganskom prazniku noći vještica. Dakle, noć vještica obilježava se uoči kršćanskog blagdana Svih Svetih, kada se vjeruje da mrtvi napuštaju svoje grobove te ponovno dolaze na zemlju. Shvatili smo da to zaista nema



nikakve veze s kršćanstvom i da je to pravi poganski običaj. Veoma zorno predstavio nam porijeklo i značenje (neo) poganskih simbola preko plakata „Znaš li što nosiš“, koji se često nose na privjescima ili isprintane na majicama, poput slona, djetelina s četiri lista, potkovice i ostalih... Nažalost, možda i iz neznanja mnogi katolici takove ili slične simbole daju svojoj djeci na poklon prigodom nekog važnog životnog događaja kao svršetak škole, sklapanja braka, nekih obljetnica..., i to polako prelazi u vjerovanje da ti simboli donose sreću. Ukazao

je također na opasnost horoskopa, uroka i gatanja na razne načine. Upozorio je da nam se zlo nameće uvijek u vidu nečeg lijepog, dobrog, korisnog i privlačivoga. Tako na primjer vampiri su karakteristični za kult smrti i potpuna suprotnost kršćanskim vjerovanjima, ali mnogo mladih osoba je njima oduševljeno zbog načina na koji su predstavljeni kroz filmove. Govoreći o svemu tome istakao je da većim djelom oni mladi koji u vlastitoj obitelji ne nalaze ljubav, razumijevanje i podršku, traže mjesto gdje će se osjećati lijepo. Moći zla imaju razrađen marketing vrbovanja i u tome, nažalost, dobro uspijevaju. Snažno nam je naglasio da je pravi život i spas u Isusu Kristu, a sve drugo je varka i laž.

Na svršetku tako zanimljivog predavanja u svim navedenim školama bila je mogućnost postavljanja pitanja iz svega što je mlade zanimalo. Kroz veliki broj pitanja pokazalo se zainteresiranost na ovu temu. Zašto? Jer mi mladi smo jako izloženi zlim silama koje se događaju na našim prostorima, a često i ne znamo njihovo značenje. Olako povjerujemo laži koja nas brzo stavi u svoje pandže i donosi nam smrt duha. Fra Josip je istakao da nam zlo najprije oduzme životnu radost i pretvori nas, kako se to kod nas kaže, u žive mrtvace. Nemamo snage, volje, poleta, sve nam je teško.... I to je zaista tako.

Dr. fra Josip Blažević doktorirao je na Papinskom Sveučilištu Gregorijana u Rimu s temom: „Iskustvo ljudskog tijela u međukulturalnom kontekstu. Kritičko sučeljavanje teorija o energetskom centru (čakrama) i filozofsko-teoloških spoznaja Maxa Schlerera i Karola Wojtyły“. Poznat je po brojnim nastupima, predavanjima diljem Hrvatske, pisanim knjigama i člancima. Stoga mi mladi u ovim srednjim školama smo zaista sretni da smo u svojoj sredini mogli čuti tako vrsnog predavača i poznavatelja ovog područja. Naravno, ovo bogatstvo saznanja koje smo primili prenijet ćemo i svojim prijateljima, obiteljima i ostalima koji nisu mogli ovo čuti. Zahvalni smo Bogu i svima koji su nam to omogućili. Na svršetku su mladi na svakom predavanju burnim pljeskom rekli fra Josipu hvala i zaželjeli da nam opet dođe.

Sanja Bakula, srednjoškolka

Proslavljena nedjelja zahvalnosti

Dana 3. studenog 2013., u župi Imena Marijina u Gromiljaku svečano je obilježena nedjelja zahvalnosti za sve plodove zemlje. Središnje slavlje bila je svečana sveta misa koju je predvodio preč. Marko Perić dekan i župnik u Gromiljaku. Crkva je bila ukrašena raznim plodovima zemlje, svaki taj plod podsjećao je na Božju neizmjernu ljubav prema njegovom

puku. Ovogodišnji prvopričesnici pjesmom, ritmikom i prigodnim tekstovima izveli su igrokaz „Božje krijesnice“. Druga djeca su u narodnim nošnjama prinijeli simbolične prikazne darove; **srce** koje simbolizira Božju ljubav, **sunce** je znak Božje topline i sigurnosti, **zemlja** simbolizirala Božje povjerenje koje je dato čovjeku, **kruh** označuje nebesku i tjelesnu hranu, **voda** je znak Božjeg blagoslova, **tamjan** je znak našeg rada, napora i žuljeva a **cvijeće** je znak naše zahvalnosti Bogu. Ovo svečanom misnom slavlju dao je i raspjevani



dječji zbor svojim raspjevanim glasovima pod vodstvom s. Marinele Zeko. Zašto trebamo Bogu biti zahvalni? Treba Bogu biti zahvalan zato što je stvorio zemlju, svemir, čovjeka i prirodu i sve nam dao na korištenje. Zahvalnost je jaka Isusova osobina. Kad god bi uzeo kruh da ga s drugim podijeli i blaguje, najprije bi zahvalio Bogu. Hvala ti Bože za ovaj kruh. Tek kad mi ljudi shvatimo da je sve dar, tek tad postajemo slobodni od svega, slobodni od navezanosti na dobiveno i stečeno. U nama se budi zahvalnost, a život postaje trajna hvala Bogu, darivatelju svega. Ova nedjelja zahvalnosti potiče na da svaki dan zahvaljujemo Bogu za neizmjerena dobročinstva.

s. Marinela Zeko

Na izvoru vlastitog poziva

Na kupreškoj visoravni 9. studenog 2013 g. u župi Uznesenja B. D. Marijine - Suho Polje po prvi put održan je susret na temu VJERA za djevojke dotične župe i župe *Sveta Obitelj* Kupres. Na poticaj i dogovor sestara SMI iz Gromiljaka, susret su organizirali župni vikar vl

. Miodrag Brkan koji predaje vjeronauk u srednjoj školi - Kupres i fra. Marko Jukić župnik iz župe Suho Polje. Susret su vodile s. Ružica Ivić i s. Danica Bilić.

Program je započeo Marijinom pjesmom i Gospodnjom molitvom kojom smo očitovali svoju povezanost u Kristu.

Prvo razmišljanje imala je s. Ružica na temu *Vjera* i ujedno se predstavljanje mladima kroz svoj redovnički poziv. Budući da je sestra Ružica rodom iz župe Suho Polje govorila je o svom pozivu koji se dogodio iz Vjere u „nepoznato“ prije 40 godina. Kao jedna od nas upravo u ovoj župi Uznesenja Marijina u sebi je osjetila želju da postane Časna sestra. Odazvala se spremno tom pozivu te je i nam iznijela djelić tog iskustva. Naglasila je u tome važnost obiteljske molitve i otvorene komunikacije u obitelji kako bi imali jasan životni cilj. Svakoj mladoj osobi potreban je životni cilj na kojem će ustrajati, i to posebno traži odricanje i žrtvu. Odbaciti loše navike i grijeh koji nas sapinje i „postojano trčimo trku koja je pred nama“. Istakla je nekoliko primjera svjedoka vjere i nesebične ljubavi za druge: kao svoga utemeljitelje slugu Božjega Josipa Stadlera u kojeg su vjera i djela išli ukorak kao dvije noge, te nove blaženice Drinske Mučenice koje su svoj život položile za jedini cilj svoga života a to je Isus. Nadahnjivati se na



dobrim primjerima, biti spreman na poteškoće i svoj pogled dizati prema Isusu, koji nam je najbolji prijatelj i može nam u svemu pomoći kazala je s. Ružica.

Vjera nam pomaže suočiti se sa životom, jer Bog želi uvećati našu vjeru kroz svakodnevne poraze, kušnje i poteškoće. Ponekad se pitajmo: Ljubim li i vjerujem li doista u Boga koga ne vidim? Sv. Augustin kaže: Što je vjera, ako ne vjerovati u ono što ne možeš vidjeti.

Nakon izlaganja izvlačili smo kartice na kojima su ispisane neke od vrednota npr: pravednost, snaga, ljepota, nježnost, otvorenost, svjetlost, strpljivost, jasnoća, nada, istina, opraštanje, učenje, igra, sklad ... itd. te smo se tako predstavile, otvorile svoju dušu, zbližile međusobno i sa sestrama.

Nakon toga u duhu mladih predstavila se s. Danica Bilić kroz svoje redovničko djelovanje u družbi sestara SMI kao kateheta u školi i župi, rad sa djecom u SDDE, vrtiću i djecom sa poteškoćama u razvoju. Mladi vole kada riječju i primjerom čuju i vide od sestara bogato iskustvo redovničkog života u službi Bogu i bratu čovjeku. Kroz radosno druženje i bogatstvo koje smo čuli, vrijeme je brzo prošlo kazali su sami mladi. U crkvi smo imali priliku za ispovijed i molitvom krunice pripremali se za sv. Misu koju je predslavio fra. Marko Jukić, a pjevanje s nama mladima je animirala s. Danica. Doživjele smo sa sestrama spontanost i radost i poželjele da nam ponovno dođu.

Sudionica susreta

Duhovna obnova

Prijateljstvo - rast u istini i ljubavi

Duhovna obnova za sedmi i osmi razred održana je u subotu, 9. studenog 2013. u Kući Navještenja sestara Služavki Maloga Isusa u Gromiljaku, na temu: Prijateljstvo - rast u istini i ljubavi. Voditelj je bio vlč. Marin Marić, vicekancelar vrhbosanske nadbiskupije i pomoćnik u pastoralu mladih u Sarajevu.

Na samom početku Voditelj je pokušao uspostaviti komunikaciju sa sudionicima kroz određena pitanja i vježbe u obliku igara i time uspio stvoriti ozračje za lijep i ugodan rad. U svom izlaganju o spomenutoj temi istakao je vrijednost prijateljstva koje se temelji na zdravim principima. Prije svega ako se netko pita - kako steći prijatelja, odgovor glasi: Tako da sam budeš prijatelj. Postoje prijateljstva čisto ovozemaljska, u kojima nerijetko prevladava interes nad ljubavlju: dajem da dobijem. Zdravo prijateljstvo se temelji prije svega na istini koja počiva u spremnosti biti uz prijatelja u svim trenucima života. Ako nije tako onda prijateljstvo nema čvrstoće. Istinsko prijateljstvo može nesmetano rasti ako je prijateljima Isus zajednički prijatelj, ako svoja prijateljstva pročišćuju vlastitim odnosom prema Isusu. Tada se ne treba bojati ni lažnih prijatelja, a niti stvarnih neprijatelja, rekao je vlč. Marin.

Nakon predavanja uslijedio je rad u radionicama. Kroz aktivno sudjelovanje sudionici su riječju i slikom vrlo lijepo definirali i opisali riječ prijateljstvo. U raspravi su iznijeli što ih se posebno dojmilo i potaknulo u razmišljanju o ovoj temi, te su istakli važnost ovakvih duhovnih susreta.

Poslije je uslijedilo pokorničko bogoslužje, sakrament ispovjedi i sveta Misa, koju su uzveličali pjevanjem, sudjelovanjem u misnim čitanjima i molitvi vjernika, pod ravnanjem s. Marinele Zeko, koja je i organizirala ovu duhovnu obnovu. Uz vlč. Marina bio je i župni vikar katedralne župe iz Sarajeva, vlč. Ivan Karača.

s. Genoveva Rajić

Naš pohod župi Domanovići

U nedjelju 17. studenog 2013. godine krenule su u jutarnjim satima s. Lucija Blažević i kandidatice Valentina Šunjić i Nikolina Džavić, zajedno sa s. Danicom Bilić i s. Ružicom Ivčić prema župi Domanovići. Svoj pohod župi smo započele sa vjerom da će Bog udijeliti svojoj Crkvi novih radnika koji će marljivo obrađivati vinograd Božji i biti sol zemlje i svijetlo svijeta.

Došavši u župu dočeka nas je jedan predivan župnik – don Ivan Bebek – zajedno sa župskom zajednicom u kojoj se vidjelo da djeluje ozračje Božje ljubavi. Naravno kao i svaki put mi kandidatice smo svjedočile o svom pozivu a s. Lucija je ukratko predstavila našu Družbu i našeg Utemeljitelja slugu Božjega Vrhbosanskog nadbiskupa Josipa Stadlera napomenuvši zašto baš Služavke Maloga Isusa. Istaknuvši da je sama karizma Družbe služenje kroz duhovnost malenosti i da u svakom ljudskom biću gledamo Maloga Isusa. A župnik je naglasio da je bitan obiteljski odgoj i sama obiteljska molitva. Nakon svete

mise ostali smo još družiti se sa djevojkama gdje su i s. Danica i s. Ružica dale svjedočanstvo svoje vjere kroz život od početka svoje kandidature pa sve do danas. Bitna je naša vjera, jer Bog svoje odane nikada ne napušta. Na kraju s. Lucija je napomenula da sve djevojke koje razmišljaju o redovničkom pozivu mogu doći u kandidaturu i provesti vikend s nama. U župi smo zatekle mnogo djevojkama koje razmišljaju o redovničkom pozivu i bili smo pozitivno iznenađeni njihovim mišljenjima o redovništvu. Poslije susreta otišle smo na ručak, a nakon ručka u posjetu nekoliko obitelji u kojima se nalaze djevojke koje razmišljaju da budu redovnice i samim time bliže Malom Isusu. Na rastanku su nas ispratili obitelji pozivajući nas da ponovno dođemo i dijelimo s njima njihovu svakidašnjicu. A mi smo im poručili da budu veliki molitelji duhovnih zvanja jer je malo radnika na njivi Božjoj. Ovo je bio naš prvi pohod Hercegovini i nadamo se da će uroditi plodom svetih zvanja.



Valentina Šunjić, kandidatica



Podite i učinite mojim učenicima sve narode ... Mt 28, 19

SPLITSKA PROVINCIJA

Klanjanje s Papom

Papa Franjo predvodio je Euharistijsko klanjanje u Bazilici sv. Petra u Vatikanu 2. Lipnja 2013. u 17 sati po rimskom vremenu, a pridružili su mu se vjernici okupljeni u svojim župama diljem svijeta.

U svetištu Gospe od Pojišana u Splitu, klanjanje je predvodio gvardijan samostana oo. Kapucina i članovi FSR među kojima i Ana Marija Durdov PMI-a. Među vjernicima bila je grupa PMI-a, te mi, sestre iz samostana Malog Isusa na Bačvicama s područja ove župe, s. Leona Leventić i s. Dolores Brkić.

Zadivljujuća je činjenica da milijuni katolika po cijelom svijetu mole i adoriraju u isto vrijeme za Crkvu i nakane sv. Oca.

S dubokom zahvalnošću zahvaljujemo sv. Ocu za ovu milosnu prigodu. Euharistijsko klanjanje je izvanredna prilika da se podsjetimo kako je u Presvetoj Euharistiji Isus trajno za nas prisutan. Milost nas je sigurno sve zajedno osnažila u ovoj Godini Vjere.

Jedan mali šestogodišnji dječak, krsnim imenom Ivan Pavao Durdov, a rado ističe da je i on PMI-a kao njegova mama, spontano je izišao pred oltar i molio na mikrofon za: obitelj, Crkvu, Papu, svećenike, bolesnike, djecu, PMI-a i časne. Sve nazočne je dirnuo u srce ali i potakao.

Vjerujemo da je Isus "dobro čuo" i "razumio".

s. Dolores Brkić

Dragocjenim blagom – vjerom: hodočašće PMI-a u Sarajevo

Krenuli smo na put, možemo reći, pred devet mjeseci kad smo se opredijelili poći na hodočašće u *Godini Vjere* i Godini Stadlerova jubileja - kazala nam je to s. Dolores Brkić, jer odluka je početak. Prijatelji Malog Isusa splitske Provincije sv. Josipa „nastavili“ su hodočašće služi Božjem Josipu Stadleru 15. i 16. lipnja 2013. u mjesecu Srca Isusova, u katedrali Njegova Srca.

Hodočašće je u svim svojim mnogostrukim vidovima milosni dar za Crkvu i svakog pojedinca. Na ovom hodočašću svojom nutrinom PMI-a su hodočastili iz Omiša, Vrgorca, Trilja, Dugopolja, Krilo Jesenice, Dicma Gornjeg, Solina, Velog Varoša – Split, Mejaša – Split, Druge Gimnazije – Split pod vodstvom pročelnice za PMI splitske provincije s. Dolores Brkić. S nama su bile: s. Maneta Mijoč, s. Eduarda Marić, s. Marcela Žolo, kandidatice sestara SMI-a Renata Simunić i novi sjemeništarac Ivan Mamić.

Realizaciju programa i duhovni dio vodila je s. Dolores, a s. Maneta, nazvana „Stadlerova živa enciklopedija“, vrlo stručno nam je bogatstvom sadržaja dočarala život i staze Josipa Stadlera.

Prije putovanja pripremali smo se devetnicom Presvetom Srcu Isusovu i Marijinu po zagovoru sluge Božjeg Josipa Stadlera za blagoslovljen put. Osnaženi vjerom i ciljem krenuli smo kao jedan



započeti mozaik iz Splita. Nove kockice smo „ugrađivali“ sve do Livna gdje su nas čekali naši PMI iz Vrgorca. Lijepa slika zajedništva u prekrasnom duhovnom centru „KUĆA DJETETA ISUSA“. Dočekale su nas s. Anemarie Radan i s. Nevena Cvitanović. U kapeli smo započeli pjesmom i molitvom Malom Isusu. Naše dobre sestre nahranile su nas i osvježile, a svatko od nas je na svoj način doživio ovu prekrasnu oazu u želji da što prije opet dođemo.



Nastavili smo put prema Travniku jer odabrane staze su nam Stadlerova putanja. Sada kada je bio cijeli mozaik zajedništva gotov, s. Dolores nam je s radošću prenijela pozdrave od vrhovne glavarice Služavki Malog Isusa s. Radoslave Radek, s. Ane Marije Kesten ravnateljice DPMI-a, s. Sandre Midenjak – provincijalke, te svih sestara.

U Travniku nas je dočekaio mladi vlč. Boris, a put nam je pripravoio vlč. Marko Majstorović. Nakon molitve služi Božjem Petru Barbariću i

uvida u zgradu, slavili smo svetu Misu.

Okrijepljeni Euharistijom i osvježenjem nastavili smo put prema kući Navještenja u Gromljaku. Dobrodošlica s. Monike Mrkonjić bila je lijepa gesta koja se dojmila svih nas. U kapeli Navještenja zajedničkom i osobnom molitvom te pjesmom, doživjeli smo dio duhovne oaze u srcu. Nakon osvježenja sladoledom, iskoristili smo mogućnost šapnuti Majci Mariji koju riječ u župnoj crkvi dobrotom s. Marinele Zeko.

Put nas je vodio prema našem cilju. Stigavši do katedrale u Sarajevu, sunce je počelo jače grijati pa smo uspon od katedrale do Bjelava nazvali „mali ljetni križni put“. Došli smo do samostana „Egipat“ i dječjeg Stadlerova doma. Pomolili smo se u kapeli, a s. Maneta nam je sve detaljno rekla o „Egipatu“ i „Betlehemu“. Zatim smo se družili sa srdačnim sestrama i djecom. Dirnula su nas saznanja o njihovoj prošlosti. Veliki Stadler ih je doveo svojim sestrama koje su im novi izvor topline.

Trebalo je ispuniti obećano iznenađenje pa smo dobili mogućnost divljenju Božjoj svemogućnosti na vrelu Bosne. Predvečerje, smiraj, slagalice u našim srcima povele su nas do hotela „Delminium“ uz sigurnu vožnju našeg vozača Josipa Prološčića. Srdačnu dobrodošlicu poželio nam je šef hotela gosp. Mirko Čurčić. U profesionalnost smo se uvjerali na svim razinama.

Odmorili smo se u ovoj oazi i sljedećeg dana (nedjelja) krenuli u zgradu koju je gradio naš Stadler – sarajevsku Bogosloviju. Stadler bi šire otvorio vrata, ali mi smo, dobrotom bogoslova Bojana, ušli kroz odškrinuta. Nakon ovoga, trebalo je otići do Nadbiskupije, Stadlerove kapele. Tamo smo molili baš one molitve koje je molio Stadler. Sat je požurio pa smo i mi. Predobre sestre, posebno s. Petra Andreić, htjele su nas ugostiti, ali trebali smo krenuti prema katedrali na Misu.



Zajednička molitva na grobu našeg uzora vjere, velikog Stadlera, je bila dirljiva. Mlada pjesnikinja PMI-a Branka Mlinar, izrecitala nam je i jednu svoju meditativnu pjesmu „U njedrima katedrale“. Sv. Misu je predvodio župnik don Pavao Šekerija. Misno slavlje uveličao je glazbeno - instrumentalni sastav katedrale. Nakon Mise izmolili smo na Stadlerovu grobu molitvu devetnice kao zahvalu. Na licima se ocrtavala radost, ali i pokoja suza ganuća.

Prošetali smo središtem grada – Baščaršijom, povijesnom i kulturnom jezgrom. Jasno, nismo zaobišli sarajevske ćevape. Jako sunce nam nije smetalo jer smo bili duhovno osvježeni. Po naputku naše s. Dolores, raspjevani smo ušli u bus i s pozdravima Sarajevu krenuli prema Hercegovini. Uživali smo u vožnji zadivljeni prirodnim ljepotama ovog krajolika. Neumorno govoreći o Stadleru, s. Maneta je sve povezivala s njim.

Pjevajući, moleći i kroz mnoštvo duhovnih anegdota s. Dolores stigli smo do Međugorja, Majke Kraljice Mira. U Otajstva krunice Svijetla uvela nas je s. Dolores, a svaka skupina je predmolila svoju desetnicu. Hodočasteći od postaje do postaje, molili smo za naše nakane koje smo donijeli u srcu. Nakon osobnih izabranih sadržaja krenuli smo prema našem Splitu, ostavljajući svaku skupinu kod njihovog grada kroz srdačne ristanke.

Ništa nije promaklo našem neumornom kamermanu, PMI-a Borku Gunjači, snimajući od Splita do Sarajeva i natrag. Stigli smo u 21 h, točno predviđeno vrijeme, ozareni i ispunjeni duhovnim iskustvom u Godini Vjere. Prisjećajući se Božje prirode i zahvalni Bogu, Majci Mariji i svim sestrama Služavkama Malog Isusa, posebno s. Dolores, s. Maneti kao i s. Sandri, rastali smo se ispred crkve Gospe od Zdravlja i svi sretno stigli kući.

*Marija Omrčen,
Antonela Barun*

Revija mažoretkinja PMI-a u Trilju



U okviru 'Mihovilskih dana' u Trilju 15. rujna 2013. održana je revija mažoretkinja, gdje su osim Triljskih mažoretkinja (koje su ujedno i Prijateljice Maloga Isusa) mažoret timovi iz Segeta, Splita, Kaštela, Solina i Sinja svojim defileom uz triljsku limenu glazbu prošli ulicama grada Trilja.

Nakon defilea u sportskoj dvorani Triljske mažoretkinje ponosno su naglasile da su Prijateljice Maloga Isusa i da je njihova misija pomagati siromašnim, starim i nemoćnim osobama te napuštenoj djeci. Triljske mažoretkinje su i kume jednoj djevojčici u Africi. Djevojčica se zove Irambona Đozeta, a pomažu joj svojim malim novčanim priložima koje prikupljaju u božićno vrijeme kako bi se mala Irambona mogla školovati. Nakon uvoda voditeljice i najava, timovi su izveli svoje prekrasne i najbolje koreografije, a domaćini su izveli devet svojih točaka. Posebno su podigle publiku na noge svojom zadnjom koreografijom s rekvizitima (putovanje kroz vrijeme).



Triljske mažoretkinje zahvaljuju gostima koji su došli sudjelovati da bi uveličali reviju, kao i svim posjetiteljima. Posebno zahvaljujemo roditeljima koji su materijalno i financijski potpomogli da se revija održi.

Živio Mali Isus! - Uvijek u našim srcima!

Prijatelj Maloga Isusa u krilu Karmela

Na blagdan sv. Mihovila arkanđela, „vojskovođe vojske nebeske“, 29. rujna 2013. ušao sam u kandidaturu reda Bosonoge braće Blažene djevice Marije od gore Karmela, jednostavnije rečeno – karmelićana. Radosno na početku napominjem da karmelićani na poseban način štiju Maloga Isusa, pa postoji i priča da je jednom Terezija od Isusa u samostanu Utjelovljenja u Avili ugledala Dijete. Iznenadena ugledavši dijete u ženskoj klauzuri pođe do njega i upita: „Tko si ti?“ Dijete je sa svoje strane upita: „A tko si ti?“ Majka odgovori: „Ja sam Terezija od Isusa“, a Dijete će veselo: „Onda sam ja Terezijin Isus.“ Sv. Ivan od Križa kao obnovitelj karmelskog reda jedne je večeri plesao s kipićem Malog Isusa, sv. Mala Terezija je često molila pred kipom Malog Isusa i kitila ga cvijećem. Kip Praškog Djeteta Isusa izložen je i na posebnom mjestu u našem samostanu u Remetama. U službi čitanja na kraju molitve svaki dan molimo: „Božansko djetetešce Isuse, blagoslovi nas!“

Moram priznati da nisam baš znao da se Mali Isus uopće časti u Karmelu, ali sam to kasnije prepoznao kao znak: **Mali Isus me nije htio pustiti nego je uvijek želio da ostanem blizu njega i da postanemo još veći prijatelji.** Uvjeren sam da me je on od malih nogu vodio do „postaje“ gdje sam sada. Čuo je moju svakodnevnu molitvu: *Prijatelju malenih privuci nas k sebi, da Te trajno slavimo dajući hvalu tebi.* Ili pak onu drugu: *Isuse maleni, prijatelju moj, prati me vodi i uz mene stoj...*“ Iako sam tek na prvoj stepenici redovničkog života, obećao sam mom „Malom prijatelju“ da ću od sada još više i gorljivije gajiti i širiti pobožnost prema Njemu. Zato se preporučujem u molitve svih vas Prijatelja maloga Isusa da *dragi Bog koji je u meni započeo ovo milosno djelo, neka ga dovrši do dolaska Isusa Krista...Fil 1, 6.* Živio Mali Isus – UVIJEK U NAŠIM SRCIMA!

Marko Maglić, PMI

Akcija „Zajedno za zajednicu“

Prijedlog udruge DAR je da se za blagdan općine Dugopolje, organizira prodajna izložba svih udruga i zajednica iz općine Dugopolje i da se prikupljena sredstva doniraju PMI Dugopolje. Svi su se složili sa prijedlogom i akcija ZAJEDNO ZA ZAJEDNICU je dogovorena.

29.09.2013. dan Sv. Mihovila, zaštitnik župe Dugopolje. Svečana Sv. Misa je u 10 sati sa procesijom kipa Sv. Mihovila oko centra mjesta.

Štandovi za prodajnu izložbu su spremni i poredani oko ljetne pozornice kod osnovne škole. Već oko 15 sati smo mi, članovi PMI počele dolaziti sa svojim proizvodima i slagati na naš štand. Kad smo sve posložili, to je bilo vrlo ugodno za oko, lijepo i raznovrsno. Oko nas na ostalim štandovima je isto bilo sve lijepo i raznoliko poslagano. Najposjećeniji štandvi su bili štand BOČARA – degustacija vina, pršuta i sira; i štand LOVACA – veliki kazan skuhan divljači i vino, bile su tu još Torcida, udruga Dar, KUD Pleter, Balotaši, Župni nogometaši, Udruga 4 plus... ukupno 12 udruga. Stvorio se pravi pravcati šušur, što od posjetitelja, a što od izlagača.

Na pozornici su se redali izvođači:

- djeca iz vrtića sa svojom priredbom,
- školska djeca sa svojim predstavama
- KUD Pleter sa svojim gostima-pučka veselica
- i bilo je 8 pjevačkih klapa

Sve je krenilo odlično, a pri kraju priredbe, pljusak i onda se priredba nastavila u domu kulture, a prodaja se prekinula, ali to nije nimalo pokvarilo naše raspoloženje. Prikupljeni novac je predat članici udruge Dar, gđi Stefani Balić.

Svi smo bili zadovoljni učinjenim i nakon kiše, zajedničko veselje se nastavilo dugo u noć, jer je naša akcija - ZAJEDNO ZA ZAJEDNICU – uspjela. Dogovor je da prikupljeni novac predaju našoj udruzi PRIJATELJI MALOG ISUSA.

- **PONEDJELJAK, 30. 09. 2013. god**

Dan sv. Jerolima, suzaštitnika naše župe. Sv. Misa je u 10 sati sa procesijom i kipom Sv. Jerolima oko crkve.

Kako nismo prodali sve na derneku Sv. Mihovila, dogovorili smo se sa župnikom, da nastavimo prodaju ispred crkve između sv. Misa. Župnik je obavijestio mještane s oltara i prodaja je odlično prošla, a za svu djecu koja su bila na misi, odvojili smo po poklončić i uručili im, i to je za njih bilo jedno opće veselje.

- **ČETVRTAK, 10. 10. 2013. god**

U domu kulture u Dugopolju se na poziv udruge Dar skupilo dosta mještana i članova svih udruga u Dugopolju, a među njima i predstavnice PMI, č. s. Eudoksija i župnik don Mirko.

Prikazana je projekcija programa razmjene mladih Dugopolja i mladih iz Irske, koju su pripremile članice udruge Dar.

Na kraju programa gđa. Mara Balić, predstavница udruge Dar, uručila je prikupljeni novac od prodajne akcije ZAJEDNO ZA ZAJEDNICU, koja je bila na blagdan Sv. Mihovila i Sv. Jerolima, našoj č. s. Eudoksiji. Svi prisutni smo tu gestu popratili velikim pljeskom, a č. s. je zahvalila u ime PMI i obećala da će u dogovoru sa župnikom i ova sredstva doći u ruke najpotrebnijih iz naše župe, kao i iz prijašnjih donacija.

ŽIVIO MALI ISUS! UVIJEK U NAŠIM SRCIMA!

Ljubica Caktaš, PMI – Dugopolje

Od Gospe k Gospi - raspoznati vrjednote

U predivno sunčano jutro 7. studenog, učenici Druge Gimnazije Split, njih 90, krenuli su Majci Mariji u pohode. Okupljanje je bilo ispred crkve Gospe od Zdravlja i cilj nam je bilo Međugorje.

U Međugorju se ne događa ništa neobično. Sve je kao i na drugim hodočasničkim mjestima: Sv. misa, sakramenti, pobožnosti... Različito je ipak to, duhovnost koja ih prožima ...

Naše putovanje bila je terenska nastava kao i svake godine u nizu s bitnom temom: "U potrazi za vrednotama i opasnost od otuđenja, pribjegavanje ovisnostima."

Naša profesorica s. Dolores Brkić organizirala je zajedno s učenicima animatorima PMI-a ovo putovanje koje je obzor nade za svih. Došavši u Međugorje imali smo sakrament pomirenja te sv. Misu na talijanskom koja je bila animirana lijepim pjevanjem. Izvršno nam se poklopila interdisciplinarnost jer smo iz jezične gimnazije. Naš profesor glazbe Ivan Bošnjak, kako je to već dogovorila s. Dolores s talijanima iz Torina, otpjevao Ave Maria i svih je dirnula posebna izvedba.

Ispunjeni Božjim i Marijinim milostima koje smo primili, okrijepili smo i tijelo na ručku.

U 14 sati smo u zajednici Cenacolo čuli predavanje i svjedočanstva onih mladih koji su izišli iz "tame u svijetlo" te nama svjedočili nadom. Osjetilo se kako s velikom vjerom nama ističu Svijetlo koje je pobijedilo tamu. Naglašavali su nam kako Bogu ništa nije nemoguće. Posvjedočili su nam kako oni nisu tu samo radi droge, nego i osamljenosti, tuge, nezadovoljstva, alkohola, umišljenosti, klađenja, interneta koji ih zarobljuje, facebook... Oni u Zajednici kroče kroz svoje nutrine da iskuse ponovno radost, nadu, život, ljubav. S radošću su nam govorili o Uskrsnom Isusu kojeg su pronašli te je uskrisio i njihove živote.

Nakon posjeta Cenakolu uslijedila je "mala žrtva" za postizanje unutaršnjeg mira - penjali smo se na Brdo ukazanja, te tako iskazali svoju ljubav Majci Mariji. Na povratku smo svratili u Etno selo i ondje napojili sva osjetila mirom i ljepotom.

Budući da je bio veliki broj učenika, u pratnji s. Dolores bila su još dva profesora: Ivan Bošnjak i Danijela Jurkin-Matijašević koji su također PMI i želja im je odgajati zdravu i dobru mladež.

prof. Danijela Jurkin-Matijašević

Hodočašće u Vukovar

„Taj čin sjećanja na Vukovar treba biti takav da u njemu mogu sudjelovati svi: od najmlađih do najstarijih, da bude vidljiv, dostojanstven, tih i nježan, da otvori trajan prostor svakom pojedincu iskazati odanost Vukovaru i značenje njegove simbolike“ – napisala je dr. Vini Rakić.

U tiho, pomalo maglovito jutro 17. studenog, krenule su Triljske mažoretkinje, inače i PMI-a, te dvije članice iz Splita u grad heroj - Vukovar. S njima je njihova voditeljica gđa Anita Dukić i s. Dolores Brkić, pročelnica PMI-a. Cilj im je biti sudionice križnog puta kolone sjećanja, zapaliti svijeću te u tišini vlastitog srca zahvaliti svima koji su se nesebično i hrabro darovali Hrvatskoj.

Vozeći se od Splita, Trilja do Vukovara isprepletali su se osjećaji ponosa, zahvalnosti, bola, pitanja ali i radosti jer želimo danas biti svjetlo i snaga ...

Sati su se nizali te smo stigli do sestara Služavki Malog Isusa u Vinkovcima, odnosno samostana koji se zove Marijin dom. Naše drage sestre su nas dočekale neopisivom srdačnošću, otvorena srca te nas „ŠOKIRALE“ dobrotom: s. Antonija Bajzek, s. Rebeka Gačić i s. Jasminka Kokotić. Kako je lijepo biti ponosan na sestre Služavke Malog Isusa, čulo se iz grla mladih.

Na ovim prostorima ravne Slavonije sve je mirisalo na ponos i tišinu, zahvalnost, ali i bol dok smo hodali ulicom do župne crkve gdje smo sudjelovali na sv. Misi. Naše sestre su bile kao prave Marte, ali ništa manje i Marije trudeći se da sve bude na blagoslov; hrana, topla riječ, prostor za odmor ... samo Bog im može dovoljno zahvaliti.



Dan 18. studenog osvanuo je pun emocija koje su se utkale u mozaik srdačnosti naših dragih sestara u Vinkovcima. Obdareni mnoštvom pažnje i dobrote kod sestara, krenuli smo već u 7 i 30 u grad Vukovar.

Stoji grad. Vukovar. Koračamo tiho. Svijeće gore. Samo svijeće svjedoče o osjećajima preživjelih. Svjetlost satkana od ponosa i bola, govori svjetlo Vukovara. Tu smo u koloni, koračamo, sjećamo se... molimo. Sto i više tisuća čini hod sjećanja koji ne gasne.

Slavimo sv. Misu, koju je predslavio đakovačko-osječki nadbiskup, mons. Đuro Hranić sa mnoštvom svećenika za sve poginule i nestale na Memorijalnom groblju žrtava iz Domovinskog rata.

Zajedno smo svi u molitvi i svjetlu...

Nazočni mole, dišu svi kao jedan sa svih strana Hrvatske, Bosne i Hercegovine i drugih država diljem svijeta.

„Vukovar, mjesto posebnog pijeteta“ – osjećalo se to. Poslije podne, ispunjeni ponosom i mirom, krenuli smo prema Zagrebu gdje su nas u Vrhovnoj kući sestara Služavki Malog Isusa čekale naše sestre. Vedra č. Majka s. Radoslava Radek, raširenih ruku i srca otvorila nam je vrata samostana te svojom vedrinom kao i druge sestre, osvojila simpatije kod mladih. S njima smo rado podijelili svoje dojmove iz Vukovara.

Slijedeći dan, 19. studenog nakon doručka mažoretkinje su izvele spontano svoje koreografije sestrama u znak zahvalnosti. Zajedno smo se divili našem prijateljstvu s Isusom.

Nismo mogli mimoći posjet Mirogoju, braniteljima, našim sestrama i Prvom Predsjedniku. Zatim smo pošli u katedralu našem bl. Alijziju Stepincu i Majci Mariji, moleći se za naše sestre i dobročinitelje, nas same, naše obitelji i bolesnike.

S. Dolores je kratko ukazala i podsjetila na put sluge Božjeg Josipa Stadlera u Zagrebu.

Pred polazak, mladi su prošetali središtem grada, te puni dojmova krenuli prema Dalmaciji. U veseloj atmosferi stigli smo do Sinja, Trilja i Splita gdje nas je dočeko prolom oblaka koji nam nije pomutio bogatstvo dojmova koje smo ponijeli u srcu iz Vukovara, Vinkovaca i Zagreba.

s. Dolores Brkić

Ruke ljubavi PMI-a

Uoči nedjelje Krista Kralja, u subotu, 23. studenoga. 2013., mi - članovi Društva PMI iz Omiša, s našom voditeljicom s. Terezijom Pervan, okupili smo se u zajedničkoj molitvi i ugodnom druženju u samostanu Sestara Služavki Maloga Isusa na Vangradu. Iako je dan bio tmuran, kišovit, praćen olujnim jugom koje je visoko podizalo morske valove to nam nije predstavljalo prepreke da se okupimo, zajedno uđemo u radost molitve i otvorimo srca Božjoj riječi koja nas uvijek vodi stazama istine, pravednosti i ljubavi prema bližnjima. Na krilima te ljubavi, održane su i radionice na kojima smo izrađivali prigodne radove za prodajnu misijsku izložbu koja će biti otvorena od 29.11. – 1.12. 2013. u Crkvi sv. Dominika u Splitu, a u svrhu pomoći misijama u Tanzaniji.

Ivana Maleš, zajedno s djecom iz naše župe sv. Mihovila Arkandela, izrađivala je lijepe ukrase i aranžmane od komušine i sušenog lišća kukuruza, teta Katica je načinila košarice od starih plastičnih vrećica, vrijedne umjetničke ruke Borisa Mimice izradile su predivne *Tau križeve*. Časne sestre Služavke Maloga Isusa iz samostana u Omišu, za ovu su izložbu

pripremile svoje unikatne vezove u koje su utkale puno ljubavi, dobrote i radosti.

Mi ostali izrađivali smo krunice i svjedočili beskrajnoj Božjoj ljubavi koja nam pomaže činiti dobro i ustrajati u dobru.

Izmolili smo molitvu Krunice Maloga Isusa koju smo namijenili posebno za sve one koji su bolesni i koji pate da im Krist Kralj svega stvorenog olakša bol. Izgovarajući riječi molitve PMI, zahvalili smo Isusu za naše živote, za ljubav i radost ovoga susreta, za svjetlo vjere i ljepotu zajedništva u Kristu. Zatim smo se uz stihove Branke Mlinar, okrijepili čajem i kolačićima i dok se nad gradom već spuštala noć, mi smo razmišljali o svjetlu, o svetkovini Krista Kralja jer on je naše svjetlo kojemu se predajemo bezuvjetno i potpuno.

Njemu smo povjerali svoj život i dopustili da nas vodi, njegova ljubav naša je sigurnost i utočište u kojem „*Gospodin kraljuje u sjaj zaodjeven*“. (Ps 93,1)

Branka Mlinar, PMI - Omiš



J. Bottleri, Božićni triptih

«Bog je pokazao svoje ljudsko lice u Djetetu. S njegova lica Božić je preplavio svako ljudsko liceu kojemu smijemo prepoznavati Boga!»

Preminuli članovi DPMI-a

Dragutin Mandekić (1947. -2013.)



Iznenada 19. lipnja ove godine preminuo je Dragutin Mandekić član Društva prijatelja Maloga Isusa.

Pokojni Dragutin, Drago – Dragec, rođen je 16. rujna 1947. g. u Zagrebu. Djetinjstvo je proveo u Crikvenici kod bake i djeda. Nakon osnovne škole u Crikvenici klasičnu gimnaziju završava u sjemeništu u Rijeci. Već u ranom djetinjstvu prepoznata je njegova darovitost za umjetnost, posebno za crtanje i slikanje.

Studij hrvatskoga jezika i povijesti umjetnosti završio je na Filozofskom fakultetu u Zadru. Kao student boravio je u Beču, Königshofenu i u Würzburgu. Kršćanski brak sklopio je 1973. s pokojnom Zdenkom Mandekić, rođenom Hedl. Prve godine braka proveli su kod njenih roditelja u Hagnju u blizini Vrbovca, gdje im se 1977. rodio sin Vjekoslav. Obitelj Mandekić 1978. odlazi u Županju gdje Drago i supruga rade u srednjoj školi. U jeku rata i bombardiranja vraćaju se u Haganj. U Srednjoj školi Vrbovec Drago radi 1992. -1995. Nakon toga prelazi u Srednju školu „Ivan Seljanjec“ Križevci u kojoj ostaje do kraja 2012., kad odlazi u mirovinu.

Sjećat ćemo ga se kao čovjeka, muža, oca i prijatelja koji je darivao sebe svojoj obitelji i generacijama učenika srednjoškolaca iz Županje, Vrbovca i Križevaca. Stvarao je pozitivno ozračje u razredu, zbornici, na hodniku, otvarajući svima oči duha „za veliku tajnu o svemu što žive i diše“. Nije se zadovoljavao samo rezultatima u redovitoj nastavi, već je ostvarivao velika postignuća u umjetničkom stvaralaštvu. Svojim slikarskim radovima sudjelovao je na zajedničkim i samostalnim izložbama diljem Lijepe Naše i u inozemstvu. Posebno ga je inspirirala slavonska seoska arhitektura o kojoj je izradio i objavio niz crteža. Zajedno s Josipom Boltižarom i Josipom Happom izradio je 1994. Grafičku mapu (bakropisi) u povodu 750. obljetnice prvog pisanog spomena Vrbovca (1244.).

Rado su ga angažirali kao likovnoga kritičara koji je pripremao likovne izložbe i kataloge mnogim slikarima. Na izložbama je govorio stručno i svima razumljivo. Bio je član Likovne sekcije KUD-a „Tomislav“ Sveti Ivan Žabno.

U mirovini nije mirovao. Prije iznenadne smrti pripremio je izložbu u Vinkovcima, želio je nakon toga izlagati i u svojoj dragoj Crikvenici. Smrt je prekinula njegove planove. Pamtit ćemo ga kao grafičkog urednika knjige Josipa Koprivčevića: Život i rad dr. Josipa Stadlera prvoga nadbiskupa vrhbosanskog, 1843 – 1918., Zagreb 1996. 1. izd i 1997. 2. izd. Svojim je crtežom na stranici 14. „Vodenica na Savi – kladarica“ obogatio oba izdanja ove knjige. Treba spomenuti da je naslikao sliku kršćanske tematike za biskupa Jurja Jezerinca, koja mu je predana na Mariji Bistrici 1997. prigodom njegova ustoličenja za vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj.

Na sprovodu 20. lipnja okupio se velik broj poznanika, prijatelja, bivših učenika, profesora iz Vrbovca i Križevaca, rodbine njegove pokojne supruge, sin Vjekoslav sa svojom suprugom Irenom, unuci Valentino i Marko. Od pokojnika su se oprostili dirljivim riječima

Brunoslav Sabolek, ravnatelj Srednje škole „Ivan Seljanec“ Križevci, Renata Lusavec u ime KUD-a „Tomislav“ Sveti Ivan Žabno i Antonija Štefković, nećakinja pokojne supruge Zdenke. Sprovod su vodili velečasni Danijel Žganec, župnik Svetog Ivana Žabna i velečasni Mihajlo Simunović iz Križevaca, koji je nakon sprovođa slavio misu zadušnicu.

Dragi naš Drago, počivaj u miru koji nam je Krist podario svojim uskrsnućem.

Jerko Barišić

+ Željka Krešić

Dana 26. listopada 2013. u Neumu, umrla je u 27godini života Željka Krešić. Željka je bila duži niz godina aktivna članica Društva PMI. Rođena je s leptir kožom. Od rođenja živjela je u ranama. I ako joj je bilo teško, išla je u školu do 5 razreda. Držanje olovke stvaralo joj je rane. Prigodom Božića i Uskrsa crtala i bojala crteže za školski pano. Računalom i mobitelom odlično se služila.

Uvijek je bila vedra duha i puna humora. Bila je jako pažljiva prema bližnjima. Rođendane i imendane svima je čestitala i to među prvima. Dok je mogla hodati nosila je poklone svojim prijateljima, a kad to više nije mogla činiti, nije ih zaboravljala. Uvijek je pronašla put da poklon i čestitka dođe do njoj dragih prijatelja. Radovala se životu i uvijek novim događajima. Željela je uvijek nešto novo imati. Kad bi joj mama išla na dijalizu, rekla bi joj: Kupite mi nešto novo u Lidlu.

Kao član Društva PMI-a, pratila je sve što se događa i jako se radovala posjetu njezinih prijatelja, PMI. Nedjeljom kad ne bi došli, napisala bi im poruku: Gdje ste? Što ima? Dođite bar pet minuta prije večernje mise.

Divila sam se njezinoj obitelji s koliko se pažnje i ljubavi brinula oko nje. Svi su se po njoj ravnali, jer njoj nije smjelo ništa nedostajati i sve želje su joj ispunjali. Primjer su našoj župi u požrtvornosti s vedrinom.

Iako znamo da je našoj Željki lakše i ljepše tamo među anđelima, jer je životom zaslužila biti među njima, nedostaje nam u Neumu. S nama je u našim srcima, u našem DPMI. Ostat će uvijek u našim mislima i molitvama. Počivaj u miru, naš Anđele.

PMI, Neum

+ Prof. Branislav Šišmanović

U utorak, 05. studenoga 2013., članovi DPMI oprostili su se od svoga dugogodišnjeg člana gosp. prof. Branislava Šišmanovića. Sprovodne obrede je vodio vlč. Josip Lebo, župnik župe Presvetog Trojstva u Novom Sarajevu, kojoj je pokojnik i pripadao.

Uz mnoštvo vjernika, Prijatelji Malog Isusa molili su kronicu za pokoj duše umrloga. Bio je revan član sarajevske zajednice PMI, skroman, samozatajan, pobožan, imao je toplu prijateljsku riječ za svakoga. Lijepo je bilo slušati kako cijela pogrebna povorka moli za pokoj njegove duše. Bila je to zajednička molitva za čovjeka koji je vjerovao u Život vječni. Neka mu Svemogućí Bog bude milostiv!

PMI, Sarajevo

MISIJSKE NAKANE SVETOG OCA ZA 2014.***Siječanj***

Da kršćani različitih ispovijesti idu prema jedinstvu koje Krist želi.

Veljača

Da svećenici, redovnici i laici, velikodušno zajedno surađuju u djelu evangelizacije.

Ožujak

Da mnogi mladi prihvate Gospodinov poziv te svoj život posvete naviještanju Evanđelja.

Travanj

Da Uskrsli Gospodin ispuni nadom srca onih koji su kušani bolima i bolešću.

Svibanj

Da Marija, zvijezda evangelizacije, vodi poslanje Crkve u naviještanju Krista svim narodima.

Lipanj

Da Europa po svjedočkoj vjeri vjernika ponovno otkrije svoje kršćanske korijene.

Srpanj

Da Duh Sveti podupire djelo laika koji naviještaju Evanđelje u najsiromašnijim zemljama.

Kolovoz

Da kršćani u Oceaniji radosno naviještaju vjeru svemu pučanstvu toga kontinenta.

Rujan

Da se kršćani, nadahnuti Božjom Riječju, zalažu u služenju siromašnima i patnicima.

Listopad

Da Svjetski dan misija u svakom vjerniku probudi čežnju i revnost da se Evanđelje navješćuje svemu svijetu.

Studenj

Da mladi sjemeništarc, bogoslovi, redovnici i redovnice imaju mudre i prokušane učitelje.

Prosinac

Da roditelji budu istinski navjestitelji Evanđelja, prenoseći svojoj djeci dragocjen dar vjere.

STATISTIKA DPMI-a u 2013.

Društvo Prijatelja Maloga Isusa na prostorima Hrvatske i Bosne i Hercegovine djeluje u:

- 4 **Nadbiskupije**
- 5 **Biskupija**
- 43 **Župe**

DPMI-a ima:

- 1200 **Punoljetnih članova**
- 1199 **Simpatizera DPMI-a**

DPMI-a ima duhovne voditelje i animatore:

- 38 **Sestara Služavki Maloga Isusa**
- 47 **Laika PMI**
- 1 **Svećenik**

Adrese sjedišta Društva Prijatelja Maloga Isusa

Zagreb

Vrhovna uprava Družbe i DPMI-a

Sestre Služavke Maloga Isusa

Naumovac 12

HR - 10000 ZAGREB

01/ 46 73 411; 46 63 631

d.s.s.malog-isusa@zg.t-com.hr

Zagreb

Sestre Služavke Maloga Isusa

Provincijalna uprava

Vijeće za promicanje zvanja i Prijatelji Malog Isusa

Nova ves 55

HR - 10000 ZAGREB

01/ 46 66 716; 46 66 202

pmi.zagreb@gmail.com

Split

Sestre Služavke Maloga Isusa
Provincijalna uprava
Vijeće za pastoral mladih i PMI
Milićeva 6
HR - 21000 SPLIT
021/ 394 122; 317 748
provincija-sestara-smi@st.t-com.hr

Sarajevo

Sestre Služavke Maloga Isusa
Provincijalna uprava
Povjerenstvo za Prijatelje Maloga Isusa
Bjelave 54
BiH - 71000 SARAJEVO
033/ 225 011
provincijalat.smi@bih.net.ba

Gromiljak

Sestre Služavke Maloga Isusa
Povjerenstvo za Prijatelje Maloga Isusa
Provincije Bezgrješnog Začeca BDM
Kuća Navještenja Gromiljak
BiH - 71 250 KISELJAK
030/ 872 247
pmi.sarajevo@gmail.com

NAJAVE ZA 2013. - 2014.**VRHOVNA UPRAVA DPMI-A****7. 1. 2014.**

Godišnja sjednica VUDPMI-a održat će se u generalnoj kući sestara SMI-a u Zagrebu.

ZAGREBAČKA PROVINCIJA**1.12. 2013.**

- Vijeće za DPMI-a Zagrebačke provincije za sve članove pripremio je poticajnu preklopnicu pod geslom *Pripremimo jaslice srca za najdražeg Gosta!*

- Od prve nedjelje došašća aktivnosti Prijatelja Maloga Isusa zagrebačke provincije možete pratiti i na facebook - profilu Prijatelji Maloga Isusa – Zagreb.

8. 12. 2013.

- U župnima zajednicama predvođene sestrama i animatoricama, svi članovi DPMI-a svečano će obilježiti rođendan za Nebo sl. B. Josipa Stadlera pod geslom: *Veliko ime – Josip Stadler*.

- Za članove DPMI-a grada Zagreba zajednička proslava bit će u župi sv. Ivana Krstitelja s početkom u 18 sati.

15. – 22. 12. 2013.

- U samostanu *Antunovac* članovi DPMI-a i sestre Služavke Maloga Isusa zagrebačke provincije postaviti će izložbu jaslica pod geslom: *„Gle, već se sjaje jaslice“*.

6. 1. 2014.

- Bogojavljenje – dan sv. Djetinjstva. Toga dana djeca Prijatelji Maloga Isusa predvođeni animatorima po svojim će župama prikupljati novčane priloge za svoje vršnjake u misijskim krajevima.

24. 1. 2014.

- U Slavonskom Brodu svečano će se slaviti rođendan sluge Božjega Josipa Stadlera.

15. 2. 2014.

- U samostanu *Antunovac* u Zagrebu održat će se treći formativni susret animator/ica zagrebačke provincije na temu: *Toponimi Družbe kao nadahnuće duhovnosti*.

10. 5. 2014.

- U samostanu *Antunovac* bit će četvrti formativni susret animator/ica zagrebačke provincije na temu: *Moj korak na Stadlerovim putevima*.

7. 6. 2014.

- Godišnji susret DPMI-a Zagrebačke provincije u župi sv. Alojzija Gonzage u Popovači pod geslom: *„Pomozi siromahu kad god možeš, pa će i tebi Bog!“*

SARAJEVSKA PROVINCIJA

24. 5. 2014.

- XVII. Godišnji susret DPMI-a Sarajevske provincije u Sarajevu.

SPLITSKA PROVINCIJA

24. 5. 2014.

- XVII. Godišnji susret DPMI-a Splitske provincije u Dugopolju.

6. - 8. 6. 2014.

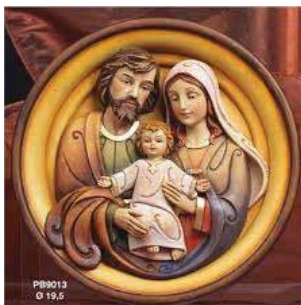
- Hodočašće PMI-a u Slavonski Brod i Vukovar.

POTICAJNA MISAO

Kršćanski pozdrav

„Od prvih vremena kršćanskoga doba nastao je običaj, da se kršćani katolici među sobom pozdravljaju pozdravom jedinospasonosne katoličke Kristove crkve: **Hvaljen Isus**, i odzdravom: **U vieke Amen**. Oni koji se tako pozdravljaju, priznaju javno, da je Isusu Krist Sin Boga živoga; priznaju, da im je on najviši gospodar, koga su dužni njegovi stvorovi i sluge hvaliti i slaviti. (...) Pridržite dakle taj krasni običaj, pa se pozdravljajte, kao što su nam se pozdravljali naši stari, katoličkim pozdravom crkve Kristove: **Hvaljen Isus, uvieke Amen. (...)** **Hvaljen Isus!** Tim pozdravom jedan drugome samo to kazuje: Ja sam kršćanin katolik, i kao takav zahvaljujem Isusu Kristu za njegova bezbrojna dobročinstva i slavim ga za njegovu ljubav, njegove milosti, što nam ih je on učinio, priznaj to i pred svijetom, da si kršćanin katolik; i ti zahvali svojem Spasitelju i slavi ga odgovarajući: **Bio hvaljen u vieke!** “

Sluga Božji Josip Stadler



Svakog **25. u mjesecu** molimo za naše dobročinitelje i pokojne članove DPPI-a.
Zahvaljujemo svima koji molitvom, žrtvom i darovima podržavaju djelovanje Društva PMI-a.
Cijena informativnog biltena Prijatelj malenih - 20,00 kn.
Godišnja članarina DPPI - 50,00 kn.

MOLITVA ZA PROGLAŠENJE BLAŽENIM SLUGE BOŽJEGA JOSIPA STADLERA



*Oče naš, koji si izvor i počelo svetosti, od Tebe nam dolazi svaki dobar dar.
Ti si slugu svojega biskupa Josipa Stadlera
postavio za pastira Crkve vrhbosanske u posebno složenim i teškim vremenima.
On, otac sirotinje, odano je i vjerno služio Tebi
te je revno navješćivao radosnu vijest spasenja.
U svakom čovjeku, posebno u malenima, siromašnima
i onima kojima je potrebna pomoć,
pozorno je gledao svojega brata i sestru u Tvome ljubljenom Sinu Isusu Kristu.
Smjerno Te molimo,
udostoj se proslaviti ga čašću oltara
kako bi njegov primjer svemu Tvome puku bio snažan poticaj,
njegov nauk pouzdan oslonac,
a zagovor čvrsta zaštita i sigurna okrijepa.
Molimo Te, udijeli nam po njegovim zaslugama milost
da Ti u sve dane svojega života
vjerno služimo u svetosti duše i tijela
napredujući na putu vječnoga spasenja.
Po Kristu Gospodinu našem. Amen.*

(Molitve, zahvale i preporuke sluzi Božjem Josipu Stadleru možete slati na adresu uprave DPMI-a)